

รายงานเศรษฐกิจและการเงิน ปี 2551

สายนโยบายการเงิน
มีนาคม 2552

หมายเหตุ: ผู้สนใจสามารถเปิดดูได้จาก

http://www.bot.or.th/BOTWebSite/DataBank/Econcon/econreport/monthly/index_th_i.asp

สารบัญ

ส่วนที่ 1	สรุปภาวะเศรษฐกิจ	
	บทสรุปผู้บริหาร.....	1.1.1
ส่วนที่ 2	ภาวะเศรษฐกิจ ปี 2551	
	2.1 ภาคการเกษตร.....	2.1.1
	2.2 ภาคอุตสาหกรรม.....	2.2.1
	2.3 ภาคบริการ.....	2.3.1
	2.3.1 ภาคการท่องเที่ยวและโรงแรม	
	2.3.2 ภาคอสังหาริมทรัพย์	
	2.3.3 ภาคการค้า	
	2.3.4 ภาคโทรคมนาคม	
	2.4 ภาวะแรงงาน.....	2.4.1
	2.5 ระดับราคา.....	2.5.1
	2.6 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน.....	2.6.1
	2.7 การลงทุนภาคเอกชน.....	2.7.1
	2.8 ภาคต่างประเทศ.....	2.8.1
	2.8.1 ภาวะเศรษฐกิจโลก	
	2.8.2 ภาคการค้าต่างประเทศและดุลการชำระเงิน	
	2.9 หนี้ต่างประเทศ.....	2.9.1
	2.10 การคลัง.....	2.10.1
	2.11 การเงินและอัตราแลกเปลี่ยน.....	2.11.1
	2.12 ตลาดทุน.....	2.12.1
ส่วนที่ 3	มาตรการการเงินที่สำคัญ	
	มาตรการ.....	3.1.1

ส่วนที่ 1: สรุปภาวะเศรษฐกิจ

บทสรุปผู้บริหาร

ภาวะเศรษฐกิจไทยปี 2551

เศรษฐกิจไทยในปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอตัวจากร้อยละ 4.9 ในปีก่อน จากการส่งออกสุทธิที่ลดลงเป็นสำคัญ โดยเฉพาะในไตรมาสสุดท้ายของปีจากปัจจัยลบทั้งการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและความไม่สงบทางการเมืองภายในประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การส่งออก การผลิตภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ขณะที่ด้านอุปสงค์ในประเทศ การบริโภคและการลงทุนลดลงมากในช่วงไตรมาสสุดท้ายสอดคล้องกับการนำเข้าที่ชะลอตัว

(% Δ)	อัตราการขยายตัว		แหล่งที่มาของการขยายตัว	
	2550	2551	2550	2551
การบริโภค	2.7	2.2	1.7	1.3
ภาคเอกชน	1.6	2.5	0.9	1.3
ภาครัฐ	9.2	0.4	0.8	0.0
การลงทุน	1.3	1.1	0.3	0.3
ภาคเอกชน	0.6	3.2	0.1	0.5
ภาครัฐ	3.4	-4.8	0.2	-0.3
อุปสงค์ในประเทศ	2.3	1.9	1.9	1.6
ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ	5.0 ^{1/}	58.6 ^{1/}	-0.2	1.3
การส่งออกสินค้าและบริการสุทธิ	21.7	-1.1	3.0	-0.2
การส่งออกสินค้าและบริการ	7.1	5.5	4.9	3.9
การนำเข้าสินค้าและบริการ	3.4	7.5	1.9	4.0
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	4.9	2.6	4.9	2.6

^{1/} พื้นล้นบาท

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในภาคเกษตร ผลผลิตและราคาพืชผลสำคัญที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน ทำให้รายได้เกษตรกรจากพืชผลสำคัญเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ราคาพืชผลมีความผันผวนค่อนข้างมาก โดยเร่งตัวขึ้นตั้งแต่ต้นปีตามราคาน้ำมันดิบและภาวะการขาดแคลนสินค้าในตลาดโลก แต่ราคาได้ปรับตัวลดลงในไตรมาสที่ 4 ตามการชะลอตัวของอุปสงค์ในตลาดโลก สำหรับภาคอุตสาหกรรม ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอตัวจากร้อยละ 8.2 ในปีก่อน ตามการ

ชะลอตัวของกลุ่มที่ผลิตเพื่อส่งออกเป็นหลัก โดยเฉพาะหมวดอิเล็กทรอนิกส์ และหมวดเครื่องหนัง ขณะที่กลุ่มที่ผลิตเพื่อขายในประเทศเร่งตัวขึ้นในช่วงครึ่งแรกของปีจากการผลิตรถยนต์นั่งและรถจักรยานยนต์ เป็นสำคัญ สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 67.6 ลดลงจากร้อยละ 72.6 ในปีก่อน ซึ่งเป็นการลดลงในเกือบทุกหมวดสินค้า ยกเว้น หมวดอาหารและหมวดยานยนต์

ภาคบริการ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีจำนวน 14.3 ล้านคน ลดลงร้อยละ 1.3 จากปีก่อน แม้ว่าในช่วงครึ่งแรกของปีจำนวนนักท่องเที่ยวขยายตัวดีที่ร้อยละ 13.3 แต่เหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองที่ยืดเยื้อจนนำไปสู่การปิดสนามบินสุวรรณภูมิและสนามบินดอนเมือง ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว ทำให้ในช่วงครึ่งหลังของปี จำนวนนักท่องเที่ยวหดตัวถึงร้อยละ 14.7

สำหรับอุปสงค์ภาคเอกชน ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.5 โดยในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี เครื่องใช้การบริโภคภาคเอกชนเกือบทุกตัวขยายตัวสูง โดยเฉพาะภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาंकที่ การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค และปริมาณการจำหน่ายรถยนต์นั่งที่ขยายตัวสูงจากนโยบายภาษีรถยนต์ที่ใช้พลังงานทางเลือก (E20) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในช่วงต้นปี 2551 ขณะที่ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงชะลอตัวเนื่องจากราคาขายปลีกน้ำมันเพิ่มสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสที่ 4 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอตัวสอดคล้องกับทิศทางรายได้เกษตรกรและความ

เชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ลดลงต่อเนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองและวิกฤตการเงินโลก

สำหรับดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวจากปีก่อนร้อยละ 2.7 ตามการขยายตัวของเครื่องใช้ในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ โดยเฉพาะการนำเข้าสินค้าทุน ณ ราคาคงที่ ซึ่งขยายตัวสูงในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี แต่มีแนวโน้มชะลอลงมากในไตรมาสสุดท้ายตามอุปสงค์ในประเทศ ขณะที่ปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ภายในประเทศและเครื่องใช้ในหมวดก่อสร้างหดตัวต่อเนื่องเกือบทั้งปี สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่มีแนวโน้มลดลง ทั้งจากปัจจัยต้นทุนโดยเฉพาะราคาน้ำมันที่อยู่ในระดับสูงในช่วงครึ่งแรกของปี ความกังวลเกี่ยวกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจและความไม่สงบทางการเมือง

ด้านต่างประเทศ ดุลการค้าเกินดุล 0.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยการส่งออกขยายตัวร้อยละ 16.8 และการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 26.4 ทั้งนี้ การส่งออกและการนำเข้าขยายตัวดีต่อเนื่องในช่วง 3 ไตรมาสแรก แต่ในไตรมาสสุดท้ายการส่งออกหดตัวลงตามภาวะการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ในขณะที่การนำเข้าชะลอลงมากตามอุปสงค์ในประเทศและภาวะการส่งออกดุลบริการ รายได้และเงินโอน ขาดดุล 0.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นผลจากการลดลงของรายรับด้านการท่องเที่ยวและการส่งกลับกำไรและเงินปันผลภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 0.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ด้านเงินทุนเคลื่อนย้ายเกินดุลสุทธิ 12.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยเป็นเงินไหลเข้าสุทธิทั้งในภาคธนาคารจากธุรกรรมซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าและภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคารซึ่งส่วนใหญ่เป็นการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจาก

ต่างประเทศ ในขณะที่เงินลงทุนในหลักทรัพย์ของต่างชาติและของไทยยังคงไหลออกสุทธิ เมื่อรวมกับค่าความคลาดเคลื่อนที่เป็นเงินไหลเข้า ทำให้ดุลการชำระเงิน เกินดุล 24.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นปี 2551 อยู่ที่ 111.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ขณะที่มียอดคงค้าง การซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิอยู่ที่ 7.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

สำหรับภาคการคลัง ในปีงบประมาณ 2551 รัฐบาลดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลต่อเนื่องจากปีงบประมาณ 2550 โดยรัฐบาลมีรายได้จัดเก็บ 1,839.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 8.0 โดยเพิ่มขึ้นตามรายได้จากภาษีเป็นสำคัญ ขณะที่ด้านรายจ่าย แม้ช่วงครึ่งแรกจะมีการเร่งเบิกจ่าย แต่ช่วงครึ่งหลังของปีการเบิกจ่ายค่อนข้างต่ำและล่าช้า เนื่องจากความไม่แน่นอนทางการเมือง ประกอบกับการปรับแผนการลงทุนจากความผันผวนของราคาก่อนก่อสร้าง ทำให้รัฐบาลมีอัตราเบิกจ่ายรวมอยู่ที่ร้อยละ 92.3 ของวงเงินงบประมาณต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 94 และต่ำกว่าปีที่แล้วที่มีอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 93.9 โดยรวมรัฐบาลขาดดุลเงินสด 24.0 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.3 ของ GDP ประกอบกับรัฐบาลกู้เงินในประเทศสุทธิ 173.0 พันล้านบาท และชำระคืนเงินกู้ต่างประเทศสุทธิ 61.8 พันล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2551 เพิ่มขึ้น 87.1 พันล้านบาทเป็น 229.9 พันล้านบาท

ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ 2552 รัฐบาลดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลต่อเนื่องและในขนาดที่มากขึ้น รวมทั้งมีการจัดทำบเพิ่มเติมนอีก 116.7 พันล้านบาท เนื่องจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยมากขึ้น โดยในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2552 รัฐบาลขาดดุลเงินสด 147.6 พันล้านบาท

ประกอบกับการชำระคืนเงินกู้ในประเทศ 20.1 พันล้านบาท และชำระคืนเงินกู้ต่างประเทศ 0.7 พันล้านบาท ทำให้ใช้เงินคงคลังเพื่อชดเชยการขาดดุลทั้งสิ้น 168.5 พันล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสแรก เป็น 61.4 พันล้านบาท

ภาคการเงิน¹¹ เงินฝากของสถาบันรับฝากเงินมีแนวโน้มชะลอตัวในช่วงครึ่งแรกของปี เนื่องจากผู้ฝากเงินได้เปลี่ยนไปลงทุนในตราสารการเงินประเภทอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า เช่น พันธบัตรออมทรัพย์ เงินลงทุนในกองทุนรวม เป็นต้น อย่างไรก็ดี เงินฝากมีแนวโน้มปรับสูงขึ้นเป็นผลจากการเคลื่อนย้ายการลงทุนจากแหล่งอื่นที่มีความเสี่ยงสูงกว่ากลับเข้ามาฝากในระบบ ซึ่งรวมถึงเงินลงทุนของคนไทยในหลักทรัพย์ต่างประเทศบางส่วนที่ครบกำหนด ส่งผลให้ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง (Broad Money) กลับโน้มสูงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปีเช่นกัน ส่วนทางด้านสินเชื่อของสถาบันรับฝากเงินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วง 3 ไตรมาสแรก แต่กลับชะลอลงในช่วงไตรมาสสุดท้ายตามภาวะเศรษฐกิจที่อ่อนตัวลง

อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดการเงินค่อนข้างทรงตัวในช่วงครึ่งแรกของปี และปรับลดลงในช่วงครึ่งหลังของปีตามอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นสำคัญ ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงินในปี 2551 ปรับลดลงโดยอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วัน และอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารระยะ 1 วัน เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.38 และ 3.35 ต่อปี ลดลงจากค่าเฉลี่ยในปี 2550 ที่ร้อยละ 3.77 และ 3.79 ต่อปีตามลำดับ

สำหรับค่าเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 33.38 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 3.5 โดยในช่วงครึ่งแรกของปีค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นจากการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดเป็นสำคัญ แต่ในช่วงครึ่งหลังของปีค่าเงินบาทเฉลี่ยอ่อนค่าลงจากปัจจัยการเมืองในประเทศเป็นสำคัญ โดย ณ สิ้นปี 2551 ค่าเงินบาทอยู่ที่ระดับ 34.93 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นการอ่อนค่าลงร้อยละ 3.4 เทียบกับ ณ สิ้นปี 2550 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลอื่น ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) โดยเฉลี่ยทั้งปีอ่อนลงเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.4

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี เสถียรภาพด้านต่างประเทศเข้มแข็งจากเงินสำรองระหว่างประเทศที่อยู่ในระดับสูง ขณะที่ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดใกล้เคียงสมดุล สำหรับเสถียรภาพในประเทศ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 5.5 และ 2.4 ตามลำดับ สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนจากราคาน้ำมันและอาหารสดที่เร่งตัวมากในช่วงครึ่งแรกของปี และมีการส่งผ่านต้นทุนไปยังสินค้าในตะกร้าเงินเฟ้อพื้นฐาน อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อได้ปรับลดลงต่อเนื่องในช่วงครึ่งหลังของปีตามราคาน้ำมันที่ลดลงเป็นสำคัญ สำหรับอัตราการว่างงานโดยรวมยังอยู่ในระดับต่ำ แต่เริ่มมีสัญญาณของการจ้างงานที่ลดลงในช่วงไตรมาสสุดท้ายโดยเฉพาะในภาคการผลิตที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจ

¹¹ ตั้งแต่เดือนกันยายน 2551 รพท. ได้ปรับปรุงข้อมูลปริมาณเงินตามความหมายกว้าง เงินฝากและสินเชื่อภาคเอกชนให้ครอบคลุมข้อมูลจากสหกรณ์ออมทรัพย์ และกองทุนรวมตลาดเงิน (Money Market Mutual Funds) นอกจากนี้ ปริมาณเงินตามความหมายกว้างยังนับรวมการออกตราสารหนี้ประเภทตั๋วแลกเงิน (Bill of Exchange) เข้าไว้ด้วย

แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2552

คณะกรรมการนโยบายการเงินประเมินว่า เศรษฐกิจไทยในปี 2552 มีแนวโน้มหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ 1.5 - 3.5^{2/} ซึ่งเป็นผลจากการที่เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าชะลอตัวอย่างรุนแรงเป็นสำคัญ ซึ่งส่งผลต่อการส่งออกและส่งผ่านไปยังการลงทุนและการบริโภคภาคเอกชน แต่นโยบายการเงินและนโยบายการคลังที่ผ่อนคลายมากขึ้น รวมทั้งแรงกดดันด้านต้นทุนที่ลดลงอย่างรวดเร็วมี

ส่วนช่วยพยุงเศรษฐกิจไว้ได้บางส่วน ขณะที่ด้านอัตราเงินเฟ้อ คาดว่าจะอยู่ในระดับต่ำจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวและมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเสี่ยงต่อเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ เศรษฐกิจโลกที่อาจอยู่ในภาวะถดถอยนานและฟื้นตัวช้ากว่าที่คาด รวมทั้งความเป็นไปได้ที่ภาครัฐอาจไม่สามารถเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อกระตุ้นได้ตามเป้าหมายที่วางไว้

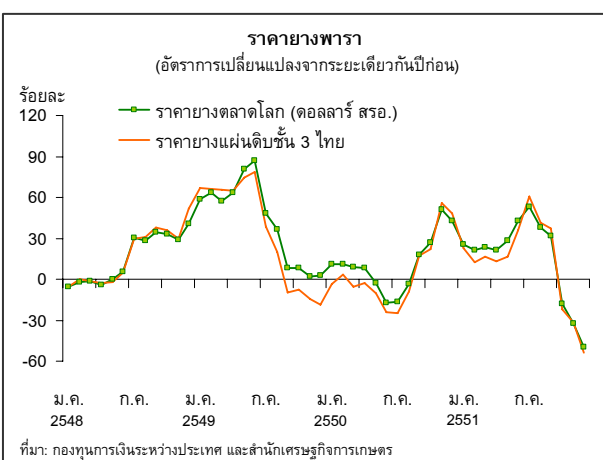
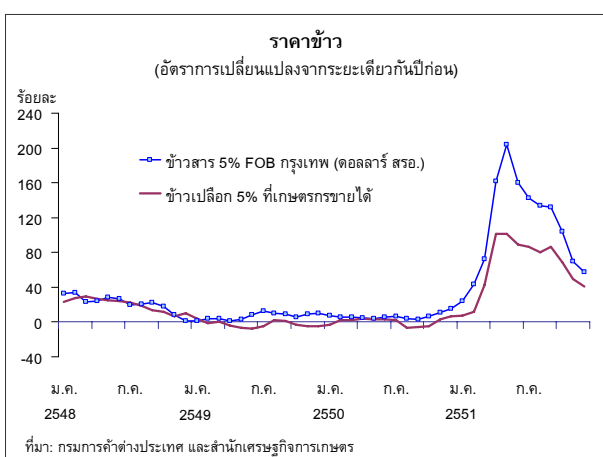
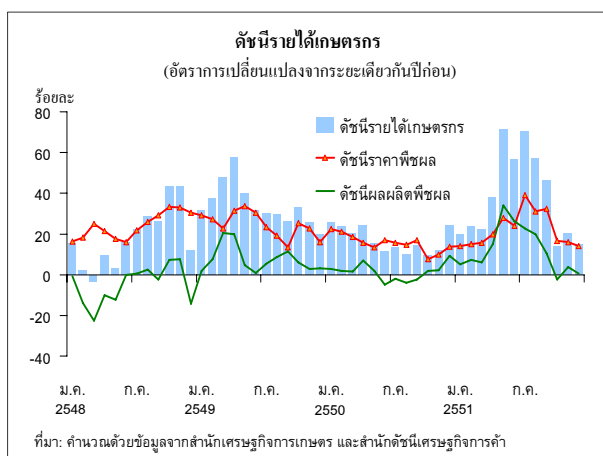
สายนโยบายการเงิน
ธนาคารแห่งประเทศไทย
เมษายน 2552

^{2/} ประมาณการ ณ เมษายน 2552

ส่วนที่ 2: ภาพเศรษฐกิจ ปี 2551

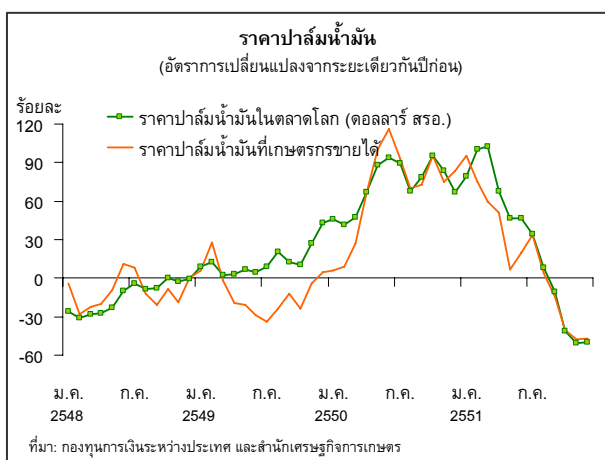
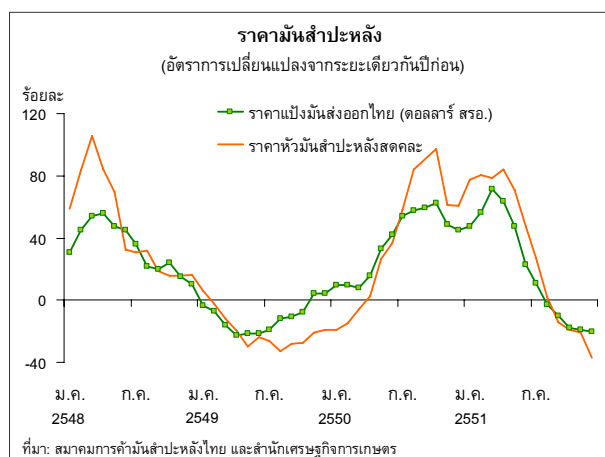
2.1 ภาคเกษตรกรรม

ร้อยละ	2550	2551				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
รายได้เกษตรกร	17.1	34.7	21.0	44.8	61.2	22.2
ผลผลิตพืชผล	1.5	10.4	5.2	16.9	20.2	5.8
ราคาพืชผล	15.3	22.0	15.0	23.9	34.2	15.5

ในปี 2551 การผลิตของภาคเกษตร (ตามรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเกษตร (เฉพาะหมวดพืชผล ปศุสัตว์ และป่าไม้) ขยายตัวร้อยละ 6.4 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 1.5 ในปีก่อน สอดคล้องกับดัชนีผลผลิตพืชผล ซึ่งขยายตัวร้อยละ 10.4 เร่งขึ้นจากปีก่อน โดยเป็นผลจาก 1) ราคาสินค้าที่อยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 2 และ 3 จูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่และเร่งการเพาะปลูก 2) ความต้องการผลผลิตทางการเกษตรทั้งในส่วนของผู้บริโภคและพืชพลังงานทดแทนเพิ่มสูงขึ้น และ 3) สภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก ทั้งนี้ พืชผลสำคัญที่ปริมาณเพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ ข้าวนาปรัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพด

ดัชนีราคาพืชผลเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.0 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของราคาข้าวหอมมะลิ ข้าวเปลือกเจ้า และยางพารา ทั้งนี้ ราคาพืชผลปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปีจนถึงไตรมาสที่ 3 ตามราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก โดยเป็นผลจาก 1) อุปทานรัฐพืชในตลาดโลกลดลงจากการที่หลายประเทศประสบปัญหาสภาพอากาศ 2) ราคาน้ำมันดิบเพิ่มสูงขึ้นมากส่งผลให้หลายประเทศมีความต้องการพืชพลังงานมากขึ้นเพื่อนำมาผลิตพลังงานทดแทน และ 3) ความต้องการใช้ยางธรรมชาติเพื่อทดแทนยางสังเคราะห์เพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสที่ 4 ราคาพืชผลปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากข้อจำกัดด้านอุปทานเริ่มคลี่คลาย รวมทั้งผลจากวิกฤตการเงินโลกที่ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตทั้งต่างประเทศและในประเทศชัดเจนมากขึ้น ส่งผลให้ความต้องการวัตถุดิบสินค้าเกษตรหลายชนิดหดตัว เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และมันสำปะหลัง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าราคาพืชผลจะมีความผันผวนมากในปี 2551 แต่โดยรวมรายได้เกษตรกรยังเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.7 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อน

ดัชนีราคาปศุสัตว์เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0

เร่งตัวขึ้นจากปีก่อนตามราคาสุกร ไก่ และไข่ไก่ ที่เร่งตัวขึ้นตามต้นทุนการเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะวัตถุดิบอาหารสัตว์มีราคาสูงขึ้นมากในช่วงสามไตรมาสแรกตามราคาธัญพืช ส่วนดัชนีราคาประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.2 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อนโดยเฉพาะราคาสัตว์น้ำเค็ม ที่สำคัญ ได้แก่ ปลาทะเลและปลาหมึก โดยเป็นผลจากต้นทุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่สูงขึ้นมากทำให้ผู้ประกอบการประมงชะลอการออกเรือ รวมทั้งต้นทุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสูงขึ้น

ดัชนีราคาสินค้าเกษตรโดยรวมของไทย

ขยายตัวร้อยละ 19.3 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อนตามการเร่งตัวของดัชนีราคาในทุกหมวด

สำหรับในปี 2552 การผลิตภาคเกษตรมีแนวโน้มชะลอตัวลง โดยเป็นผลจากเศรษฐกิจโลกที่ถดถอย ทำให้ความต้องการสินค้าเกษตรทั้งที่ใช้เพื่อบริโภคและเพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิตลดลง ขณะที่ราคาพืชผลคาดว่าจะหดตัวลงทั้งในกลุ่มพืชอาหารและพืชพลังงาน โดยเป็นผลจากอุปสงค์ของประเทศคู่ค้าที่ลดลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก รวมทั้งผลจากฐานที่สูงมากในปีก่อน อย่างไรก็ตามหากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยก็อาจกดดันให้ราคาเพิ่มขึ้นได้

ทั้งนี้ จากทั้งปริมาณที่มีแนวโน้มชะลอลงและราคาที่หดตัวลงทำให้รายได้เกษตรกรมีแนวโน้มลดลง แต่ราคาน้ำมันที่มีทิศทางอ่อนตัวลงน่าจะช่วยให้เกษตรกรมีต้นทุนการเกษตรต่ำลง ซึ่งจะชดเชยผลจากราคาสินค้าเกษตรที่ลดลงได้บางส่วน

ที่มโนบายเศรษฐกิจด้านอุปทาน

โทร. 0-2283-5607

ราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้

(หน่วย: บาท/ตัน)

	2550	2551				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคารวม (2538 =100)	225.4	268.9	247.2	285.9	278.4	264.0
$\Delta\%$	10.4	19.3	13.5	21.2	28.3	14.2
1. ดัชนีราคาพืชผล* (2538 =100)	275.2	335.8	304.6	362.3	348.7	327.7
$\Delta\%$	15.3	22.0	15.0	23.9	34.2	15.5
ข้าวหอมมะลิ	8,772	13,700	11,684	16,661	13,708	12,747
$\Delta\%$	7.2	56.2	41.7	92.6	52.8	38.2
ข้าวเปลือกเจ้าชั้น 1 (5%)	6,529	10,676	7,949	12,821	11,884	10,051
$\Delta\%$	0.5	63.5	20.7	97.3	84.4	52.5
ยางพารา	68,971	76,549	79,216	87,350	93,158	46,471
$\Delta\%$	1.2	11.0	16.8	21.7	46.3	-36.0
ข้าวโพด	6,804	7,850	7,852	8,342	8,701	6,503
$\Delta\%$	31.7	15.4	14.1	22.2	38.8	-10.2
มันสำปะหลัง	1,460	1,808	2,096	2,121	1,741	1,273
$\Delta\%$	34.2	23.8	78.8	66.8	3.8	-26.0
2. ดัชนีราคาปศุสัตว์ (2538 =100)	130.4	151.2	147.1	156.2	152.3	149.4
$\Delta\%$	-4.8	16.0	21.3	21.6	11.1	10.9
3. ดัชนีราคาประมง** (2538 =100)	162.8	174.4	165.7	173.7	181.6	176.7
$\Delta\%$	0.1	7.2	0.3	5.8	12.8	9.9
4. ดัชนีราคาไม้ (2538 =100)	122.8	126.8	126.8	126.8	126.8	126.8
$\Delta\%$	0.5	3.3	5.0	3.9	3.3	1.1

หมายเหตุ: $\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

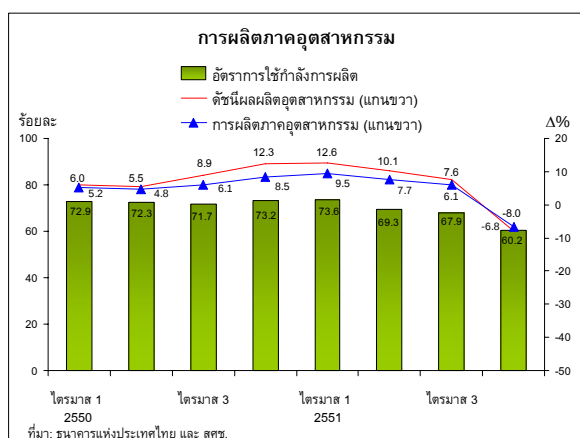
* มีการอิงดัชนีราคาผักและผลไม้กับดัชนีสดก.ในปี 2551

** มีการปรับน้ำหนักกุ้งขาวและกุ้งกุลาดำตั้งแต่มกราคม 2551

ที่มา: ดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้ คำนวณจากข้อมูลราคาสินค้าเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และองค์การสะพานปลา

2.2 ภาคอุตสาหกรรม

ผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม*
(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน)

อุตสาหกรรม	ห้าหน้ก 2543	2549	2550	2551*		
				ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ทั้งปี
สิ่งทอ	12.23	2.2	-2.5	-2.4	-1.9	-2.1
อิเล็กทรอนิกส์	10.31	23.8	25.3	28.9	4.2	14.9
ปิโตรเลียม	9.48	2.4	1.2	7.1	-1.6	2.7
ยานยนต์	6.85	4.8	4.0	24.8	6.0	14.8
อาหาร	6.82	7.6	4.5	5.4	0.3	3.2
เครื่องดื่ม	5.11	14.1	3.3	3.8	2.1	3.0
เครื่องใช้ไฟฟ้า	5.05	-8.1	6.0	16.0	-6.0	4.9
เครื่องหนัง	2.79	-26.9	22.7	-75.7	-52.9	-68.9
ผลิตภัณฑ์เคมี	2.36	0.4	7.6	5.9	-16.4	-5.9
ผลิตภัณฑ์เหล็ก	2.21	-3.4	-2.3	5.3	-25.2	-9.7
วัสดุก่อสร้าง	1.84	5.6	-3.6	-4.8	-12.4	-8.6
อื่นๆ	10.62	0.3	1.8	-3.1	-6.6	-4.9
รวม *	75.68	7.3	8.2	11.4	-0.4	5.3

หมายเหตุ: * ครอบคลุมสินค้า 76 รายการ คิดเป็นร้อยละ 75.7 ของมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรม
P เป็นข้อมูลเบื้องต้น
ที่มา: การสอบถามผู้ประกอบการ

อัตราการใช้กำลังการผลิต*
(หน่วย : ร้อยละ)

อุตสาหกรรม	เฉลี่ยปี 2538-2539	2549	2550	2551*		
				ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ทั้งปี
อิเล็กทรอนิกส์	77.1	76.1	76.5	70.8	64.7	67.5
ปิโตรเลียม	88.6	84.1	83.5	84.5	78.9	81.7
ยานยนต์	74.7	79.9	73.3	78.0	71.9	74.9
เครื่องดื่ม	69.0	77.1	73.2	75.9	72.7	74.3
เครื่องใช้ไฟฟ้า	87.1	68.1	70.2	66.5	56.7	61.6
อาหาร	40.4	59.5	58.2	72.1	49.0	60.6
เครื่องหนัง	-	40.2	53.4	24.5	27.7	25.8
ผลิตภัณฑ์เคมี	91.4	93.8	95.9	94.2	83.4	88.8
ผลิตภัณฑ์เหล็ก	58.1	58.8	55.5	59.3	41.8	50.6
วัสดุก่อสร้าง	87.9	81.6	78.4	76.4	70.2	73.3
กระดาษ	77.6	91.0	90.8	89.7	72.6	81.0
ผลิตภัณฑ์ยาง	73.1	64.6	61.0	63.0	58.6	60.8
อื่นๆ	81.8	64.3	61.3	56.9	54.0	55.4
รวม *	76.7	73.5	72.6	71.4	64.0	67.6

หมายเหตุ: * ครอบคลุมสินค้า 69 รายการ คิดเป็นร้อยละ 59.1 ของมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรม
P เป็นข้อมูลเบื้องต้น
ที่มา: การสอบถามผู้ประกอบการ

ในปี 2551 การผลิตภาคอุตสาหกรรม (ตามรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ขยายตัวร้อยละ 3.9 ลดลงจากปี 2550 ที่ขยายตัวร้อยละ 6.2 ขณะที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index: MPI)* ชะลอตัวต่อเนื่องจากตั้งแต่ต้นปี และหดตัวในช่วงไตรมาสที่ 4 ทำให้ทั้งปีขยายตัวร้อยละ 5.3 ชะลอตัวจากร้อยละ 8.2 ในปีก่อน ตามการชะลอตัวของการผลิตในกลุ่มสินค้าที่ผลิตเพื่อส่งออกเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นผลจากเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าชะลอตัว ขณะที่กลุ่มที่ผลิตเพื่อขายในประเทศเร่งตัวขึ้น เนื่องจากในช่วงครึ่งแรกของปีอุปสงค์ในประเทศยังขยายตัวดี เพราะยังไม่ได้รับผลกระทบรุนแรงจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

หมวดการผลิตที่ชะลอตัวจากปีก่อน ได้แก่ หมวดอิเล็กทรอนิกส์ หมวดอาหาร หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้า และหมวดเครื่องดื่ม หมวดการผลิตที่หดตัวลง ได้แก่ หมวดเครื่องหนัง หมวดเครื่องเรือน หมวดผลิตภัณฑ์เคมี หมวดกระดาษ หมวดผลิตภัณฑ์เหล็กและวัสดุก่อสร้าง และหมวดยาสูบ ส่วนอุตสาหกรรมที่ยังขยายตัวดี ได้แก่ หมวดยานยนต์ และหมวดปิโตรเลียม

อัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization Rate) ของภาคอุตสาหกรรมโดยรวมในปี 2551 อยู่ที่ร้อยละ 67.6 ลดลงจากร้อยละ 72.6 ในปีก่อน ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่มีการขยาย

* ที่เป็นเครื่องชี้สำคัญคิดเป็นร้อยละ 75.7 ของมูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กำลังการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ หมวดย่อยอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ ปิโตรเลียม อาหาร ผลิตภัณฑ์เคมี ผลิตภัณฑ์เหล็ก และผลิตภัณฑ์กระดาษ และผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด

รายละเอียดการผลิตและการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมที่สำคัญ มีดังนี้

หมวดย่อยอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตชะลอลงจากปีก่อน โดยในครึ่งปีแรกยังขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องตามการผลิต Hard Disk Drive ที่อุปสงค์จากต่างประเทศยังขยายตัวในเกณฑ์ดี อย่างไรก็ตาม การผลิตชะลอลงมากในช่วงครึ่งปีหลัง ตามอุปสงค์จากต่างประเทศ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอย โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้อยู่ที่ร้อยละ 67.5 ลดลงจากร้อยละ 76.5 ในปีก่อน

หมวดย่อยอาหาร การผลิตชะลอลงเล็กน้อยจากปีก่อน โดยการผลิตอาหารทะเลแช่แข็งลดลงมากเพราะเป็นสินค้าที่มีราคาค่อนข้างสูง ขณะที่การผลิตอาหารทะเลกระป๋องเร่งตัว เนื่องจากเป็นสินค้าที่ทดแทนกันได้และมีราคาถูก จึงมีอุปสงค์จากต่างประเทศมากขึ้น ในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ โดยผู้นำเข้ารายใหญ่ คือ สหรัฐอเมริกา สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้อยู่ที่ร้อยละ 60.6 ใกล้เคียงกับปีก่อนที่ร้อยละ 58.2

หมวดย่อยเครื่องใช้ไฟฟ้า การผลิตชะลอลงเล็กน้อยจากปีก่อน โดยการผลิตเพิ่มขึ้นมากในช่วงครึ่งปีแรก จากการผลิตเครื่องรับโทรทัศน์ ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ และเครื่องซักผ้า ที่อุปสงค์ทั้งในประเทศ และต่างประเทศยังขยายตัวดี อย่างไรก็ตาม การผลิตลดลงในช่วงครึ่งปีหลังในหลายผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะเครื่องรับโทรทัศน์ที่อุปสงค์จากต่างประเทศลดลงมาก ทำให้อัตราการใช้กำลังการผลิตของ

อุตสาหกรรมนี้ลดลงจากร้อยละ 70.2 ในปีก่อน เหลือร้อยละ 61.6

หมวดย่อยเครื่องดื่ม การผลิตชะลอลงเล็กน้อยจากปีก่อน ส่วนใหญ่เป็นการลดลงจากการผลิตผลิตภัณฑ์เบียร์ เนื่องจากกำลังซื้อของประชาชนลดลงตามภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้อยู่ที่ร้อยละ 74.3 ใกล้เคียงกับร้อยละ 73.2 ในปีก่อน

หมวดย่อยเครื่องหนัง การผลิตลดลงมาก โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรก เนื่องจากฐานสูงในปีก่อนที่มีการผลิตจำนวนมากผิดปกติตามคำสั่งซื้อพิเศษจากต่างประเทศ ประกอบกับประเทศคู่ค้าสำคัญประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ ทำให้อุปสงค์ต่างประเทศลดลงมาก นอกจากนี้ การแข่งขันที่สูงโดยเฉพาะการแข่งขันด้านราคากับสินค้าจากประเทศจีน ส่งผลให้อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้ลดลงมากจากร้อยละ 53.4 ในปีก่อนเหลือร้อยละ 25.8

หมวดย่อยเครื่องเรือน การผลิตยังคงลดลงต่อเนื่องจากปีก่อน เนื่องจากผู้ผลิตประสบปัญหาการแข่งขันสูงทางด้านราคากับสินค้าจากประเทศจีน และเวียดนาม ประกอบกับเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญชะลอตัวมากจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา ทำให้อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้ลดลงจากร้อยละ 52.5 ในปีก่อน เหลือร้อยละ 30.1

หมวดย่อยผลิตภัณฑ์เคมี การผลิตลดลงทุกผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีหลัง เนื่องจากมีการหยุดซ่อมบำรุงเครื่องจักร ประกอบกับอุปสงค์ในประเทศลดลง ทำให้อัตราการใช้กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมนี้อยู่ที่ร้อยละ 88.8 ลดลงจากร้อยละ 95.9 ในปีก่อน

หมวดกระดาษ การผลิตลดลงเกือบทุกผลิตภัณฑ์ ยกเว้น กระดาษแข็ง ตามการลดลงของอุปสงค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ สต็อกสินค้าที่อยู่ในระดับสูง ทำให้อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้ลดลงจากร้อยละ 90.8 ในปีก่อนเหลือร้อยละ 81.0

หมวดผลิตภัณฑ์เหล็กและหมวดวัสดุก่อสร้าง การผลิตลดลงต่อเนื่องจากปีก่อนเนื่องจากอุปสงค์ลดลง ตามการชะลอตัวของภาคการก่อสร้าง และไม่มีการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้ลดลงจากร้อยละ 55.5 และ 78.4 ในปีก่อนเหลือร้อยละ 50.6 และ 73.3 ตามลำดับ

หมวดยาสูบ การผลิตลดลงเล็กน้อยตามปริมาณจำหน่ายที่ลดลงจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ทำให้ผู้บริโภครับลดรายจ่ายลง โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีหลัง ประกอบกับมีการขยายพื้นที่ปลูกตบหรี่ในที่สาธารณะ เช่น ตลาดทุกประเภท สถานบันเทิง ร้านอาหารทั้งติดเครื่องปรับอากาศและไม่ติดเครื่องปรับอากาศ สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 53.7 ในปีก่อนเหลือร้อยละ 53.2

หมวดยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง การผลิตขยายตัวสูงจากปีก่อน โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรก ตามการผลิตรถยนต์นั่งและรถยนต์เชิงพาณิชย์เพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศ ตามอุปสงค์ที่ยังขยายตัวดี โดยเฉพาะรถยนต์นั่งเร่งขึ้นมากจากการลดภาษีสรรพสามิตร้อยละ 5 สำหรับรถยนต์รุ่นใหม่ที่สามารถใช้แก๊สโซฮอล์ E20 อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงต้นปี และสูงสุดในเดือนกรกฎาคม ประกอบกับ

วิกฤตการณ์ทางการเงินในสหรัฐอเมริกาที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลกในช่วงปลายปี ทำให้อุปสงค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศลดลงมาก โดยเฉพาะรถยนต์เชิงพาณิชย์ที่ปริมาณการจำหน่ายในประเทศหดตัวตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี และปริมาณการส่งออกรถยนต์รวมเริ่มหดตัวในไตรมาสสุดท้ายของปี อย่างไรก็ตาม โดยเฉลี่ยทั้งปีอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมนี้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 73.3 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 74.9

หมวดปิโตรเลียม การผลิตขยายตัวจากปีก่อน โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรกเนื่องจากฐานต่ำจากการปิดซ่อมบำรุงโรงงานในช่วงเดียวกันปีก่อนเพื่อขยายกำลังการผลิตซึ่งมีส่วนทำให้อัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมหมวดนี้ลดลงจากร้อยละ 83.5 ในปีก่อนเหลือร้อยละ 81.7

ทีมวิเคราะห์สาขาเศรษฐกิจ
โทร. 0-2283-5650

สำหรับการท่องเที่ยวในภาคใต้ แม้ว่า จะถูกกระทบจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ของกลุ่มประเทศที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวหลัก ของไทย และปัญหาความไม่สงบทางการเมือง ภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม การเพิ่มเที่ยวบินตรง และเที่ยวบินเช่าเหมาลำในภาคใต้ ประกอบกับ นักท่องเที่ยวจากมาเลเซียเดินทางผ่านด่าน ภาคใต้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ส่งผลให้ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมา เที่ยวภาคใต้ปรับเปลี่ยนจากปีก่อนร้อยละ 13.7

โครงสร้างนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำแนกตามเชื้อชาติของปี 2551 ใกล้เคียงกับปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกยังเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงสุด คือ ร้อยละ 52.9 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศทั้งหมด รองลงมา คือ กลุ่มประเทศยุโรป อเมริกา และ โอเชียเนีย ตามลำดับ ทั้งนี้ ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2551 จำนวนนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวหลักของไทย (เอเชียตะวันออก ยุโรป และอเมริกา) ขยายตัวเมื่อเทียบกับปีก่อน จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจากมาเลเซียเป็นสำคัญ แต่กลับหดตัวอย่างชัดเจนในช่วงปลายปี ส่วนนักท่องเที่ยวจากกลุ่มโอเชียเนีย และตะวันออกกลางซึ่งเป็นตลาดเป้าหมายใหม่ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับปีก่อน

สำหรับอัตราการเข้าพักโรงแรมเฉลี่ยทั่วประเทศในปี 2551 อยู่ที่ร้อยละ 56.4 ปรับลดลงจากร้อยละ 60.8 ในปีก่อน โดยอัตราการเข้าพักโรงแรมในภาคใต้ลดลงเล็กน้อยจากปีก่อนอยู่ที่ร้อยละ 52.9 ส่วนราคาห้องพักโดยเฉลี่ยในปี 2551 เพิ่มขึ้นเล็กน้อย คิดเป็นอัตราการขยายตัวร้อยละ 5.0

แม้ว่าภาครัฐบาลและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะร่วมกันส่งเสริมการท่องเที่ยวของคนไทยภายในประเทศ เพื่อชดเชยรายได้ที่สูญเสียไปจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่หดตัวลงอย่างรุนแรงในช่วงครึ่งหลังของปี อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ความไม่สงบภายในประเทศและภาวะเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวหลัก ยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะการท่องเที่ยวของไทยในระยะต่อไป ทั้งนี้ การเร่งฟื้นความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวต่างประเทศยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้ภาวะการท่องเที่ยวในปี 2552 ปรับตัวดีขึ้น

เครื่องชี้ภาวะการท่องเที่ยวและโรงแรม

	2550 ทั้งปี	2551 ^P				
		ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
1. จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (ล้านคน)	14.5	14.3	4.3	3.5	3.1	3.3
$\Delta\%$	4.6	-1.3	12.9	13.6	-9.6	-19.0
2. รายได้จากการท่องเที่ยว (พันล้านบาท)	575.4	588.0	190.1	129.6	129.4	137.0
3. อัตราการเข้าพักโรงแรม (ร้อยละ)	60.8	56.4	67.9	54.5	53.4	49.6
4. ราคาห้องพัก (บาทต่อคืน)	1,447	1,520	1,679	1,393	1,415	1,593

หมายเหตุ: P = ข้อมูลเบื้องต้น

$\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน

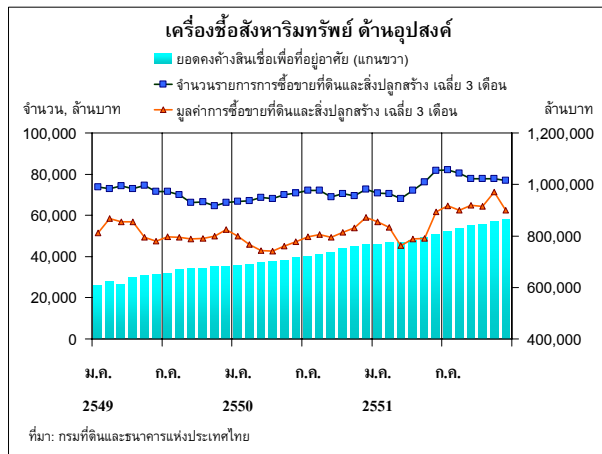
ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและธนาคารแห่งประเทศไทย

ทีมวิเคราะห์ดุลการชำระเงิน

โทร. 0-2283-5636

2.3.2 ภาคอสังหาริมทรัพย์

ตลาดอสังหาริมทรัพย์โดยรวมในปี 2551 ขยายตัวจากปี 2550 โดยเป็นผลจากมาตรการลดหย่อนค่าธรรมเนียมการโอนและจดจำนองเป็นสำคัญ แม้ว่าจะอ่อนตัวลงในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปีจากความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและผู้ประกอบการที่อยู่ในระดับต่ำตามการชะลอตัวอย่างมากของเศรษฐกิจโดยรวมที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลก

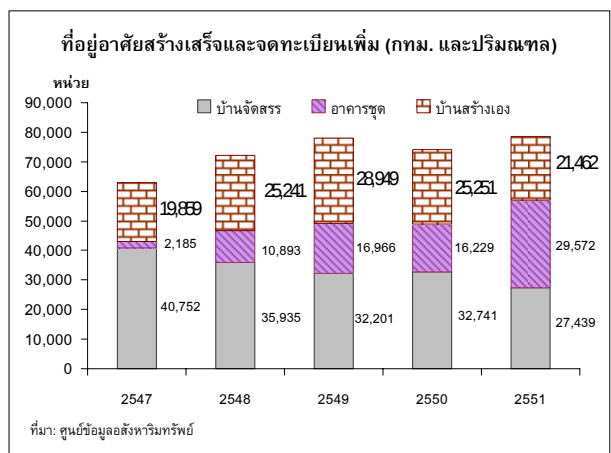
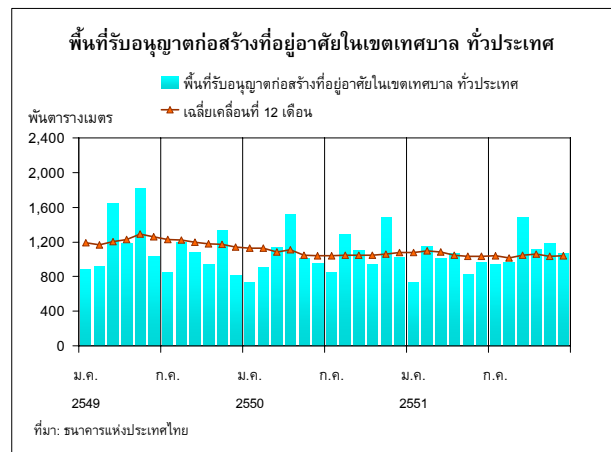

เครื่องชี้ด้านอุปสงค์

อุปสงค์ของตลาดอสังหาริมทรัพย์โดยรวมในปี 2551 ขยายตัวจากปีก่อน สะท้อนจากจำนวนรายการและมูลค่าการซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั้งประเทศที่ขยายตัวร้อยละ 8.4 และ 18.0 เทียบกับปีก่อน ตามลำดับ สอดคล้องกับการขยายตัวของยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัย โดยอุปสงค์ของตลาดอสังหาริมทรัพย์ในช่วงไตรมาสแรกชะลอตัวลงตามการชะลอการซื้อที่อยู่อาศัยของผู้บริโภคเพื่อรอรับสิทธิประโยชน์จากมาตรการลดหย่อนค่าธรรมเนียมการโอนและการจดจำนอง ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 29 มีนาคม 2551 สำหรับอุปสงค์ของตลาดอสังหาริมทรัพย์ในช่วงไตรมาสที่ 2 และ 3 ขยายตัวในอัตราสูง สะท้อนจากจำนวนรายการและมูลค่าการซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ขยายตัวร้อยละ 14.4 และ 30.7 จากระยะเดียวกันปีก่อน ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม อุปสงค์ของตลาดอสังหาริมทรัพย์ในช่วงไตรมาสที่ 4 อ่อนตัวลงจากความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่อยู่ในระดับต่ำ ตามการ

ชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจในประเทศโดยรวมที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการเงินโลกและความไม่แน่นอนทางการเมือง รวมถึงผู้บริโภคอดูแนวโน้มตลาดที่อยู่อาศัยจากมาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ของรัฐบาล

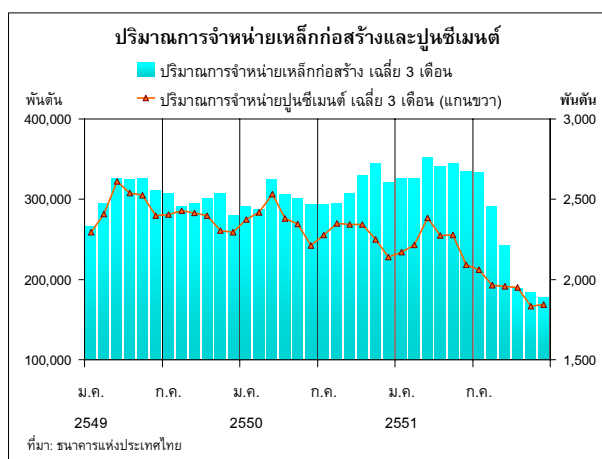
สำหรับในปี 2552 คาดว่าอุปสงค์ของตลาดอสังหาริมทรัพย์จะชะลอตัวลงตามภาวะเศรษฐกิจแต่ปัจจัยสนับสนุน อาทิ มาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ของทางการ อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในช่วงขาลง การเมืองที่มีความชัดเจนมากขึ้น ต้นทุนการก่อสร้างที่ลดลงต่อเนื่อง และการปรับลดราคาของผู้ประกอบการเพื่อรักษาสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทจะทำให้อุปสงค์ชะลอตัวไม่มากนัก

เครื่องชี้ด้านอุปทาน

ในปี 2551 เครื่องชี้ทางด้านอุปทานหดตัวเล็กน้อยสะท้อนจากจำนวนพื้นที่ที่รับอนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยและจำนวนที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จและจดทะเบียนที่ลดลงจากปีก่อนหน้า สอดคล้องกับยอดจำหน่ายปูนซีเมนต์และเหล็กก่อสร้างที่มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง โดยเป็นผลจากอุปสงค์ที่อ่อนตัว ความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ที่ลดลง และสถาบันการเงินมีความระมัดระวังในการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม ในปี 2551 อุปทานของอาคารชุดสร้างเสร็จและจดทะเบียนขยายตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 80 จากปีก่อนหน้า โดยเฉพาะอาคารชุดที่ใกล้แนวรถไฟฟ้า ที่เติบโตตามอุปสงค์เนื่องจากราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น

สำหรับในปี 2552 คาดว่าอุปทานของตลาดจะทรงตัวใกล้เคียงกับปีก่อนหน้า แม้จะมีโครงการที่เปิดตัวในปี 2551 โดยเฉพาะอาคารชุดที่ใกล้แนวรถไฟฟ้าซึ่งจะเปิดขายในช่วงครึ่งแรกของปี 2552 เป็นจำนวนมาก แต่ความเข้มงวดของสถาบันการเงินในการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกับผู้ประกอบการรายย่อยตามปัจจัยเสี่ยงจะทำให้อุปทานใหม่มีไม่มากนัก

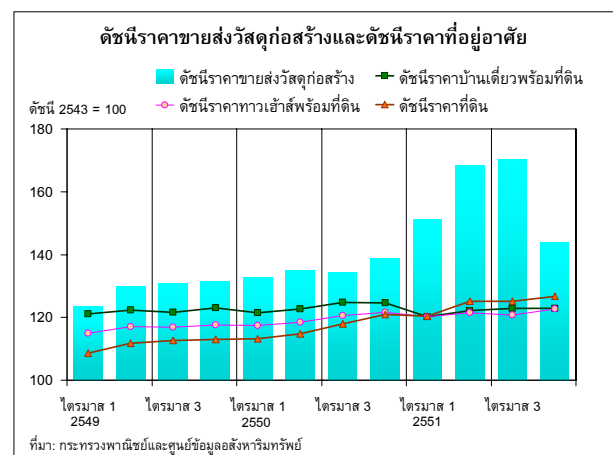

เครื่องชี้ด้านราคา

ในปี 2551 ราคาที่อยู่อาศัยโดยรวมหดตัวเล็กน้อยตามอุปสงค์ที่ชะลตัวเป็นสำคัญ โดยดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดินและบ้านเดี่ยวไม่รวมที่ดิน

หดตัวร้อยละ 1.1 และ 13.9 ตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีราคาที่ดินเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 ทั้งนี้ ในช่วงสามไตรมาสแรกของปีแรงกดดันทางด้านต้นทุนการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น เห็นได้จากดัชนีราคาขายส่งวัสดุก่อสร้างที่เร่งตัวเพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะดัชนีราคามลพิษภัณฑ์เหล็กตามการเพิ่มขึ้นของราคาวัตถุดิบในตลาดโลก ส่วนในไตรมาสที่ 4 ต้นทุนการก่อสร้างที่อยู่อาศัยลดลงจนมาอยู่ในระดับปกติใกล้เคียงกับระดับปี 2550

แนวโน้มราคาของที่อยู่อาศัยโดยรวมในปี 2552 คาดว่าจะทรงตัวจนถึงชะลอลงจากปี 2551 เป็นผลจากปัจจัยสำคัญต่างๆ ตั้งแต่แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจโดยรวมที่ชะลอลงทำให้อุปสงค์ของตลาดอสังหาริมทรัพย์ชะลตัวจากความไม่แน่นอนในด้านรายได้และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่อยู่ในระดับต่ำ แรงกดดันด้านต้นทุนการก่อสร้างที่ลดลงตามการลดลงของดัชนีราคาขายส่งวัสดุก่อสร้าง จนถึงความเข้มงวดมากขึ้นของสถาบันการเงินในการให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย โดยราคาจะไม่ลดลงมากเหมือนช่วงวิกฤตปี 2540 เนื่องจากราคาในช่วงก่อนหน้าไม่มีภาวะฟองสบู่ อย่างไรก็ตาม ราคาอสังหาริมทรัพย์ในบางพื้นที่ เช่น พื้นที่ที่อยู่ในแผนพัฒนาเขตเมือง และในแนวการขยายเส้นทางรถไฟฟ้ามวลชนอาจมีการปรับสูงขึ้นบ้าง

ทีมวิเคราะห์สหเศรษฐกิจ

โทร. 0-2283-5646

เครื่องชี้ภาวะอสังหาริมทรัพย์

	2550	2551	2551					
			ครึ่งปี แรก	ครึ่งปี หลัง	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
เครื่องชี้ด้านอุปสงค์								
มูลค่าการซื้อขายที่ดินและ สิ่งปลูกสร้างทั่วประเทศ ^{1/} (ล้านบาท)	595,483	702,582 ^P	320,490	382,092 ^P	135,900	184,591	194,292	187,800 ^P
Δ%	-3.6	18.0	18.7	17.4	5.9	30.4	31.1	5.9
ค่าธรรมเนียมรวม (ล้านบาท)	11,121	8,276 ^P	4,670	3,607 ^P	2,693	1,977	1,840	1,766 ^P
Δ%	0.2	-25.6	-8.2	-40.2	9.7	-24.9	-33.7	-45.8
- ค่าธรรมเนียมร้อยละ 2 ^{2/}	11,118	8,247 ^P	4,661	3,586 ^P	2,693	1,968	1,830	1,756 ^P
Δ%	0.2	-25.8	-8.3	-40.5	9.8	-25.2	-34.1	-46.1
- ค่าธรรมเนียมร้อยละ 0.01 ^{3/}	4	29 ^P	89	20 ^P	0.1	8.6	10.3	10 ^P
Δ%	-40.3	670.6	537.0	747.3	-77.6	970.9	993.6	588.0
จำนวนรายการซื้อขายที่ดินและ สิ่งปลูกสร้างทั่วประเทศ (รายการ)	842,680	913,482 ^P	449,620	463,862 ^P	204,031	245,589	233,377	230,485 ^P
Δ%	0.9	8.4	7.5	9.3	-1.1	15.8	12.9	5.9
ยอดคงค้างสินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อ อสังหาริมทรัพย์ของ ธพ. ^{4/} (พันล้านบาท)	778	873	818	873	782	818	849	873
Δ%	12.3	12.3	12.7	12.3	10.8	12.7	13.9	12.3
- เพื่อที่อยู่อาศัย	767	864	808	864	772	808	839	864
Δ%	12.3	12.6	13.0	12.6	11.0	13.0	14.2	12.6
- เพื่ออสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ	11	9	9	9	9	9	10	9
Δ%	11.3	-12.0	-6.9	-12.0	-6.5	-6.9	-8.8	-12.0
เครื่องชี้ด้านอุปทาน								
พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขต เทศบาล ทั่วประเทศ (พัน ตร.ม.)	17,362	17,491 ^P	8,136	9,355 ^P	4,217	3,919	4,491	4,864 ^P
Δ%	-11.3	0.7	-4.7	6.0	14.7	-19.3	8.6	3.7
- ประเภทที่อยู่อาศัย	12,917	12,494 ^P	5,743	6,751 ^P	2,892	2,851	3,381	3,370 ^P
Δ%	-5.7	-3.3	-8.0	1.2	4.4	-17.9	4.4	-1.8
- ประเภทพาณิชยกรรม	2,444	2,908 ^P	1,535	1,374 ^P	870	665	565	809 ^P
Δ%	-29.8	19.0	34.5	5.4	89.4	-2.4	21.5	-3.5
- ประเภทอุตสาหกรรม	54	90 ^P	26	64 ^P	18	7	15	49 ^P
Δ%	1.9	66.5	2.4	122.5	114.1	-55.4	13.1	214.3
- ประเภทบริการ/ขนส่ง	831	1,094 ^P	454	640 ^P	252	202	270	370 ^P
Δ%	-40.7	31.6	-4.6	79.9	50.5	-34.5	65.3	92.2
- ประเภทอื่น ๆ	1,117	905 ^P	379	526 ^P	185	194	260	266 ^P
Δ%	18.9	-19.0	-41.8	13.0	-32.3	-48.7	2.9	25.0

เครื่องชี้ภาวะอสังหาริมทรัพย์ (ต่อ)

	2550	2551	2551					
			ครึ่งปี แรก	ครึ่งปี หลัง	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ที่อยู่อาศัยสร้างเสร็จจดทะเบียนเพิ่ม ใน กทม. และปริมณฑล (หน่วย)	74,221	78,473 ^P	30,938	47,535 ^P	14,868	16,070	25,449	22,086 ^P
$\Delta\%$	-5.0	5.7	-3.9	13.1	-4.9	-3.0	16.3	9.6
- บ้านจัดสรร	32,741	27,439 ^P	11,605	15,834 ^P	5,306	6,299	7,400	8,434 ^P
- แฟลต/อาคารชุด	16,229	29,572 ^P	7,918	21,654 ^P	3,784	4,134	11,741	9,913 ^P
- บ้านสร้างเอง	25,251	21,462 ^P	11,415	10,047 ^P	5,778	5,637	6,308	3,739 ^P
ปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์ (พันตัน)	27,690	24,834	13,434	11,400	7,155	6,280	5,872	5,528
$\Delta\%$	-5.0	-10.3	-5.6	-15.3	-5.9	-5.3	-16.5	-13.9
ปริมาณการจำหน่ายเหล็กก่อสร้าง (ล้านตัน)	3,740	3,323	2,062	1,261	1,057	1,005	727	534
$\Delta\%$	3.0	-11.1	11.3	-33.2	8.6	14.3	-21.3	-44.6
ยอดคงค้างสินเชื่อผู้ประกอบการ อสังหาริมทรัพย์ของ ธพ. ^{4/} (พันล้านบาท)	341	417	389	417	337	389	394	417
$\Delta\%$	8.8	22.1	21.8	22.1	7.7	21.8	21.6	22.1
- เพื่อที่อยู่อาศัย	177	236	220	236	181	220	220	236
$\Delta\%$	-2.6	33.3	16.5	33.3	-0.4	16.5	20.4	33.3
- เพื่ออสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ	164	181	169	181	156	169	174	181
$\Delta\%$	24.5	10.0	29.5	10.0	19.0	29.5	23.1	10.0
เครื่องชี้ด้านราคา								
ดัชนีราคาขายส่งวัสดุก่อสร้าง ^{5/}	135.2	158.4	159.7	157.1	151.1	168.3	170.2	143.9
$\Delta\%$	4.9	17.1	19.3	15.0	13.9	24.6	26.6	3.7
ดัชนีราคาบ้านเดี่ยวพร้อมที่ดิน ^{5/}	123.4	122.0	121.2	122.9	120.2	122.1	122.9	122.9
$\Delta\%$	1.1	-1.1	-0.7	-1.4	-1.1	-0.4	-1.5	-1.3
ดัชนีราคาทาวน์เฮ้าส์พร้อมที่ดิน ^{5/}	119.5	121.3	120.8	121.7	120.2	121.4	120.8	122.7
$\Delta\%$	2.5	1.5	2.4	0.5	2.4	2.4	0.2	0.9
ดัชนีราคาที่ดิน ^{5/}	116.7	124.4	122.8	125.9	120.4	125.2	125.1	126.8
$\Delta\%$	4.6	6.5	7.8	5.4	6.5	9.0	6.0	4.8
อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ย 4 ธพ. ใหญ่ ณ สิ้นเวลา	6.87	6.75	7.25	6.75	6.87	7.25	7.25	6.75

หมายเหตุ: $\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

P คือ ตัวเลขเบื้องต้น

^{1/} มูลค่าการซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั่วประเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทยประมาณการโดยใช้การคำนวณย้อนกลับจาก
ค่าธรรมเนียมฯ

ที่เก็บได้จากการจดทะเบียนขาย ขายฝาก แลกเปลี่ยน และให้ ไม่รวมจำนอง ซึ่งจำแนกออกเป็นอัตราร้อยละ 2 และร้อยละ 0.01

^{2/} ค่าธรรมเนียมฯ ในกรณีปกติ ที่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 2 ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติ
ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497

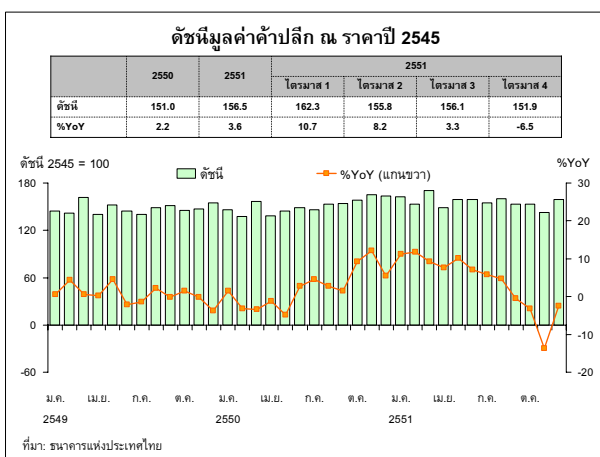
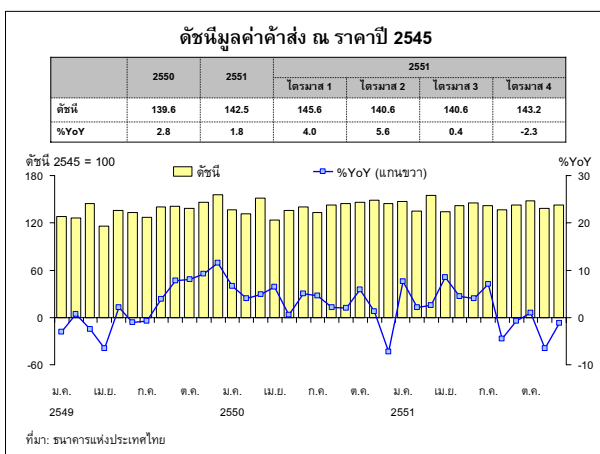
^{3/} ค่าธรรมเนียมฯ ที่เรียกเก็บเป็นกรณีพิเศษในอัตราร้อยละ 0.01 ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

^{4/} เฉพาะสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ (ไม่รวมธนาคารพาณิชย์ไทยในต่างประเทศ) ณ สิ้นงวดเวลา

^{5/} ปี 2543 = 100

ที่มา: กรมที่ดิน กระทรวงพาณิชย์ และธนาคารแห่งประเทศไทย

2.3.3 ภาคการค้า

ภาวะการค้าโดยรวมในปี 2551 ขยายตัวจากปีก่อนเล็กน้อย โดยในครึ่งแรกของปีทั้งการค้าส่งและค้าปลีกขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ในช่วงครึ่งหลังของปีกลับหดตัวลง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมืองในประเทศและภาวะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอย ทำให้ผู้บริโภคค่อนข้างระมัดระวังการใช้จ่าย นอกจากนี้จากราคาสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้นมากทำให้อำนาจซื้อของผู้บริโภคลดลง โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสที่ 2 และ 3

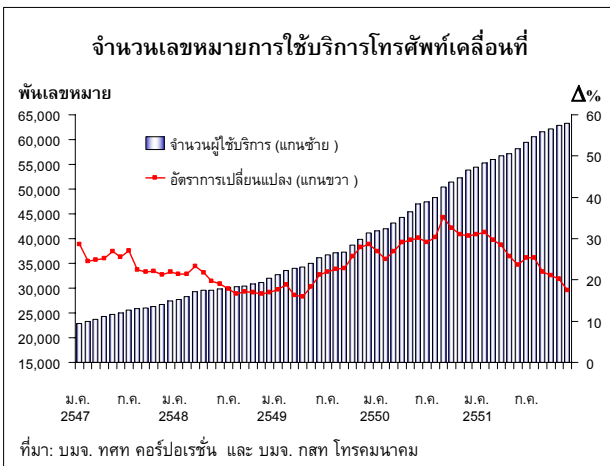
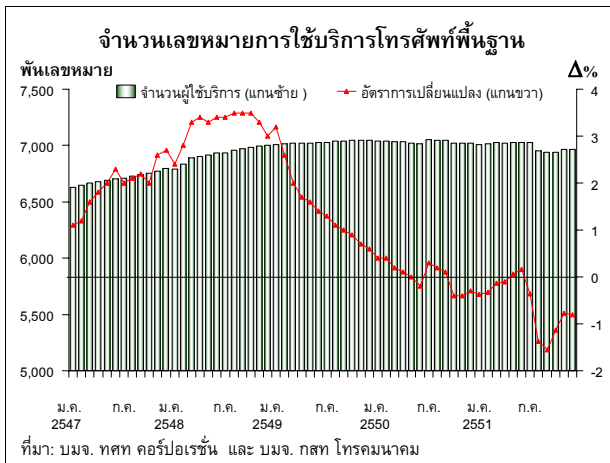
การค้าส่ง ขยายตัวร้อยละ 1.8 ชะลอลงจากปีก่อน สอดคล้องกับการอ่อนตัวของอุปสงค์ในประเทศ โดยกลุ่มสินค้าที่ยอดขายหดตัวมากที่สุดได้แก่ สินค้าคงทน อาทิ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องเรือน และของตกแต่งบ้าน ส่วนยอดขายสินค้าเพื่อการบริโภคยังคงขยายตัว ที่สำคัญได้แก่ วัสดุก่อสร้างทางเกษตร อาทิ สัตว์มีชีวิต อาหาร และเครื่องคั้น นอกจากนี้ ทองและเพชรพลอยที่มียอดขายเพิ่มขึ้นมาก ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการซื้อเพื่อการลงทุนเนื่องจากเป็นสินค้าที่สามารถรักษามูลค่าไว้ได้ (Stored value)

การค้าปลีก ขยายตัวร้อยละ 3.6 โดยกลุ่มสินค้าที่ยอดขายเพิ่มขึ้นมากเป็นสินค้าปลีกทั่วไปที่จำเป็นต่อการครองชีพ เช่น อาหารสด ผักและผลไม้ ทั้งนี้ ยอดขายห้างสรรพสินค้าและซูเปอร์มาร์เก็ตยังคงขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนกลุ่มสินค้าที่ยอดขายหดตัว ได้แก่ สินค้าคงทน อาทิ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องใช้ในครัวเรือน และเครื่องแต่งกาย

แนวโน้มธุรกิจการค้าปี 2552 คาดว่าจะอ่อนตัวลงต่อเนื่องจากปี 2551 เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐคาดว่าจะช่วยประคับประคองความเชื่อมั่นของทั้งผู้ประกอบการและผู้บริโภค รวมทั้งช่วยให้ธุรกิจการค้าไม่ชะลอลงมากนัก

ทีมนโยบายเศรษฐกิจด้านอุปทาน
โทร. 0-2283-5645

2.3.4 ภาคโทรคมนาคม

จำนวนเลขหมายการใช้บริการโทรศัพท์

(ล้านเลขหมาย)	2550	2551	2551					
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	พ.ย. ๕	ธ.ค. ๕
ผู้ใช้โทรศัพท์พื้นฐาน ^๑	7.02	6.97	7.03	7.03	6.9	6.97	6.97	6.97
Δ %	-0.3	-0.8	-0.1	0.2	-1.6	-0.8	-0.8	-0.8
ผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ^๑	53.9	63.3	56.0	58.2	61.6	63.3	62.9	63.3
Δ %	30.7	17.5	29.6	23.6	21.9	17.5	20.3	17.5

หมายเหตุ: ^๑ เป็นข้อมูล ณ วันสิ้นงวด
Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: บมจ. ทศท คอร์ปอเรชั่น
บมจ. กสท โทรคมนาคม

ในปี 2551 ธุรกิจโทรคมนาคมโดยรวมชะลอตัวลงจากปีก่อนตามการลดลงของโทรศัพท์พื้นฐาน และการชะลอตัวของโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยจำนวนผู้ใช้บริการโทรศัพท์พื้นฐานในปีนั้นลดลงร้อยละ 0.8 เมื่อเทียบกับปี 2550 ตามการลดลงของผู้ใช้ในเขตนครหลวงเป็นหลัก ซึ่งถูกทดแทนด้วยศักยภาพของเทคโนโลยีและเครือข่ายการสื่อสารรูปแบบใหม่ ขณะที่ในเขตภูมิภาคขยายตัวเล็กน้อยในกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จัดตั้งขึ้นใหม่

ส่วนจำนวนเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อนที่ร้อยละ 17.5 โดยเป็นการขยายตัวตามการให้บริการสู่เขตภูมิภาคเป็นหลักโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลที่โทรศัพท์พื้นฐานยังเข้าไม่ถึงหรือมีประสิทธิภาพต่ำ และเป็นการเพิ่มขึ้นของจำนวนเลขหมายจากโทรศัพท์ระบบเติมเงิน (Prepaid) เป็นหลัก โดย ณ สิ้นปี 2551 มีสัดส่วนร้อยละ 90.2 ของตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่

สำหรับรายได้ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยรวมยังขยายตัวต่อเนื่อง แม้รายได้หลักชะลอตัวลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจ ทำให้จำนวนนาที่ใช้งานเฉลี่ย (Minutes of Use: MOU) ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 21.7 และระดับรายได้ต่อเลขหมาย (Average Revenue per unit: ARPU) ลดลงร้อยละ 15.8 หรือเฉลี่ย 230 บาท/เลขหมาย/เดือน แต่รายได้จากบริการเสริม (Non-voice) ยังคงเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องจากบริการ EDGE GPRS และ SMS

แนวโน้มของธุรกิจโทรคมนาคมปี 2552 คาดว่าจะชะลอตัวต่อเนื่อง โดยจำนวนเลขหมายโทรศัพท์พื้นฐานจะยังคงลดลง เนื่องจากถูกทดแทนด้วยศักยภาพของเทคโนโลยีใหม่ๆ ขณะที่ในเขตภูมิภาคที่ห่างไกลจะมีการขยายตัวขึ้นบ้างสำหรับธุรกิจโทรศัพท์เคลื่อนที่ คาดว่าจะขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลงจากปี 2551 ตามการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจโดยรวม

2.4 ภาวะแรงงาน

ภาวะการจ้างงาน

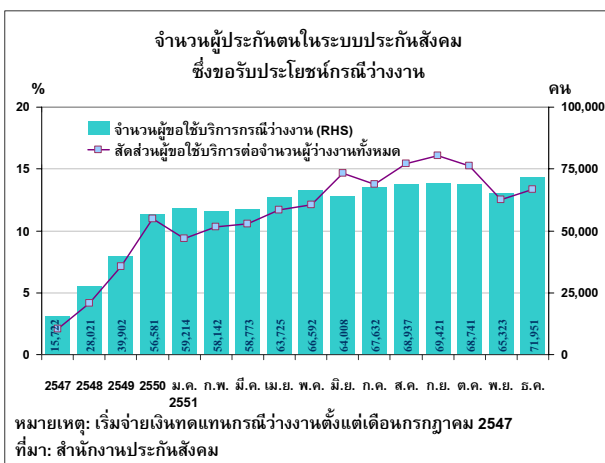
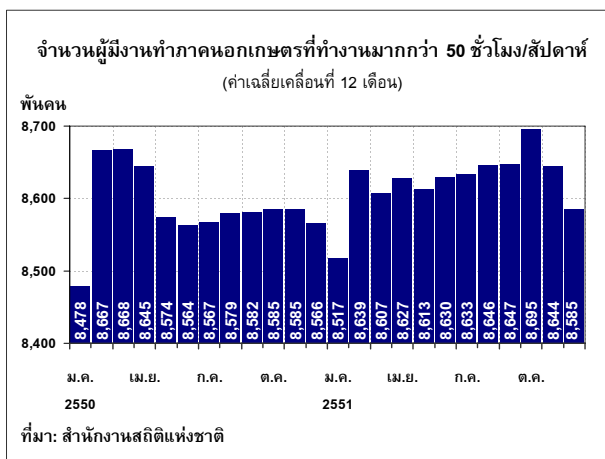
(%yoy)	2550	2551	2551			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ผู้มีงานทำ	1.6	2.1	1.6	3.1	1.9	1.8
ภาคเกษตร	1.0	2.7	0.4	3.6	3.7	2.9
ภาคนอกเกษตร	2.0	1.7	2.3	2.8	0.6	1.0
อุตสาหกรรม	2.1	-3.0	0.4	-2.2	-6.5	-3.8
ก่อสร้าง	-0.1	3.0	0.5	2.0	3.8	6.9
การค้า	1.1	3.2	2.4	3.5	2.0	5.1
บริการ	3.1	2.7	4.4	6.2	3.9	0.8

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาวะการว่างงาน

	2550	2551	2551			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ผู้ว่างงาน (พันคน)	508.5	522.0	605.5	524.7	450.9	506.9
อัตราการว่างงาน (%)	1.4	1.4	1.7	1.4	1.2	1.3

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาวะตลาดแรงงานโดยรวมในปี 2551 ยังคงตึงตัว โดยผู้มีงานทำโดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 เติบโตจากปีก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 1.6 ทั้งนี้ เป็นการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานในภาคเกษตร เป็นสำคัญ โดยเฉพาะในไตรมาสที่ 2 และ 3 ที่ราคาพืชผลเร่งตัวขึ้นมาก ส่งผลให้แรงงานจากภาคการผลิตย้ายมาอยู่ในภาคเกษตร สำหรับไตรมาสที่ 4 แม้ว่าราคาพืชผลหลักจะเริ่มอ่อนตัวลง แต่การจ้างงานในภาคเกษตรก็ยังคงขยายตัว ขณะที่การจ้างงานในภาคการผลิตกลับหดตัวต่อเนื่องจากเศรษฐกิจที่เริ่มชะลอตัวลงอย่างชัดเจน

แม้ว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2551 จะชะลอตัวลงอย่างชัดเจน แต่อัตราการว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำเท่ากับปีก่อนที่ร้อยละ 1.4 ของกำลังแรงงาน หรือมีผู้ว่างงานเฉลี่ยประมาณ 522,000 คน เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก 508,500 คนในปีก่อน ทั้งนี้ ร้อยละ 35 ของผู้ว่างงานเป็นผู้ที่ไม่เคยทำงานมาก่อน ลดลงจากปีก่อนที่อยู่ที่ร้อยละ 40 ขณะที่กว่าครึ่งหนึ่งของผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาก่อนซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในภาคการผลิต การก่อสร้าง และการค้า สามารถหางานได้ภายใน 3 เดือน สะท้อนว่าตลาดแรงงานไทยมีความยืดหยุ่นอยู่ในเกณฑ์ดี

อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสที่ 4 ภาวะตลาดแรงงานเริ่มอ่อนตัวลง โดยผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจได้ปรับลดเวลาการทำงาน สะท้อนจากจำนวนผู้ที่ทำงานภาคนอกเกษตรมากกว่า 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มีแนวโน้มลดลง แต่ยังไม่มีความสัญญาณการเลิกจ้างหรือปลดคนงานอย่างชัดเจน โดยอัตราการว่างงานในไตรมาสที่ 4 ยังคงอยู่ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 1.3 เนื่องจากผู้ประกอบการมีการปรับตัวโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งการลดแรงงานประเภท Sub-

contractor ขณะที่การปลดคนงานประจำซึ่งเป็นแรงงานที่มีฝีมือและมีความเชี่ยวชาญจะเป็นทางเลือกสุดท้ายของผู้ประกอบการ

สำหรับแรงงานในระบบที่ถูกเลิกจ้างบางส่วนถูกรองรับโดยตำแหน่งงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่เปิดใหม่ซึ่งมีจำนวนมากกว่าโรงงานอุตสาหกรรมที่ปิดกิจการ^{1/} และบางส่วนได้โยกย้ายไปทำงานในภาคการผลิตอื่นๆ อาทิ ภาคเกษตรและภาคก่อสร้าง ส่วนแรงงานในระบบที่

ยังคงว่างงานสามารถขอรับสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานได้^{2/} โดย ณ สิ้นปี 2551 ผู้ขอรับสิทธิประโยชน์ดังกล่าวมีจำนวน 71,951 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.4 ของผู้ว่างงานทั้งหมด ทั้งนี้ มีผู้ว่างงานอีกร้อยละ 86.6 ที่ไม่ได้รับประโยชน์ทดแทนจากระบบประกันสังคม ซึ่งสะท้อนถึงความเสี่ยงของแรงงานในกลุ่มนี้ หากเศรษฐกิจชะลอตัวต่อเนื่องและมีการปลดแรงงานเพิ่มมากขึ้น

ทีมนโยบายเศรษฐกิจด้านอุปทาน
โทร. 0-2283-5645

^{1/} จากข้อมูลของกรมโรงงาน พบว่า ในปี 2551 โรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องปิดกิจการมีจำนวน 2,128 โรงงาน ซึ่งมีตำแหน่งงานทั้งสิ้น 61,983 คน ขณะที่โรงงานอุตสาหกรรมที่เปิดใหม่มีจำนวน 4,216 โรงงาน ซึ่งมีตำแหน่งงานทั้งสิ้น 116,300 คน

^{2/} การรับประโยชน์ทดแทนกรณีถูกเลิกจ้าง ลูกจ้างจะได้รับในอัตราร้อยละ 50 ของฐานเงินสมทบ โดยมีฐานเงินสมทบสูงสุดไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน โดยปกติลูกจ้างจะได้รับประโยชน์ทดแทนครั้งละไม่เกิน 180 วัน อย่างไรก็ตาม ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2551 ถึง 31 ธันวาคม 2552 จะได้รับประโยชน์ทดแทนเพิ่มขึ้นเป็นระยะเวลา 240 วัน ทั้งนี้ กรณีที่ลูกจ้างลาออกจากงานจะยังคงได้รับประโยชน์ทดแทนในอัตราร้อยละ 30 ของค่าจ้างเป็นระยะเวลาไม่เกิน 90 วัน

2.5 ระดับราคา

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ในปี 2551 เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในปีก่อน โดยเป็นผลจากการเร่งตัวของทั้งราคาในหมวดอาหารและเครื่องดื่มและราคาในหมวดอื่นๆ ที่มีใช้อาหาร สำหรับ**ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน** (ไม่รวมราคาอาหารสดและพลังงาน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.1 ในปีก่อน และอยู่ในช่วงเป้าหมายร้อยละ 0 - 3.5 ของกรอบนโยบายการเงิน

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อของไทย ในปี 2551 เร่งขึ้นจากปี 2550 ได้แก่

(1) ราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศที่ปรับเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามราคาน้ำมันในตลาดโลก ตั้งแต่ต้นปีจนถึงเดือนกรกฎาคม อย่างไรก็ดี ราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศได้ปรับลดลงอย่างมากในช่วงไตรมาสที่ 4 จากการลดลงของราคาน้ำมันในตลาดโลกตามเศรษฐกิจโลกที่ชะลอลง ประกอบกับผลของมาตรการบรรเทาค่าครองชีพ หรือที่เรียกว่า 6 มาตรการ 6 เดือนของภาครัฐ

(2) ค่าโดยสารสาธารณะปรับสูงขึ้นในช่วง 3 ไตรมาสแรกตามต้นทุนราคาน้ำมัน ก่อนปรับลดลงตามราคาน้ำมันที่ลดลงและมาตรการเพื่อ

บรรเทาค่าครองชีพของภาครัฐในส่วนของรถไฟฟ้าชั้น 3 และรถ ขสมก.

(3) ราคาสินค้ากลุ่มอาหารสด โดยเฉพาะราคาในหมวดข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้งที่เร่งตัวขึ้นในช่วงครึ่งแรกของปีตามราคาในตลาดโลก ขณะที่ราคาในหมวดผักและผลไม้ขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นกันจากสภาพอากาศที่แปรปรวนไม่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก

(4) ราคาเครื่องประกอบอาหารปรับเพิ่มขึ้นตามต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรกของปี แต่ราคาเริ่มปรับลดลงบ้างในช่วงไตรมาสที่ 4 ตามต้นทุนที่ลดลงโดยเฉพาะราคาน้ำมันพืช

(5) ราคาอาหารบริโภคใน-นอกร้านเร่งขึ้นตามต้นทุนอาหารสดและเครื่องประกอบอาหารในช่วงครึ่งแรกของปี

อย่างไรก็ดี แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในปี 2551 โดยรวมจะเร่งตัวขึ้นจากปีก่อนหน้า แต่แรงกดดันต่อเงินเฟ้อปรับลดลงชัดเจนในช่วงไตรมาสที่ 4 จากการลดลงอย่างมากของราคาน้ำมันและพืชผลเกษตรที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตพลังงานทดแทน ประกอบกับผลของมาตรการเพื่อบรรเทาค่าครองชีพของภาครัฐ

ดัชนีราคาผู้บริโภค

(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน)

	น้ำหนัก (ร้อยละ)	2550 ทั้งปี	2551				
			ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป	100.0	2.3	5.5	5.0	7.5	7.3	2.1
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	36.1	4.0	11.6	6.8	11.0	13.9	14.4
หมวดอื่นๆ ที่มีใช้อาหาร	63.9	1.2	1.7	3.9	5.4	3.0	-5.4
หมวดพลังงาน	9.1	2.4	8.0	17.2	23.0	14.9	-20.9
หมวดอาหารสด	15.0	6.5	15.3	10.3	14.5	17.5	18.5
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	75.9	1.1	2.4	1.5	2.8	2.9	2.1

ที่มา: สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.4 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นมากจากร้อยละ 3.3 ในปีก่อน จากราคาในหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และหมวดผลผลิตเกษตรกรรมที่ขยายตัว ร้อยละ 11.2 และ 20.7 ตามลำดับ แรงตัวขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 1.7 และ 13.7 สำหรับราคาในหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองหดตัวร้อยละ 2.3 โดยหดตัวน้อยกว่าปีก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ 5.8

ทั้งนี้ ราคาในหมวดผลผลิตเกษตรกรรม ขยายตัวสูงจากราคาข้าวที่แรงตัวขึ้นในช่วงครึ่งแรกของปีตามราคาในตลาดโลก จากสต็อกข้าวโลกที่ลดลง และสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยในประเทศผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ทำให้ปริมาณข้าวที่ผลิตได้ลดลงจนต้องระงับการส่งออก ขณะที่ราคาอย่างพาราและปาล์มน้ำมันปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่องใน 3 ไตรมาสแรกก่อนจะปรับลดลงอย่างมากในไตรมาสสุดท้ายของปี ตามทิศทางราคาน้ำมัน ส่วนราคาผักและผลไม้ ขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นกันจากสภาพอากาศที่แปรปรวนไม่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก

ส่วนราคาในหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแรงตัวขึ้นอย่างมากใน 3 ไตรมาสแรกของปีก่อนจะปรับลดลงในไตรมาสที่ 4 ตามทิศทางราคาในตลาดโลกทั้งราคาผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก และราคาผลิตภัณฑ์โลหะ

สำหรับราคาสินค้าในหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองปรับลดลง แม้ราคาน้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ และแร่โลหะจะปรับสูงขึ้นในช่วงแรกของปี แต่ปรับลดลงอย่างมากในช่วงครึ่งหลังของปีตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

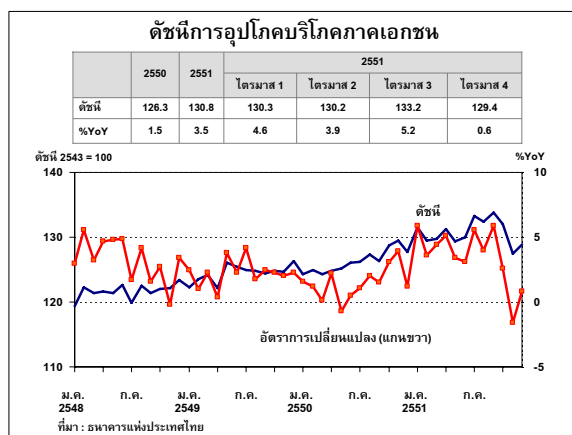
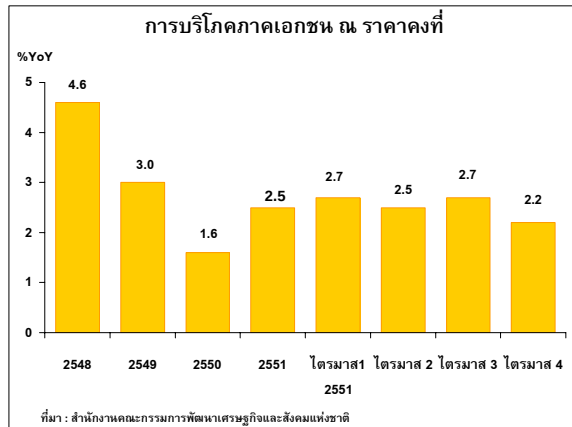
ดัชนีราคาผู้ผลิต

(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน)

	น้ำหนัก (ร้อยละ)	2550 ทั้งปี	2551				
			ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีราคาผู้ผลิต	100.0	3.3	12.4	10.8	15.6	20.6	2.9
ผลผลิตเกษตรกรรม	9.5	13.7	20.7	16.3	14.0	35.2	18.1
ผลิตภัณฑ์จากเหมือง	2.4	-5.8	-2.3	0.9	3.1	2.3	-15.6
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	88.1	1.7	11.2	10.1	16.4	18.4	0.6

ที่มา: สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

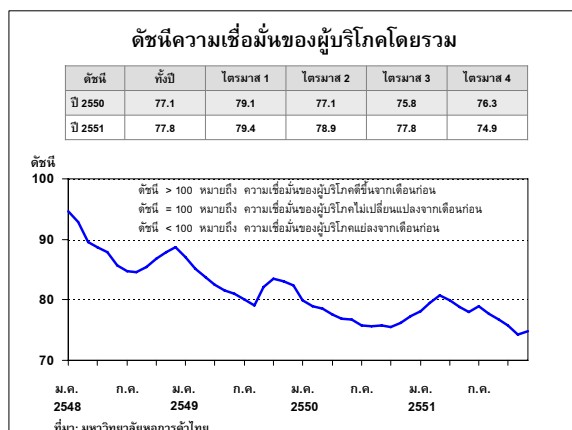
2.6 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน

เครื่องชี้การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน

อัตราการเปลี่ยนแปลง จากระยะเดียวกันปีก่อน	2550	2551	2551			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
ดัชนีหมวดยานยนต์ (ปีฐาน 2543)	-12.4	15.4	21.5	15.8	11.4	13.7
- ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่ง	-11.4	33.1	39.8	25.0	22.5	47.9
- ปริมาณจำหน่ายรถจักรยานยนต์	-18.9	12.1	4.0	16.2	23.4	5.8
- ปริมาณจำหน่ายรถยนต์พาณิชย	-5.9	-15.9	7.5	-5.7	-25.9	-32.7
ดัชนีหมวดเชื้อเพลิง (ปีฐาน 2543)	3.3	-0.5	1.7	-0.3	-5.5	1.8
- ปริมาณจำหน่ายน้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล์	1.7	-2.9	-1.9	-5.2	-7.3	2.7
- ปริมาณจำหน่ายน้ำมันดีเซล	1.8	-5.7	-0.4	-4.0	-14.3	-4.7
- ปริมาณจำหน่าย LPG	12.7	18.0	12.5	19.0	26.0	14.5
- ปริมาณจำหน่าย NGV	117.6	229.4	190.5	220.2	268.9	224.2
ปริมาณการใช้ไฟฟ้าสำหรับที่อยู่อาศัย	3.9	2.6	6.0	0.9	3.0	0.9
มูลค่าสินค้าอุปโภคบริโภคนำเข้า (ณ ราคาปี 2543)	9.6	21.1	30.8	26.1	29.7	1.6
ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ณ ราคาปี 2543)	3.3	9.0	9.9	9.4	16.3	0.8

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในปี 2551 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน (ตามรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) โดยรวมขยายตัวร้อยละ 2.5 เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ที่ขยายตัวร้อยละ 1.6 โดยในช่วงสามไตรมาสแรกแม้อัตราเงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นตามทิศทางราคาพลังงานและอาหารสด แต่การใช้จ่ายภาคครัวเรือนยังขยายตัวได้ดี ส่วนหนึ่งจากรายได้เกษตรกรและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำซึ่งปรับสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน รวมทั้งมีแรงสนับสนุนจากมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสสุดท้ายของปีการบริโภคชะลอลงสอดคล้องกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ได้รับผลกระทบจากความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองและวิกฤตการเงินโลกที่ทวีความรุนแรงขึ้น

สำหรับดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน (Private Consumption Index: PCI) ซึ่งจัดทำโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยทั้งปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 3.5 เมื่อเทียบกับร้อยละ 1.5 ในปี 2550 ทั้งนี้ ดัชนีฯ ขยายตัวในเกณฑ์สูงในช่วงสามไตรมาสแรก ก่อนที่จะชะลอลงชัดเจนในไตรมาสสุดท้ายของปี ตามการชะลอตัวของภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่และการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค เป็นสำคัญ

ดัชนีย่อยหมวดยานยนต์ขยายตัวดีต่อเนื่องตลอดทั้งปี โดยเฉพาะปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่งส่วนบุคคล เนื่องจากรถยนต์ที่ใช้พลังงานทางเลือก (E20) ได้รับประโยชน์ทางภาษีซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ต้นปี 2551 เป็นต้นมา ขณะที่ปริมาณจำหน่ายรถจักรยานยนต์ขยายตัวต่อเนื่องในสามไตรมาสแรกและชะลอลงใน

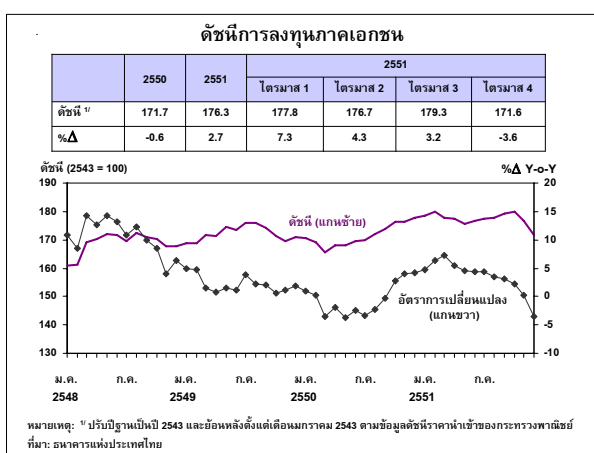
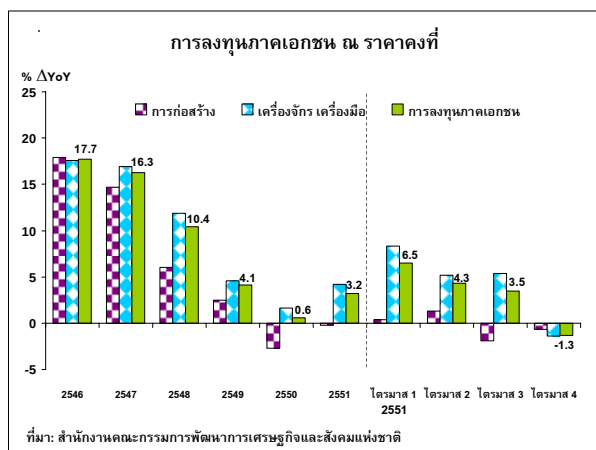
ไตรมาสสุดท้าย ตามทิศทางรายได้เกษตรกร สำหรับปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ เริ่มหดตัวตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 โดยเป็นผลจากราคาน้ำมันดีเซลเพิ่มขึ้นมากจนอยู่ที่ระดับสูงกว่าราคาน้ำมันเบนซินบางชนิดในช่วงกลางปี

ในช่วงสามไตรมาสแรก ดัชนียอดขายรถยนต์เชื้อเพลิงมีทิศทางชะลอลง เนื่องจากราคาขายปลีกน้ำมันทั้งเบนซินและดีเซลเพิ่มสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ ส่งผลให้ปริมาณการใช้เชื้อเพลิงทั้งสองชนิดหดตัว แม้การใช้เชื้อเพลิงทดแทนจะเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี ทิศทางราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ลดลงต่อเนื่อง กอปรกับมาตรการของรัฐ ทำให้ดัชนียอดขายรถยนต์เชื้อเพลิงกลับมาขยายตัว

ทีมเศรษฐกิจมหภาค

โทร. 0-2283-5648

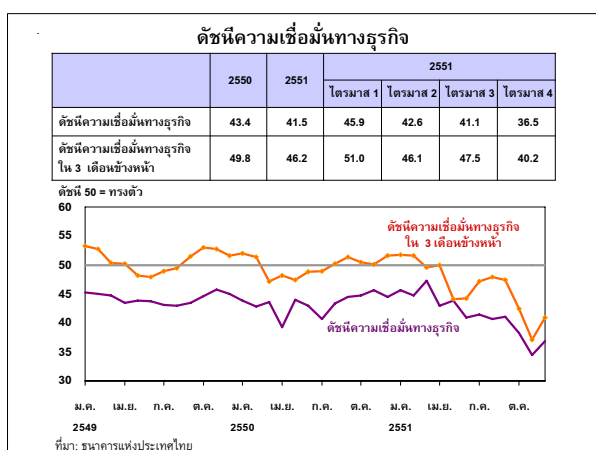
2.7 การลงทุนภาคเอกชน

เครื่องจักรการลงทุนภาคเอกชน

	2550	2551	2551			
			ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4
พื้นที่รับอนุญาตการก่อสร้างในเขตเทศบาล เฉลี่ยเดือนที่ต่อเนื่องกัน 12 เดือน (หน่วย: พันตารางเมตร)	17,809 (-11.7%)	17,389 (-2.4%)	4,457 (-5.8%)	4,273 (-4.7%)	4,282 (-0.5%)	4,377 (2.0%)
ปริมาณจำหน่ายรถยนต์ในประเทศ (หน่วย: พันคัน)	27,090 (-5.0%)	24,834 (-10.3%)	7,155 (-5.9%)	6,280 (-5.3%)	5,872 (-16.5%)	5,528 (-13.9%)
มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุน (ณ ราคาปี 2543) (หน่วย: พันล้านบาท)	1,220.5 (4.7%)	1,387.0 (13.6%)	329.8 (20.0%)	344.0 (14.2%)	365.8 (17.5%)	347.4 (4.3%)
มูลค่าการจำหน่ายเครื่องจักรในประเทศ ณ ราคาปี 2543 (หน่วย: พันล้านบาท)	608.4 (2.4%)	603.0 (-0.9%)	154.4 (2.1%)	156.1 (2.7%)	155.3 (2.4%)	137.3 (-10.5%)
ปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ ไม่ประเภศ (หน่วย: พันคัน)	461.7 (-5.9%)	388.3 (-15.9%)	108.3 (7.5%)	102.5 (-5.7%)	83.9 (-25.9%)	93.6 (-32.7%)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ % การเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

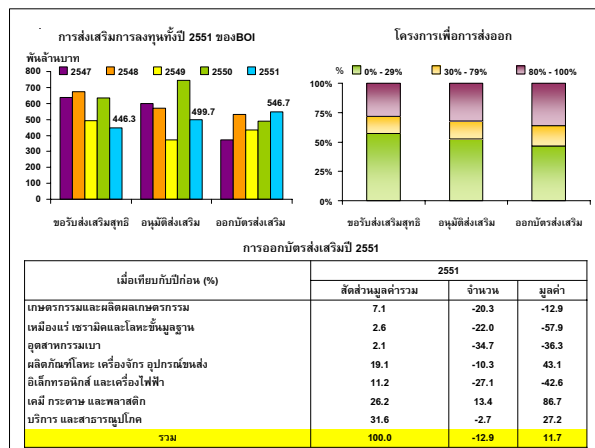
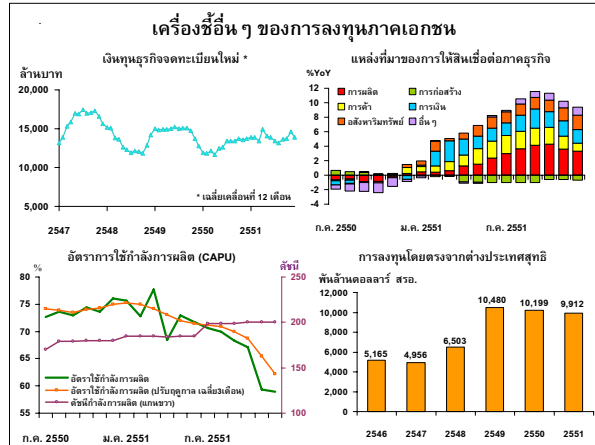

ในปี 2551 การลงทุนภาคเอกชน (ตามรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ขยายตัวร้อยละ 3.2 จากปีก่อน โดยในไตรมาสแรกของปีขยายตัวต่อเนื่องจากปลายปีก่อน ส่วนหนึ่งเนื่องจากเสถียรภาพทางการเมืองที่ปรับตัวดีขึ้นหลังจากมีการเลือกตั้งรัฐบาลใหม่ แต่หลังจากไตรมาสที่ 2 การลงทุนภาคเอกชนมีทิศทางที่ชะลอตัวลงจนหดตัวร้อยละ 1.3 ในไตรมาสที่ 4 ตามการชะลอตัวของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและเครื่องมือเนื่องจากนักลงทุนขาดความเชื่อมั่น ในขณะที่การลงทุนในภาคก่อสร้างทรงตัวอยู่ในระดับต่ำตลอดปี สอดคล้องกับดัชนีการลงทุนภาคเอกชนที่ทั้งปีขยายตัวร้อยละ 2.7 จากปีก่อน

หากพิจารณาเครื่องชี้แต่ละตัว ทั้งพื้นที่รับอนุญาตการก่อสร้างในเขตเทศบาล และปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ในประเทศหดตัวต่อเนื่องจากปีก่อน ในขณะที่การนำเข้าสินค้าทุน ณ ราคาคงที่นั้นขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง แต่มีแนวโน้มชะลอตัวลง ในไตรมาสสุดท้ายของปี ส่วนปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ในประเทศหดตัวจากปีก่อน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากราคาน้ำมันดีเซลซึ่งเป็นเชื้อเพลิงหลักที่ปรับตัวสูงขึ้นมากในช่วงกลางปี ปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองที่ทวีความรุนแรงจนนำไปสู่เหตุการณ์ปิดสนามบินในเดือนพฤศจิกายน และการชะลอลงมากของเศรษฐกิจทั้งในและนอกประเทศในช่วงครึ่งหลังของปี

ปัจจัยลบดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักธุรกิจอีกด้วย โดยดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจทั้งในปัจจุบันและใน 3 เดือนข้างหน้ามีแนวโน้มปรับตัวลดลงตลอดปี จนลดลงต่ำที่สุดตั้งแต่เริ่มจัดทำดัชนีมา (ปี 2543) ในเดือนพฤศจิกายน แม้ว่าจะมีการปรับตัวดีขึ้นบ้างบางช่วงแต่ก็ยังคงอยู่ต่ำกว่าระดับ 50 ซึ่งสะท้อนถึงการที่นักลงทุนยังคง

มีความกังวลอยู่ โดยในช่วงต้นปีผู้ประกอบการมีความกังวลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตค่อนข้างมาก ตามราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น ส่วนในครึ่งหลังของปีผู้ประกอบการส่วนใหญ่กังวลเกี่ยวกับภาวะอุปสงค์จากทั้งในและนอกประเทศที่ลดลง และความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจ

นอกจากนี้เครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชนอื่น ได้แก่ เงินทุนธุรกิจจดทะเบียนใหม่มีแนวโน้มทรงตัวตลอดปี ขณะที่เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศหดตัวลงจากปีก่อน เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจโลก เช่นเดียวกับสัดส่วนการให้สินเชื่อต่อภาคธุรกิจที่มีแนวโน้มชะลอลงในช่วงปลายปี เนื่องจากความต้องการสินเชื่อที่ปรับลดลงบ้าง กอปรกับธนาคารมีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น

ส่วนมูลค่าโครงการลงทุนที่ได้รับบัตรส่งเสริมจาก BOI ปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อน อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการอาจจะชะลอการลงทุนออกไป เนื่องจากปัญหาการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร อุปกรณ์ขนส่ง อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องไฟฟ้า ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก กอปรกับอัตราการใช้กำลังการผลิตยังคงอยู่ในระดับต่ำ จึงยังไม่จำเป็นต้องลงทุนเพิ่ม ส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชนในปี 2552 มีแนวโน้มที่ชะลอลง

ทั้งนี้ ปัจจัยที่น่าจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการลงทุนภาคเอกชนได้คือ นโยบายการสร้างเชื่อมั่นทางธุรกิจ นโยบายการลงทุนของภาครัฐในโครงการขนาดใหญ่ (Mega Project) และปัจจัยพื้นฐานที่อัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำ

ทีมเศรษฐกิจมหภาค

โทร. 0-2283-5648

2.8 ภาคต่างประเทศ

2.8.1 ภาวะเศรษฐกิจโลก

ภาวะเศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจโลกในปี 2551 ชะลอตัวจากปีก่อนหน้าเนื่องจากปัญหาสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้กู้ด้อยคุณภาพ (Subprime) ที่เกิดขึ้นในสหรัฐ ได้ลุกลามกลายเป็นวิกฤตเศรษฐกิจการเงินโลก ซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจโลกชะลอตัวลงค่อนข้างมาก โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)^{1/} ได้ประมาณการการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2551 ไว้ที่ร้อยละ 3.4 เทียบกับร้อยละ 5.2 ในปี 2550

ทั้งนี้ ในครึ่งแรกของปี 2551 ความเสี่ยงสำคัญต่อเศรษฐกิจโลก คือ การเร่งสูงขึ้นของราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ส่งผลให้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นมาก อย่างไรก็ตาม ในช่วงปลายปีเศรษฐกิจโลกอ่อนแอลงมากและเร็วกว่าที่คาดจากผลกระทบของวิกฤตการเงินสหรัฐ ต่อภาคเศรษฐกิจจริงที่รุนแรงและกระจายไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก

ผลกระทบดังกล่าวทำให้ประเทศเศรษฐกิจหลัก อาทิ สหรัฐ อังกฤษ และญี่ปุ่น เข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย เช่นเดียวกับบางประเทศในภูมิภาคเอเชีย อาทิ สิงคโปร์ ฮองกง และไต้หวัน โดยล่าสุด IMF^{1/} ปรับลดประมาณการการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2552 เหลือเพียงร้อยละ 0.5 เทียบกับประมาณการเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2551 ที่ร้อยละ 2.2

เศรษฐกิจสหรัฐ

ในปี 2551 เศรษฐกิจสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 1.1 โดยในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2551 เศรษฐกิจสหรัฐ ขยายตัวดีกว่าที่คาด แม้ว่าจะเกิดปัญหาในระบบสถาบันการเงิน ส่วนหนึ่ง

เป็นผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่ออกมาในช่วงไตรมาสที่ 2 ในขณะที่การส่งออกสุทธิขยายตัวค่อนข้างดี ส่วนการลงทุนในภาคที่อยู่อาศัยยังคงหดตัวต่อเนื่องจากปีก่อน อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสที่ 3 เป็นต้นมา เศรษฐกิจมีสัญญาณชะลอตัวลงมากจากปัญหาการเงินในสหรัฐ ที่ทวีความรุนแรงขึ้นเมื่อ Lehman Brothers ซึ่งเป็นวาณิชธนกิจขนาดใหญ่ประกาศล้มละลายในเดือนกันยายน และสถาบันการเงินขนาดใหญ่หลายแห่งรวมถึง Fannie Mae และ Freddie Mac ที่เป็น Government Sponsored Enterprises (GSEs) ที่มีความสำคัญต่อตลาดที่อยู่อาศัยประสบปัญหา ส่งผลให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นและปรับลดการใช้จ่ายลง และทำให้ภาคธุรกิจต้องลดการผลิตลง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมรถยนต์ซึ่งต้องขอความช่วยเหลือทางการเงินจากทางการ กอปรกับการให้สินเชื่อมีความเข้มงวดมากขึ้น ทั้งสิ้นเชื่อเพื่อธุรกิจและการบริโภค นอกจากนี้ ตลาดแรงงานยังอ่อนตัวลงมาก โดยทั้งปี 2551 การจ้างงานนอกภาคเกษตร (Non-Farm Payroll) ลดลงถึงประมาณ 3 ล้านคน ในขณะที่ตลาดที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหายังคงปรับลดลงต่อเนื่องและยังไม่มีสัญญาณถึงจุดต่ำสุด

ทางการสหรัฐ ได้ออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ (Fiscal Stimulus Package) ในช่วงต้นปี 2551 และจัดตั้งแผนอนุมัติให้ความช่วยเหลือภาคการเงินในการซื้อสินทรัพย์ที่มีปัญหา (Trouble Asset Relief Program: TARP) ในช่วงไตรมาสที่ 4 ซึ่งภายหลังได้อนุมัติให้แผนการช่วยเหลือครอบคลุมถึงอุตสาหกรรมรถยนต์อีกด้วย

^{1/} ประมาณการเมื่อเดือนมกราคม 2552

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2551 National Bureau of Economic Research (NBER) ประกาศว่าเศรษฐกิจสหรัฐ ได้เข้าสู่ภาวะถดถอย (Recession) แล้วตั้งแต่เดือนธันวาคมปี 2550

เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโร

ในปี 2551 เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโรขยายตัวร้อยละ 0.7 ชะลอลงมากจากร้อยละ 2.6 ในปีก่อนหน้า โดยกลุ่มประเทศยูโรได้รับผลกระทบจากปัญหาสถาบันการเงินของยุโรปที่มีความเชื่อมโยงทางการเงินค่อนข้างสูงกับสหรัฐ ทำให้มีปัญหาจากการขาดทุนของสถาบันการเงินที่เพิ่มขึ้นมากจนใกล้เคียงกับของสหรัฐ รวมถึงความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงในครึ่งแรกของปี โดยเศรษฐกิจในไตรมาสแรกของปี 2551 ขยายตัวดีกว่าคาดจากการส่งออกที่ขยายตัวดี อย่างไรก็ดี นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2551 เป็นต้นมา เศรษฐกิจยุโรปได้เข้าสู่ภาวะถดถอยและชัดเจนมากขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี จากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและเงินยูโรที่แข็งค่าขึ้นที่ส่งผลกระทบต่อการส่งออกของกลุ่มประเทศยุโรป รวมถึงการดิ่งตัวในตลาดสินเชื่อภายหลังจากปัญหาสถาบันการเงินในยุโรปรุนแรงมากขึ้น

เศรษฐกิจญี่ปุ่น

ในปี 2551 เศรษฐกิจญี่ปุ่นหดตัวร้อยละ 0.7 เทียบกับที่เคยขยายตัวร้อยละ 2.4 ในปีก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจเริ่มหดตัวในช่วงครึ่งหลังของปี โดยเฉพาะในไตรมาสสุดท้ายหดตัวถึงร้อยละ 4.6 (yoy) ทั้งนี้ ญี่ปุ่นได้เข้าสู่ภาวะถดถอยเช่นเดียวกับยุโรปตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ปี 2551 โดยญี่ปุ่นได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ และยุโรป ซึ่งทำให้การส่งออกซึ่งเคยเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในช่วงครึ่งแรกของปีได้รับผลกระทบมาก

กอบกับเงินเยนที่แข็งค่าขึ้นจากภาวะ Risk Aversion ในขณะที่อุปสงค์ในประเทศอ่อนแอลงจากความเชื่อมั่นทั้งของผู้ผลิตและผู้บริโภคที่ปรับลดลงจากความกังวลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจสหรัฐ และต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นตามราคาอาหารและน้ำมันที่สูงขึ้น ทั้งนี้ แม้ว่าเมื่อระดับราคาได้ปรับลดลงมากแล้ว ผู้บริโภคยังคงขาดความมั่นใจต่อสภาพเศรษฐกิจและชะลอการใช้จ่ายลง

เศรษฐกิจภูมิภาคเอเชีย

ในครึ่งแรกของปี 2551 เศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียโดยรวมขยายตัวดีจากการส่งออกและอุปสงค์ในประเทศที่ขยายตัวในเกณฑ์ดี แต่ชะลอลงบ้างในไตรมาสที่ 3 (ยกเว้นสิงคโปร์และไต้หวันที่หดตัว) และแม้ว่าประเทศต่างๆ จะประสบกับปัญหาเงินเฟ้อที่เร่งสูงขึ้น แต่ทางการหลายประเทศได้ออกมาตรการช่วยเหลือต่างๆ เพื่อมิให้อำนาจซื้อของประชาชนลดลงไปมาก อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียได้รับผลกระทบจากการส่งออกที่หดตัวลงมาก โดยเฉพาะในช่วงปลายปี จากการชะลอตัวของอุปสงค์จากต่างประเทศ โดยในไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจสิงคโปร์ ไต้หวัน เกาหลี และไทยหดตัวค่อนข้างมาก ขณะที่ประเทศที่เคยมีอัตราการขยายตัวสูงอย่างจีนขยายตัวเพียงร้อยละ 6.8 (yoy) ส่วนประเทศที่มีความเชื่อมโยงทางการเงินสูงกับประเทศหลัก เช่น ฮองกง สิงคโปร์ และไต้หวันได้เข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย

ทั้งนี้ ในช่วงไตรมาสที่ 4 ทางการของประเทศในภูมิภาคหลายประเทศได้ออกมาตรการการคลังเพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ อาทิ การลดภาษี การให้เงินช่วยเหลือแก่ประชาชน และการกระตุ้นการลงทุนของภาครัฐ

อัตราเงินเฟ้อ

ในช่วงครึ่งแรกของปี แรงกดดันต่อเงินเฟ้อโลกโดยรวมปรับตัวสูงขึ้นมากจากการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ตามอุปสงค์ในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นจากความต้องการของประเทศเกิดใหม่ อาทิ จีนและอินเดีย กอปรกับอุปสงค์ต่อพลังงานทดแทนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในสภาวะน้ำมันแพงและการเก็งกำไรในสินค้าโภคภัณฑ์ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการลงทุนในสินทรัพย์อื่นๆ ในช่วงอัตราดอกเบี้ยต่ำ ในขณะที่อุปทานไม่สามารถปรับเพิ่มขึ้นชดเชยกับอุปสงค์ที่เร่งตัวขึ้นในระยะสั้นได้

อย่างไรก็ดี ราคาน้ำมันเริ่มปรับลดลงต่อเนื่องตั้งแต่กลางเดือนกรกฎาคมจนถึงปลายปี จากอุปสงค์ทั้งในประเทศพัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาที่ชะลอลงมาก กอปรกับการเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยของหลายประเทศ ซึ่งส่งผลให้แรงกดดันเงินเฟ้อทั่วโลกปรับลดลง

อัตราเงินเฟ้อสหรัฐ ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2551 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 4.6 (yoy) ตามราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ที่เร่งตัวสูงขึ้น แต่ในไตรมาสที่ 4 อัตราเงินเฟ้อลดลงมากมาอยู่ที่ระดับเฉลี่ยร้อยละ 1.6 จากเศรษฐกิจที่หดตัวมากในช่วงดังกล่าวเช่นเดียวกับอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในกลุ่มประเทศยูโรที่เพิ่มขึ้นในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2551 ที่ร้อยละ 3.6 ซึ่งสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อเป้าหมายที่ร้อยละ 2.0 และปรับลดลงมากในช่วงสองเดือนสุดท้ายของปี สำหรับอัตราเงินเฟ้อของญี่ปุ่นแม้ว่าจะอยู่ในระดับต่ำ แต่ก็เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.05 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 1.5 ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2551 ส่วนเงินเฟ้อของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียปรับสูงขึ้นเช่นกัน โดยเป็นผลของราคา

น้ำมันและราคาอาหาร อย่างไรก็ดี เมื่อราคาน้ำมันได้ปรับลดลงมาก อัตราเงินเฟ้อของเอเชียปรับลดลงเช่นกันแต่ช้ากว่าในประเทศพัฒนาแล้ว เนื่องจากประเทศส่วนใหญ่ในเอเชียมีสัดส่วนอาหารในตะกร้าสินค้าอุปโภคบริโภคสูงกว่า ซึ่งราคาอาหารมิได้ลดลงเร็วเมื่อเทียบกับราคาน้ำมัน

นโยบายการเงิน

ในปี 2551 สหรัฐฯ ดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นต่อเนื่องจากปีก่อน โดย Fed ปรับลดอัตราดอกเบี้ยทั้งหมดรวม 6 ครั้ง (ซึ่งรวมถึงการร่วมกันประกาศปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายพร้อมกับธนาคารกลางของอังกฤษ ยุโรป แคนาดา สวิสเซอร์แลนด์ และสวีเดน ในการประชุม Inter-Meeting เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2551) ซึ่งเป็นการปรับลดจากร้อยละ 4.25 ต่อปี ในช่วงต้นปีจนเหลือร้อยละ 1.0 ต่อปี ในการประชุมรอบปกติเดือนตุลาคม นอกจากนี้ Fed ยังดำเนินมาตรการ Unconventional Measures ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสภาพคล่องและเอื้อให้ตลาดสินเชื่อกลายความตึงตัวลงควบคู่ไปด้วย เพื่อรักษาเสถียรภาพในตลาดการเงิน

ทั้งนี้ ในเดือนธันวาคม Fed ได้ประกาศ Fed Funds Target Range ที่ร้อยละ 0-0.25 ต่อปี และกล่าวว่าในระยะต่อไปจะดำเนินมาตรการเพื่อสนับสนุนให้ตลาดการเงินกลับเข้าสู่ภาวะปกติและกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยการเสริมสภาพคล่องในตลาดการเงิน รวมถึงการเข้าซื้อตราสารหนี้ต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

ธนาคารกลางยุโรป (ECB) คงอัตราดอกเบี้ยไว้ในช่วงต้นปี แม้ว่าจะมีแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ เนื่องจากกลุ่มประเทศยูโรเผชิญความเสี่ยงจากสถาบันการเงินที่มีปัญหา อย่างไรก็ดี

ในเดือนกรกฎาคม ECB ได้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยจากความเสี่ยงที่เงินเฟ้ออาจสูงกว่าระดับเงินเฟ้อเป้าหมาย และเมื่อความเสี่ยงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของยุโรปเพิ่มขึ้นมากจากผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น ECB จึงเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยตั้งแต่การประชุม Inter-meeting ในเดือนตุลาคมเป็นต้นมา จากร้อยละ 4.25 ต่อปีจนมาอยู่ที่ร้อยละ 2.5 ต่อปี ณ สิ้นปี 2551

สำหรับญี่ปุ่น ธนาคารกลางญี่ปุ่นปรับลดอัตราดอกเบี้ย 2 ครั้ง จากร้อยละ 0.5 เป็นร้อยละ 0.3 ต่อปีในเดือนตุลาคม และปรับลดอีกครั้งเป็นร้อยละ 0.1 ต่อปีในเดือนธันวาคม เนื่องจากความเสี่ยงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นมาก

สำหรับการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางในภูมิภาคเอเชียนั้น ในช่วงไตรมาสที่ 2 และต้นไตรมาสที่ 3 ธนาคารกลางหลายประเทศ อาทิ ธนาคารกลางอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน เกาหลี อินเดียและไทย ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อชะลอเงินเฟ้อที่เร่งตัวขึ้นมากจากราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ที่ปรับสูงขึ้นต่อเนื่อง และเพื่อป้องกันการส่งผ่านทางด้านราคาและต้นทุน (Second-Round Effects) ขณะที่ธนาคารกลางบางแห่ง อาทิ ธนาคารกลางจีน ไต้หวัน และอินเดียปรับขึ้นอัตราส่วนการดำรงเงินสดสำรองทางการของธนาคารพาณิชย์ (Reserve Requirement Ratio)

อย่างไรก็ดี ความเสี่ยงต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคเอเชียเพิ่มขึ้น เมื่อเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศ G3 เริ่มหดตัว และการส่งออกของประเทศในภูมิภาคเริ่มชะลอลงมาก ในขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อเริ่มลดลง ส่งผลให้ประเทศในภูมิภาคเอเชียเริ่มปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงไตรมาสที่ 4 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายนอกกรอบการประชุมปกติของเกาหลีและไต้หวันด้วย

ทีมเศรษฐกิจโลก
โทร. 0-2283-5146

2.8.2 การค้าต่างประเทศและดุลการชำระเงิน

ในปี 2551 การส่งออกยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน โดยเฉพาะด้านราคาส่งออกมีอัตราการขยายตัวสูงขึ้นมากตามแนวโน้มราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกซึ่งทำสถิติสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกชะลอลงจากปีก่อนตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ส่วนการนำเข้าเพิ่มขึ้นทั้งราคาและปริมาณ โดยเป็นการเพิ่มขึ้นทุกหมวดทั้งวัตถุดิบเพื่อการผลิต สินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคและการลงทุน รวมถึงสินค้าหมวดพลังงานอื่น ๆ เพื่อทดแทนการนำเข้าน้ำมันดิบที่มีราคาสูง อย่างไรก็ตาม การชะลอตัวของอุปสงค์ในตลาดโลกในช่วงปลายปี จากปัญหาวิกฤตการเงินทั้งในสหรัฐ สหภาพยุโรปและเอเชีย ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกของไทยหดตัวเป็นครั้งแรกในเดือนพฤศจิกายน 2551 นับตั้งแต่เดือนมีนาคม 2545 โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของการส่งออกของไทย อาทิ หมวดอิเล็กทรอนิกส์และยานยนต์มีมูลค่าการส่งออกลดลงอย่างชัดเจนในช่วงปลายปี ประกอบกับการชะลอตัวของอุปสงค์ในประเทศเนื่องจากปัญหาความไม่สงบทางการเมือง จึงส่งผลให้การนำเข้าลดลง โดยรวมแล้วดุลการค้าเกินดุลเพียงเล็กน้อย และเมื่อรวมกับดุลบริการ รายได้ และเงินโอน ที่กลับมาขาดดุลในปีนี้จากการลดลงของรายรับจากการท่องเที่ยว ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลเล็กน้อย แต่เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิที่เกินดุลสูง ทำให้ดุลการชำระเงินเกินดุลเพิ่มขึ้นจากปีก่อน

การส่งออก มีมูลค่า 175.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.8 (การส่งออกในรูปแบบเงินบาทขยายตัวร้อยละ 12.8) ขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน โดยเฉพาะราคาเร่งขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 10.5 ขณะที่ปริมาณชะลอลงที่ร้อยละ 5.8 สำหรับการส่งออกที่มีอัตราการขยายตัวสูง ได้แก่ หมวด

เกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในการผลิตสูง ทั้งนี้ หากไม่รวมปัจจัยพิเศษจากการส่งออกทองคำแล้ว จะทำให้มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 15.7

รายละเอียดของสินค้าส่งออกที่สำคัญมีดังนี้

หมวดสินค้าเกษตร มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.0 เร่งขึ้นจากปีก่อนจากทางด้านราคาเป็นสำคัญ ตามแนวโน้มราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก ส่วนปริมาณชะลอลงจากปีก่อน โดยการส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังมีปริมาณส่งออกลดลง ขณะที่การส่งออกข้าวยังขยายตัวจากปีก่อนทั้งราคาและปริมาณ จากการที่ประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม ประสบปัญหาสภาพภูมิอากาศ ทำให้ต้องจำกัดปริมาณการส่งออกข้าว อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวได้ถูกยกเลิกในช่วงปลายปี ประกอบกับราคาข้าวของเวียดนามต่ำกว่าของไทย ทำให้ปริมาณส่งออกข้าวไทยลดต่ำลงมากในช่วงดังกล่าว

หมวดสินค้าประมง มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 เพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านราคาเป็นสำคัญ ตามราคาส่งออกกุ้งสดแช่เย็นแช่แข็งซึ่งเป็นผลจากต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

หมวดสินค้าอุตสาหกรรม มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.5 ชะลอลงจากปีก่อนตามการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสูงและใช้วัตถุดิบในประเทศในการผลิต โดยการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมจำแนกรายหมวด มีดังนี้

หมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในการผลิตสูง มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.3 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อนตามการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ โดยเฉพาะการส่งออกทองคำไม่ขึ้นรูปคิดเป็นมูลค่า 3.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

ซึ่งเป็นผลจากราคาในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นทำสถิติสูงสุดเป็นประวัติการณ์ (เทียบกับปีก่อนที่มีการส่งออกคิดเป็นมูลค่า 1.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ.)

หมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี
ในการผลิตสูง มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.5 ชะลอลงจากปีก่อนตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีที่สำคัญ ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ตามการส่งออกฮาร์ดดิสก์ที่ชะลอลง และแผงวงจรรวม ที่มีการส่งออกลดลงต่อเนื่องจากปลายปีก่อนตามวัฏจักรอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ในตลาดโลก เครื่องใช้ไฟฟ้าตามการส่งออกเครื่องปรับอากาศที่ชะลอตัว และเครื่องรับโทรทัศน์ที่หดตัวต่อเนื่องจากปีก่อน อย่างไรก็ตาม การส่งออกยานพาหนะและชิ้นส่วนยังขยายตัวตามการส่งออกไปตลาดอาเซียน ออสเตรเลียและตะวันออกกลาง และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ซึ่งเป็นผลจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกเพิ่มขึ้นในช่วงปีที่ผ่านมา

หมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบ
ในประเทศในการผลิต มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.9 ชะลอลงเล็กน้อยจากปีก่อน ตามการส่งออกน้ำตาลที่ชะลอลงเป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกสินค้าอื่นๆ ยังเร่งตัวขึ้นจากปีก่อน ได้แก่ ปลากระป๋อง ขยายตัวทั้งด้านราคาและปริมาณตามการส่งออกทูน่ากระป๋อง โดยเฉพาะราคาที่สูงขึ้นจากสภาวะโลกร้อนที่ส่งผลต่อปริมาณการจับปลาได้น้อยลง ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปขยายตัวตามการส่งออกผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูป ซึ่งเป็นการส่งออกไปตลาดอาเซียน สหภาพยุโรปและญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น รวมทั้งการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางที่ขยายตัวดีตามการส่งออกล้อยางเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์เป็นสำคัญ

การนำเข้า มีมูลค่า 175.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.4 (การนำเข้าในรูปเงินบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.1) เร่งตัวขึ้นจากปีก่อนทั้งด้าน

ราคาและปริมาณร้อยละ 12.6 และ 12.2 ตามลำดับ ตามการส่งออกและอุปสงค์ในประเทศที่ขยายตัว โดยเฉพาะในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี ซึ่งหากไม่รวมการนำเข้าทองคำแล้วจะทำให้การนำเข้าขยายตัวร้อยละ 23.4 โดยรายละเอียดของการนำเข้า มีดังนี้

สินค้าอุปโภคบริโภค มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.1 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อน โดยเป็นการเพิ่มขึ้นทั้งสินค้าไม่คงทน อาทิ อาหาร นาฬิกา ยาและเภสัชภัณฑ์ เป็นต้น และสินค้าคงทน อาทิ เครื่องใช้ในครัวเรือนและเครื่องใช้ไฟฟ้า

วัตถุดิบและกึ่งวัตถุดิบ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.9 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อนทั้งราคาและปริมาณ ตามการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ โลหะและเคมีภัณฑ์เป็นสำคัญ โดยเฉพาะการนำเข้าเหล็กส่วนหนึ่งได้รับผลกระทบจากการที่จีนมีนโยบายลดการอุดหนุนการส่งออกเหล็กขั้นต้นและชั้นกลาง ทำให้เหล็กนำเข้ามีราคาสูงขึ้นจากปีก่อน ส่วนการนำเข้าแผงวงจรรวมและชิ้นส่วนมีมูลค่าลดลงสอดคล้องกับการส่งออก อย่างไรก็ตาม การนำเข้าวัตถุดิบเริ่มมีแนวโน้มลดลงในช่วงปลายปี สอดคล้องกับการส่งออกที่หดตัว ยกเว้น การนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ยังคงขยายตัวต่อเนื่องสอดคล้องกับการส่งออกอาหารแปรรูป

สินค้าทุน มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.4 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อนโดยเฉพาะใน 3 ไตรมาสแรกของปี ตามการนำเข้าเครื่องจักรกลและเครื่องจักรไฟฟ้าในอุตสาหกรรมสำคัญ อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ ก่อสร้าง กระดาษ โลหะ พลังงาน เป็นต้น นอกจากนี้ มีการนำเข้ารายการพิเศษอื่นๆ ประกอบด้วย การนำเข้าเครื่องบินเพื่อการพาณิชย์จำนวน 1 ลำ มูลค่า 153 ล้านดอลลาร์ สรอ. และการนำเข้าขบวนรถไฟต่อเนื่องจากปีก่อนจำนวน 23 ตู้ มูลค่า 107 ล้านดอลลาร์ สรอ. ตามโครงการระบบขนส่งทางรถไฟเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณ

ภูมิ และสถานีรับส่งผู้โดยสารอากาศยานในเมือง (แอร์พอร์ตลิงก์)

รถยนต์และส่วนประกอบ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.4 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อนหน้า โดยเฉพาะจากการนำเข้าชิ้นส่วนยานพาหนะที่ขยายตัวตามการส่งออกเป็นสำคัญ

เชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์น้ำมัน มีมูลค่านำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 44.2 เร่งขึ้นจากด้านราคาเป็นสำคัญ โดยมูลค่าการนำเข้าน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นร้อยละ 48.5 จากราคาที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปีก่อนร้อยละ 45.6 โดยราคานำเข้าเฉลี่ยตามสถิติกรมศุลกากรเท่ากับ 102.6 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล สูงขึ้นจากปีก่อนซึ่งมีราคาเฉลี่ยเท่ากับ 70.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ส่วนปริมาณนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อน คิดเป็นปริมาณนำเข้า 281.9 ล้านบาร์เรล นอกจากนี้ ยังมีการนำเข้าพลังงานทดแทนอื่นๆ เพิ่มขึ้นเช่นกัน อาทิ ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน โดยเฉพาะการนำเข้าก๊าซปิโตรเลียมเหลว เนื่องจากปริมาณการใช้ยังเติบโตต่อเนื่อง ทำให้การผลิตในประเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ทั้งนี้ การนำเข้าที่ขยายตัวสูงในปีนี้ได้รวมการนำเข้าดาวเทียมหรืออสมูลค่า 170.2 ล้านดอลลาร์ สรอ. และการนำเข้าทองคำไม่ขึ้นรูปคิดเป็นมูลค่า 6.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (เทียบกับปีก่อนที่มีการนำเข้าคิดเป็นมูลค่า 1.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ.)

ดุลการค้า ดุลบริการ และดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลการค้า ที่เกินดุล 0.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นการเกินดุลกับประเทศคู่ค้าหลักสำคัญ ได้แก่ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป อาเซียน ออสเตรเลีย และฮ่องกง ขณะที่ไทยยังคงขาดดุลการค้ากับประเทศญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ และไต้หวัน โดยเฉพาะประเทศพม่าและตะวันออกกลางจากการนำเข้าเชื้อเพลิงอย่างต่อเนื่อง

ดุลบริการ รายได้ และ เงินโอน ขาดดุล 0.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับที่เกินดุล 2.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อน เนื่องจากรายได้จากการท่องเที่ยวชะลอลง ขณะที่รายจ่ายผลประโยชน์จากการลงทุนของภาคเอกชนเพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ โดยรายรับจากการท่องเที่ยวขยายตัวร้อยละ 5.9 จากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลงของประเทศที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวหลักของไทย ซึ่งนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปีนี้มีจำนวน 14.5 ล้านคน ขยายตัวเพียงร้อยละ 0.5 จากปีก่อน ในขณะที่ผลประโยชน์จากการลงทุนทางด้านการรับอยู่ที่ 0.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 6.5 จากปีก่อนจากภาคเอกชนเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม รายจ่ายท่องเที่ยวขยายตัวเพียงร้อยละ 1.6 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวออกขยายตัวร้อยละ 6.6 จากปีก่อน ส่วนรายจ่ายผลประโยชน์จากการลงทุนอยู่ที่ 16.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 17.1 จากการส่งกลับกำไรและเงินปันผลภาคเอกชนเป็นสำคัญ ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 0.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับที่เกินดุล 14.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อน

เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ

ในปี 2551 เงินทุนเคลื่อนย้ายเกินดุลสุทธิ 12.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากที่ขาดดุลในปีก่อน โดยเป็นเงินไหลเข้าสุทธิทั้งในภาคธนาคาร และภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคารซึ่งส่วนใหญ่เป็นการไหลเข้าของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

ทั้งนี้ ได้มีการยกเลิกมาตรการดำรงเงินสำรองเงินนำเขาระยะสั้นตั้งแต่เดือนมีนาคม 2551 ส่วนหนึ่งเนื่องจากการไหลเข้า-ออกของเงินทุนมีความสมดุลมากขึ้น อันเป็นผลจากการผ่อนคลายระเบียบการนำเงินออกนอกประเทศในช่วงที่ผ่านมาซึ่งทำให้มีเงินไหลออกไปลงทุนในหลักทรัพย์ในต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

สำหรับรายละเอียดการเคลื่อนย้ายเงินทุนในปี 2551 มีดังนี้

ธนาคารแห่งประเทศไทย เกินดุล 0.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากนักลงทุนต่างชาติซื้อพันธบัตรเงินบาทของ ธปท. ในตลาดรองเป็นสำคัญ

ภาครัฐบาล ขาดดุล 0.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ส่วนใหญ่จากการลงทุนในหลักทรัพย์ในต่างประเทศจำนวน 0.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในขณะที่มีเงินไหลเข้าจากการเข้าซื้อพันธบัตรเงินบาทในตลาดรองโดยนักลงทุนต่างชาติ รวมทั้งมีการออกพันธบัตร Samurai Bond จำนวน 0.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อ refinance เงินกู้ที่ครบกำหนด

ภาคธนาคาร เกินดุล 8.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับปีก่อนที่ขาดดุล 1.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยเป็นเงินลงทุนไหลเข้าจากการลดสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิของธนาคารพาณิชย์ อย่างไรก็ตามก็มีเงินไหลออกบางส่วนจากการที่นักลงทุนต่างชาติขายหุ้นของธนาคารพาณิชย์ในตลาดหลักทรัพย์

ภาคอื่นๆ เกินดุล 5.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคารเป็นสำคัญ

ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร เกินดุล 6.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่เกินดุล 2.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเกินดุล 9.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (รวม Reinvested Earning จำนวน 6.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) จากการเกินดุลในเงินทุนเรือนหุ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มทุนของกลุ่มธุรกิจขายส่งสินค้า กลุ่มธุรกิจผลิตราย และกลุ่มธุรกิจยานยนต์ เป็นสำคัญ ขณะที่เงินลงทุนในหลักทรัพย์ ขาดดุล 2.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามการไหลออกของทั้งเงินทุนในหลักทรัพย์ของต่างชาติจากภาวะ Risk aversion หลังเกิดวิกฤตการเงินโลก และเงินทุนในหลักทรัพย์ของไทยในต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ลงทุนใน

ตราสารหนี้ สำหรับเงินกู้นอกเครือข่ายดุลเล็กน้อย ส่วนเงินทุนอื่นๆ ขาดดุลสุทธิ จากการที่กลุ่มธุรกิจ Holding company และกลุ่มธุรกิจขายส่งเชื้อเพลิงของไทยให้กู้ยืมกับบริษัทสาขาในต่างประเทศเป็นสำคัญ

ภาครัฐวิสาหกิจ ขาดดุล 1.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากการไถ่ถอนคืนตราสารหนี้ระยะยาวและชำระคืนเงินกู้ระยะยาวของภาครัฐวิสาหกิจบางแห่งเป็นสำคัญ

ดุลการชำระเงิน

แม้ว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะขาดดุล 0.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. แต่เมื่อรวมกับเงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิที่เกินดุลในระดับสูง และค่าความคลาดเคลื่อนที่เป็นเงินไหลเข้าสุทธิ ทำให้ **ดุลการชำระเงิน** เกินดุล 24.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับที่เกินดุล 17.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อน โดยเงินสำรองระหว่างประเทศ เพิ่มขึ้นจาก 87.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นปี 2550 เป็น 111.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นปี 2551 โดยมียอดคงค้างการซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิ 7.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

อนึ่ง สำหรับรายการความคลาดเคลื่อนสุทธิซึ่งโดยปกติมีโอกาสเป็นทั้งบวกและลบนั้น ในปี 2551 ค่าความคลาดเคลื่อนมีค่าเป็นบวก สะท้อนว่ามีเงินไหลเข้าบางส่วนที่ยังไม่สามารถจำแนกได้ ทั้งนี้ จะมีการปรับรายการความคลาดเคลื่อนสุทธิเมื่อได้รับข้อมูลจากการสำรวจ

ตารางดุลการชำระเงิน

(หน่วย : ล้านดอลลาร์ สรอ.)

	2550			2551 ^{1/}		
	ครั้งแรก	ครั้งหลัง	ทั้งปี	ครั้งแรก	ครั้งหลัง	ทั้งปี
สินค้าออก เอฟ.โอ.บี.	69,350	80,698	150,048	87,670	87,627	175,297
Δ%	16.7	17.8	17.3	26.4	8.6	16.8
สินค้าเข้า ซี.ไอ.เอฟ.	65,235	73,241	138,476	85,888	89,172	175,060
Δ%	6.2	11.8	9.1	31.7	21.8	26.4
ดุลการค้า	4,114	7,458	11,572	1,782	-1,545	237
ดุลบริการ รายได้ และเงินโอน	980	1,497	2,477	1,357	-1,773	-416
ดุลบัญชีเดินสะพัด	5,094	8,955	14,049	3,139	-3,317	-178
เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ	-1,612	-801	-2,413	10,036	2,773	12,809
ธนาคารแห่งประเทศไทย	-766	147	-619	267	-206	61
ภาครัฐบาล	-1,810	-416	-2,226	157	-659	-501
ภาคธนาคาร	-6,660	5,540	-1,121	5,520	2,573	8,093
ภาคอื่น ๆ	7,625	-6,072	1,554	4,092	1,065	5,157
- ธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร	7,245	-4,477	2,768	4,692	1,441	6,133
เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ	5,549	4,650	10,199	5,063	4,850	9,912
เงินทุนเรือนหุ้นและกำไรสะสมที่ไม่ได้ส่งกลับ	5,017	5,200	10,217	4,780	4,680	9,460
เงินกู้ในเครือ	532	-550	-18	282	170	452
เงินลงทุนในหลักทรัพย์	2,187	-7,913	-5,726	-260	-2,085	-2,345
ต่างชาติ	3,024	836	3,860	162	-1,037	-875
ตราสารทุน	2,919	675	3,593	-153	-851	-1,004
ตราสารหนี้	105	162	267	315	-186	129
ไทย	-837	-8,749	-9,586	-422	-1,048	-1,471
เงินกู้นอกเครือ (ต่างชาติ)	422	933	1,356	-834	810	-25
เงินทุนอื่น ๆ	-913	-2,148	-3,061	724	-2,133	-1,409
- ภาครัฐวิสาหกิจ	380	-1,594	-1,214	-600	-376	-977
คลาดเคลื่อนสุทธิ	2,182	3,284	5,466	2,817	9,245	12,063
ดุลการชำระเงินรวม^{2/}	5,664	11,438	17,102	15,993	8,701	24,693

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลเบื้องต้น

^{2/} ข้อมูลจริง

Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: 1. กรมศุลกากร

2. ธนาคารแห่งประเทศไทย

ทีมวิเคราะห์ดุลการชำระเงิน

โทร. 0-2283-5636

2.9 หนี้ต่างประเทศ

หนี้ต่างประเทศรวม ณ สิ้นเดือน ธันวาคม 2551 มียอดคงค้างทั้งสิ้น 64.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น 3.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากสิ้นปี 2550 เป็นผลมาจากการตีราคายอดคงค้างหนี้ในรูปดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น 2.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากเงินบาท เงินเยน และเงินยูโรแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. และการก่อหนี้เพิ่มขึ้น 1.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากภาครัฐกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร และภาคธนาคาร โดยรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศ
(หน่วย: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)

	2549	2550	2551	สิ้นปี 2551 เทียบกับสิ้นปี 2550
1. ภาครัฐบาล	4,140	2,270	2,872	602
ระยะสั้น	0	3	4	1
ระยะยาว	4,140	2,267	2,868	601
2. ธปท.	965	394	412	18
ระยะสั้น	742	17	322	305
ระยะยาว	223	377	90	-287
3. ภาคธนาคาร	6,729	6,361	7,218	857
ระยะสั้น	3,156	3,960	4,486	665
ระยะยาว	3,573	2,401	2,732	343
4. ภาคอื่น ๆ	47,809	52,713	54,291	1,578
ระยะสั้น	14,656	17,660	19,794	2,134
ระยะยาว	33,153	35,053	34,497	-556
4.1 รัฐวิสาหกิจ	8,987	9,380	9,681	301
ระยะสั้น	63	23	38	15
ระยะยาว	8,924	9,357	9,643	286
4.2 ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร	38,822	43,333	44,610	1,277
ระยะสั้น	14,593	17,637	19,756	2,119
ระยะยาว	24,229	25,696	24,854	-842
รวม (1+2+3+4)	59,643	61,738	64,793	3,055
หนี้ต่างประเทศ/GDP (ร้อยละ)	32.8	29.4	26.7	
ระยะสั้น	18,554	21,640	24,606	2,966
ระยะยาว	41,089	40,098	40,187	89
สัดส่วน (ร้อยละ)	100.0	100.0	100.0	
ระยะสั้น	31.1	35.1	38.0	
ระยะยาว	68.9	64.9	62.0	

หมายเหตุ: ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศรวมผลจากการเปลี่ยนแปลงของค่าเงิน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

หนี้รัฐบาล มียอดคงค้างจำนวน 2.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น 0.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากสิ้นปีก่อน ตามการลงทุนของผู้ที่มีถิ่นฐานนอกประเทศซื้อพันธบัตรเงินบาทของรัฐบาลในตลาดรอง รวมทั้งมีการออกพันธบัตร Samurai Bond จำนวน 0.5

พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพื่อ refinance เงินกู้ที่ครบกำหนด

หนี้ธนาคารแห่งประเทศไทย มียอดคงค้าง 0.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากสิ้นปีก่อน ส่วนใหญ่จากหนี้ระยะสั้นตามการซื้อพันธบัตรเงินบาท ธปท. ในตลาดรองของผู้มีถิ่นฐานนอกประเทศ เป็นสำคัญ

หนี้ภาคธนาคาร มียอดคงค้าง 7.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น 0.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากสิ้นปี 2550 ส่วนใหญ่จากการนำเข้าเงินกู้ระยะสั้นของสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในไทย ส่วนหนึ่งเพื่อเตรียมสภาพคล่องสำหรับรองรับผลกระทบปัญหาวิกฤตการเงินโลก

หนี้ภาคอื่น ๆ มียอดคงค้าง 54.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น 1.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากสิ้นปี 2550 เป็นผลจากทั้งการก่อหนี้ที่เพิ่มขึ้น และผลจากการตีราคา โดยเฉพาะภาครัฐกิจที่ไม่ใช่ธนาคารมีการก่อหนี้เพิ่มขึ้นสุทธิ 1.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามการก่อหนี้เงินกู้ระยะสั้นในเครือ รวมทั้งหนี้ระยะสั้นในรูปสินเชื่อการค้าโดยเฉพาะบัญชีเงินเชื่อ (Open account) เป็นสำคัญ ส่วนหนี้เงินกู้ระยะยาวลดลง สำหรับหนี้ภาครัฐวิสาหกิจ แม้จะมีการไถ่ถอนตราสารหนี้ที่ครบกำหนดและชำระคืนเงินกู้ แต่การตีราคายอดคงค้างหนี้ในรูปดอลลาร์ สรอ. ส่งผลให้ยอดคงค้างหนี้เพิ่มขึ้นตามการแข็งค่าของเงินเยน เป็นสำคัญ (เนื่องจากภาครัฐวิสาหกิจมีสัดส่วนหนี้เป็นสกุลเงินเยนถึงร้อยละ 57.5)

โครงสร้างหนี้ต่างประเทศ

หนี้ระยะสั้น ณ สิ้นธันวาคม 2551 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.0 ของหนี้ต่างประเทศทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 35.1 ณ สิ้นปี 2550 จากการนำเข้าเงินกู้ สินเชื่อการค้าของภาคธุรกิจ ที่มีใช้ธนาคาร และเงินกู้ระยะสั้นของภาคธนาคาร เป็นสำคัญ

ดัชนีชี้วัดเสถียรภาพต่างประเทศ

ดัชนีชี้วัดเสถียรภาพต่างประเทศ ณ สิ้นปี 2551 อยู่ในเกณฑ์ดี ด้านสภาพคล่อง สัดส่วนเงินสำรองระหว่างประเทศต่อหนี้ต่างประเทศระยะสั้นคิดเป็น 4.5 เท่า และ สัดส่วนเงินสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 7.6 เท่า แม้ว่าสัดส่วนหนี้

ต่างประเทศระยะสั้นต่อหนี้ต่างประเทศทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ด้านความสามารถในการชำระหนี้ของไทย สะท้อนจากสัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ และ Debt Service Ratio มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อน ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสากล สัดส่วนยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ลดลงจากปีก่อน ขณะที่ดุลบัญชีเดินสะพัดเปลี่ยนจากเกินดุลร้อยละ 5.7 ในปี 2550 เป็นขาดดุลร้อยละ 0.1 ของ GDP ในปีนี้

เครื่องชี้เสถียรภาพต่างประเทศ

	2549	2550	2551	2550				2551			
				Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4
เครื่องชี้ด้านความสามารถในการชำระหนี้											
Current Account ¹⁾ /GDP (%)	1.0	5.7	-0.1	7.3	1.3	4.5	9.3	4.3	0.2	-2.0	-3.1
Debt / GDP* (%)	32.8	29.4	26.7	31.9	30.4	30.2	29.4	30.6	29.0	27.4	26.7
Debt / XGS ²⁾ (%)	44.7	39.7	35.5	43.5	41.2	41.0	39.7	41.1	38.8	36.4	35.5
Debt Service Ratio (%)	11.3	11.8	6.8	18.1	10.2	9.7	9.8	8.7	6.1	5.4	7.0
เครื่องชี้ด้านสภาพคล่อง											
Gross Reserves / ST Debt	3.6	4.0	4.5	3.6	3.6	3.8	4.0	4.3	4.1	4.1	4.5
Gross Reserves / Import	6.3	7.6	7.6	6.6	6.7	7.3	7.6	8.8	8.0	7.1	7.6
ST Debt / Total Debt (%)	31.1	35.1	38.0	33.0	34.7	35.2	35.1	38.1	38.6	38.8	38.0

หมายเหตุ: * ชุดปรับปรุงใหม่ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการคำนวณของธนาคารโลกที่ใช้ยอดคงค้างหนี้ต่างประเทศด้วยค่าเฉลี่ยรายปีของ GDP (XGS-การส่งออกสินค้าและบริการ) 3 ปีย้อนหลังนับตั้งแต่ไตรมาสที่พิจารณา (เดิมคำนวณโดยใช้ยอดคงค้างรายปีต่างประเทศ ณ ไตรมาสที่พิจารณาด้วยค่าเฉลี่ยรายปีของ GDP ปีเดียวกันและ 2 ปีย้อนหลัง)

1/ ตั้งแต่ตุลาคม 2549 ธ.ท. บันทึก "กำไรที่นำกลับมาลงทุน (Reinvested Earnings)" เป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนโดยตรง

ในดุลบัญชีเงินทุนและการเงิน และบันทึกจำนวนเดียวกันนี้เป็น contra entry ในรายการผลประโยชน์จากการถือหุ้น

ข้อมูลบัญชีเงินต้นและปรับข้อมูลย้อนหลังถึงปี 2544

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ทีมวิเคราะห์ดุลการชำระเงิน

โทร. 0-2283-6882

2.10 การคลัง

ในปีงบประมาณ 2551 รัฐบาลดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลต่อเนื่องจากปีงบประมาณ 2550 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มชะลอตัว โดยกำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2551 ที่ 1,660.0 พันล้านบาท ประมาณการรายได้สุทธิ 1,495.0 พันล้านบาท จึงเป็นการทำงบประมาณขาดดุล 165.0 พันล้านบาท หรือขาดดุลร้อยละ 1.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

อย่างไรก็ดี ฐานะการคลังในปีงบประมาณ 2551 ขาดดุลน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในเอกสารงบประมาณ เนื่องจากจัดเก็บรายได้ได้สูงกว่าประมาณการ โดยรัฐบาลขาดดุลเงินสด 24.0 พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.3 ของ GDP ประกอบกับรัฐบาลกู้เงินในประเทศสุทธิ 173.0 พันล้านบาท และชำระคืนเงินกู้ต่างประเทศสุทธิ 61.8 พันล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2551 เพิ่มขึ้นจาก 142.8 พันล้านบาท เมื่อสิ้นปีงบประมาณ 2550 เป็น 229.9 พันล้านบาท

สำหรับปีงบประมาณ 2552 รัฐบาลยังคงดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลต่อเนื่องและในขนาดที่มากขึ้น เนื่องจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยมากขึ้น โดยกำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2552 ที่ 1,951.7 พันล้านบาท (รวมงบเพิ่มเติม 116.7 พันล้านบาท) ประมาณการรายได้สุทธิ 1,604.6 พันล้านบาท (รวมรายได้ที่เพิ่มขึ้น 19.1 พันล้านบาท จากการใช้จ่ายงบเพิ่มเติม) จึงเป็นการทำงบประมาณขาดดุล 347.1 พันล้านบาท หรือขาดดุลร้อยละ 3.7 ของ GDP

ทั้งนี้ ในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2552 รัฐบาลขาดดุลเงินสด 147.6 พันล้านบาท ประกอบกับมีการชำระคืนเงินกู้ในประเทศ 20.1 พันล้านบาท และชำระคืนเงินกู้ต่างประเทศ 0.7 พันล้านบาท ทำให้ใช้เงินคงคลังเพื่อชดเชยการขาดดุลทั้งสิ้น 168.5 พันล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสแรก เป็น 61.4 พันล้านบาท ลดลงจาก 229.9 พันล้านบาทเมื่อสิ้นปีงบประมาณ 2551

ฐานะการคลังรัฐบาล^{1/}

(หน่วย: พันล้านบาท)

ปีงบประมาณ

	2550	2551	2551		2552 ^P			
			ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ไตรมาส 1	ต.ค. 51	พ.ย. 51	ธ.ค. 51
รายได้ทาง	1,432.8	1,548.9	634.7	914.2	275.3	93.7	91.2	90.4
(Δ%)	(6.9)	(8.1)	(4.7)	(10.6)	(-16.6)	(-19.3)	(-22.2)	(-6.7)
รายจ่าย ^{2/}	1,520.5	1,582.6	790.2	792.4	404.0	97.1	161.4	145.4
(Δ%)	(11.8)	(4.1)	(10.4)	(-1.6)	(3.9)	(-37.4)	(27.1)	(36.4)
: อัตราการเบิกจ่ายปม.(%)	92.8	91.2	44.4	46.8	20.6	5.0	8.3	7.3
ดุลเงินในงบประมาณ	-87.6	-33.7	-155.5	121.8	-128.6	-3.4	-70.2	-55.0
ดุลเงินนอกงบประมาณ	-6.5	9.7	-27.7	37.4	-19.0	-10.6	-15.9	7.5
ดุลเงินสด	-94.2	-24.0	-183.2	159.2	-147.6	-14.0	-86.1	-47.5
: (% ต่อ GDP)	(-1.1)	(-0.3)	(-4.0)	(3.5)	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
การชดเชยการขาดดุล								
กู้ยืมในประเทศสุทธิ	158.4	173.0	102.7	70.3	-20.1	-35.1	-3.2	18.1
กู้ยืมต่างประเทศสุทธิ	-60.0	-61.8	-7.7	-54.1	-0.7	-0.4	-0.2	-0.1
ใช้เงินคงคลัง	-4.3	-87.1	88.3	-175.4	168.5	49.4	89.5	29.5
ยอดคงค้างเงินคงคลัง	142.8	229.9	54.5	229.9	61.4	180.5	91.0	61.4

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลในตารางนี้ เป็นข้อมูลรายได้ทางคลังและรายจ่ายจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ปรับข้อมูลเป็น Cash Basis โดย รปท.

^{2/} รายจ่ายและอัตราเบิกจ่ายไม่รวมการชำระคืนเงินกู้และการชดเชยการขาดดุล

P = ข้อมูลเบื้องต้น

รายได้

ในปีงบประมาณ 2551 รัฐบาลมีรายได้จัดเก็บรวม 1,839.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 8.0 ซึ่งเมื่อหักการถอนคืนภาษีจะทำให้รัฐบาลมีรายได้สุทธิรวม 1,547.2 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 7.1 และสูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณ (1,495 พันล้านบาท) 52.2 พันล้านบาท โดยเพิ่มขึ้นจากรายได้จากภาษีเป็นสำคัญ โดยเฉพาะภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 19.8 ตามผลประกอบการที่ดีในช่วงปี 2550 และส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานที่ต่ำเนื่องจากกำไรของสถาบันการเงินลดลงในปีก่อนหน้าเพราะมีการกันเงินสำรองตามมาตรฐานการบัญชี (IAS39) และภาษีมูลค่าเพิ่มที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.9 จากการบริโภคที่ยังขยายตัวและผลจากราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้น

สำหรับรายได้ที่มีใช้ภาษีจัดเก็บได้ทั้งสิ้น 185.6 พันล้านบาท หดตัวร้อยละ 10.2 จากปีก่อนที่ฐานสูง เนื่องจากมีเงินได้พิเศษจากการยุบเลิกทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งหากหักรายการพิเศษนี้ รายได้ที่มีใช้ภาษีจะขยายตัวร้อยละ 9.1 จากปีก่อน

สำหรับในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2552 รัฐบาลมีรายได้จัดเก็บ 341.3 พันล้านบาท หดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 9.2 โดยรายได้ภาษีลดลงร้อยละ 6.5 จาก 1) ภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว 2) มาตรการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันแก๊สโซฮอล์และดีเซล ตาม 6 มาตรการ 6 เดือนฝ่าวิกฤตเพื่อคนไทย และ 3) มาตรการลดอัตราภาษีธุรกิจเฉพาะและค่าธรรมเนียมการโอนสำหรับการขายอสังหาริมทรัพย์ ส่วนรายได้ที่มีใช้ภาษีหดตัวร้อยละ 27.7 เนื่องจากรัฐวิสาหกิจบางแห่งเลื่อนการนำส่งรายได้

รายได้รัฐบาล *

(หน่วย: พันล้านบาท)

ปีงบประมาณ

	2550 ^P	2551 ^P	2552 ^P			
			ไตรมาส 1	ต.ค. 51	พ.ย. 51	ธ.ค. 51
รายได้ทั้งหมด	1,703.8	1,839.6	341.3	112.8	126.6	101.9
(Δ%)	(7.7)	(8.0)	(-9.2)	(-15.2)	(-5.0)	(-7.1)
ภาษี	1,497.1	1,654.0	306.5	105.0	108.8	92.7
(Δ%)	(4.9)	(10.5)	(-6.5)	(0.1)	(-8.7)	(-10.7)
- ฐานรายได้	643.1	739.5	104.6	33.2	44.4	27.0
(Δ%)	(7.0)	(15.0)	(1.6)	(7.9)	(3.2)	(-7.3)
บุคคลธรรมดา	192.8	204.8	42.1	15.3	13.5	13.3
(Δ%)	(13.4)	(6.3)	(-2.4)	(2.5)	(2.7)	(-11.8)
นิติบุคคล	384.6	460.7	58.8	16.2	29.6	13.1
(Δ%)	(2.7)	(19.8)	(2.4)	(2.1)	(4.2)	(-0.9)
- ฐานการบริโภค	755.9	806.9	175.8	62.4	56.2	57.2
(Δ%)	(4.6)	(6.7)	(-11.2)	(-4.0)	(-16.1)	(-13.3)
มูลค่าเพิ่ม	434.3	503.4	115.9	42.4	36.7	36.8
(Δ%)	(3.9)	(15.9)	(-1.5)	(9.2)	(-6.6)	(-6.9)
สรรพสามิต	287.2	278.3	55.4	18.3	18.0	19.1
(Δ%)	(4.8)	(-3.1)	(-22.0)	(-20.9)	(-27.5)	(-17.1)
- ฐานการค้าระหว่างประเทศ	88.5	97.4	23.7	8.6	7.5	7.7
(Δ%)	(-5.8)	(10.1)	(-3.1)	(4.2)	(-11.7)	(-1.6)
รายได้อื่น ๆ	206.7	185.6	34.8	7.8	17.8	9.2
(Δ%)	(34.2)	(-10.2)	(-27.7)	(-72.4)	(25.8)	(58.1)

หมายเหตุ: Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

สายบริหารข้อมูล ธนาคารแห่งประเทศไทย

* เป็นข้อมูลรายได้ที่จัดเก็บได้ (Collection Basis) ซึ่งมีนิยามที่แตกต่างจากรายได้นำส่งในตารางฐานะการคลังรัฐบาล

ตรงที่รายได้นำส่งจะมีการเลื่อนเวลาในการนำส่งรายได้ให้กระทรวงการคลัง รวมทั้งได้มีการหักรายได้ส่วนหนึ่ง

เพื่อกันไว้เพื่อคืนภาษี และชดเชยภาษี เป็นต้น

รายจ่าย

ในปีงบประมาณ 2551 รายจ่ายรวม (รวมชำระคืนต้นเงินกู้ รายจ่ายปีปัจจุบันและรายจ่ายจากปีงบประมาณก่อน) ของรัฐบาลมีจำนวน 1,633.3 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 3.7 ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายประจำ 1,304.9 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 5.2 และรายจ่ายลงทุน 326.3 พันล้านบาท หดตัวจากปีก่อนร้อยละ 2.4

สำหรับรายจ่ายของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2551 แม้ช่วงครึ่งแรกจะมีการเร่งเบิกจ่าย แต่ช่วงครึ่งหลังของปี ส่วนราชการเบิกจ่ายค่อนข้างน้อยและล่าช้า เนื่องจากความไม่แน่นอนทางการเมือง ประกอบกับการปรับแผนการลงทุนจากความผันผวนของราคาน้ำมันและต้นทุนวัสดุก่อสร้าง และต้องใช้เวลาในการอนุมัติวงเงินใหม่ ทำให้รัฐบาลมีอัตราเบิกจ่ายรวมอยู่ที่ร้อยละ 92.3 ของวงเงินงบประมาณ ต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 94.0 และต่ำกว่าปีงบประมาณ 2550 ที่มีอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 93.9 โดยรายจ่ายที่สำคัญ ได้แก่ รายจ่ายเพื่อการศึกษา 352.5 พันล้านบาท รายจ่ายเพื่อดำเนินนโยบายด้านการเศรษฐกิจ 345.6 พันล้านบาท และรายจ่ายเพื่อการบริการสาธารณสุขและหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 154.9 พันล้านบาท เป็นต้น

สำหรับไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2552 รัฐบาลมีอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 19.8 ของวงเงินงบประมาณ ต่ำกว่าปีก่อนที่มีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 21.6 ของวงเงินงบประมาณ และต่ำกว่าเป้าหมายการเบิกจ่ายที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 22.0 เนื่องจาก พ.ร.บ.งบประมาณประกาศใช้ล่าช้า 14 วัน รวมทั้งประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ประกาศใช้ล่าช้ามาถึงวันที่ 19 มกราคม 2552 ทำให้เงินโอนสู่ อปท. ในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2552 น้อยกว่าปีก่อนมาก

โครงสร้างงบประมาณรายจ่าย

หน่วย: พันล้านบาท	เบิกจ่ายตามระบบ GFMS*			อัตราเบิกจ่าย (ร้อยละ)		
	2550	2551	2552 ไตรมาส 1	2550	2551	2552 ไตรมาส 1
1. ปีปัจจุบัน	1,470.9	1,532.4	363.7	93.9%	92.3%	19.8%
(Δ%)	15.7	4.2	1.6	0.5	-1.7	-8.1
รายจ่ายประจำ	1,208.1	1,264.9	335.5	99.5%	97.7%	23.2%
(Δ%)	19.9	4.7	10.6	-3.2	-1.8	-1.0
รายจ่ายลงทุน	262.7	267.5	28.2	74.6%	73.3%	7.3%
(Δ%)	-0.3	1.8	-48.4	0.1	0.0	-51.6
อื่น ๆ	0.1	-	-	-	-	-
(Δ%)	-	-	-	-	-	-
2. รายจ่ายเงินกันเหลือปี	104.1	100.9	42.5	66.7%	66.4%	22.2%
(Δ%)	-16.8	-3.1	19.5	-0.1	0.0	-4.9
รายจ่ายประจำ	32.0	40.0	20.7	68.5%	71.1%	24.6%
(Δ%)	-37.2	25.2	38.8	-12.6	3.8	-7.2
รายจ่ายลงทุน	71.5	58.8	21.6	66.1%	63.5%	20.5%
(Δ%)	0.1	-17.8	7.8	-6.5	-3.9	-4.9
อื่น ๆ	0.7	2.2	0.2	52.4%	66.0%	10.8%
(Δ%)	-76.8	224.2	-64.6	-33.3	26.0	-44.7
3. รวมรายจ่าย	1,575.0	1,633.3	406.2	91.4%	90.1%	20.0%
(Δ%)	12.8	3.7	3.2	0.2	(1.4)	-7.7
รายจ่ายประจำ	1,240.1	1,304.9	356.2	98.3%	96.6%	23.3%
(Δ%)	17.2	5.2	11.9	-2.8	-1.8	-1.2
รายจ่ายลงทุน	334.2	326.3	49.8	72.6%	71.3%	10.1%
(Δ%)	-0.2	-2.4	-33.4	4.2	-1.8	-38.3
อื่น ๆ	0.7	2.2	0.2	56.4%	66.0%	10.8%
(Δ%)	-75.1	201.5	-64.6	-28.3	17.1	-44.7

หมายเหตุ: * Government Fiscal Management Information System

Δ% คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

รัฐวิสาหกิจ

ในปีงบประมาณ 2551 รัฐวิสาหกิจ^{1/} มีเงินสดเพื่อใช้ในการลงทุน (Retained Income) 198.1 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 จากระยะเดียวกันปีก่อน ขณะที่รัฐวิสาหกิจมีรายจ่ายลงทุนรวม 220.3 พันล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 2.0 ส่วนหนึ่งเป็นเพราะรัฐวิสาหกิจ รอคอยชัดเจนด้านนโยบายรัฐบาล ประกอบกับปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ปัญหาในการส่งมอบพื้นที่โครงการพัฒนาระบบขนส่งทางรถไฟสายตะวันออก และการปรับเปลี่ยนแผนดำเนินโครงการเนื่องจากต้นทุนวัสดุก่อสร้างปรับเปลี่ยนเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ โครงการลงทุนขนาดใหญ่ โดยเฉพาะโครงการขนส่งมวลชนระบบราง ยังไม่สามารถเปิดประกวดราคาได้ตามกำหนด จากปัจจัยดังกล่าวทำให้การลงทุนไม่เป็นไปตามแผน ทำให้การเบิกจ่ายลงทุนล่าช้า ส่งผลให้รัฐวิสาหกิจขาดดุลเพียง 22.2 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.2 ของ GDP

ดุลรัฐวิสาหกิจ

(หน่วย : พันล้านบาท)

ปีงบประมาณ

	2549 ^{P/}	2550 ^{P/}	2551 ^{P/}
เงินสดที่มีเพื่อใช้ในการลงทุน (Retained Income)	156.1	167.8	198.1
($\Delta\%$)	(9.0)	(7.5)	(18.0)
รายจ่ายลงทุน	172.6	224.8	220.3
($\Delta\%$)	(-19.7)	(30.3)	(-2.0)
ดุลรัฐวิสาหกิจ	-16.4	-57.0	-22.2
(% ต่อ GDP)	(-0.2)	(-0.7)	(-0.2)

หมายเหตุ: $\Delta\%$ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

^{1/} ข้อมูลรัฐวิสาหกิจจากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ไม่รวมรัฐวิสาหกิจบางแห่ง เช่น ปตท.)

หนี้สาธารณะ

ณ สิ้นปีงบประมาณ 2551 รัฐบาลมีหนี้สาธารณะ 3,408.3 พันล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 36.9 ของ GDP ลดลงจากร้อยละ 37.8 ของ GDP ณ สิ้นปีงบประมาณก่อน โดยเป็นหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง 2,162.1 พันล้านบาท (ร้อยละ 23.4 ของ GDP) หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงินทั้งที่รัฐบาลค้ำประกันและไม่ค้ำประกัน 572.6 พันล้านบาท (ร้อยละ 6.2 ของ GDP) และ 415.9 พันล้านบาท (ร้อยละ 4.5 ของ GDP) ตามลำดับ หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงินที่รัฐบาลค้ำประกัน 102.3 พันล้านบาท (ร้อยละ 1.1 ของ GDP) หนี้ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (FIDF) 138.2 พันล้านบาท (ร้อยละ 1.5 ของ GDP) และหนี้องค์กรของรัฐอื่นๆ (หนี้กองทุนหมู่บ้าน และหนี้กองทุนน้ำมัน) อีก 17.1 พันล้านบาท (ร้อยละ 0.2 ของ GDP)

โดยรวมฐานะการคลังของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2551 อยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ และอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังทั้งในส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 36.9 (ไม่เกินร้อยละ 50 ต่อ GDP) และภาระหนี้ต้องบประมาณที่อยู่ร้อยละ 10.4 (ไม่เกินร้อยละ 15.0 ต้องบประมาณรายจ่าย)

ทั้งนี้ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2551

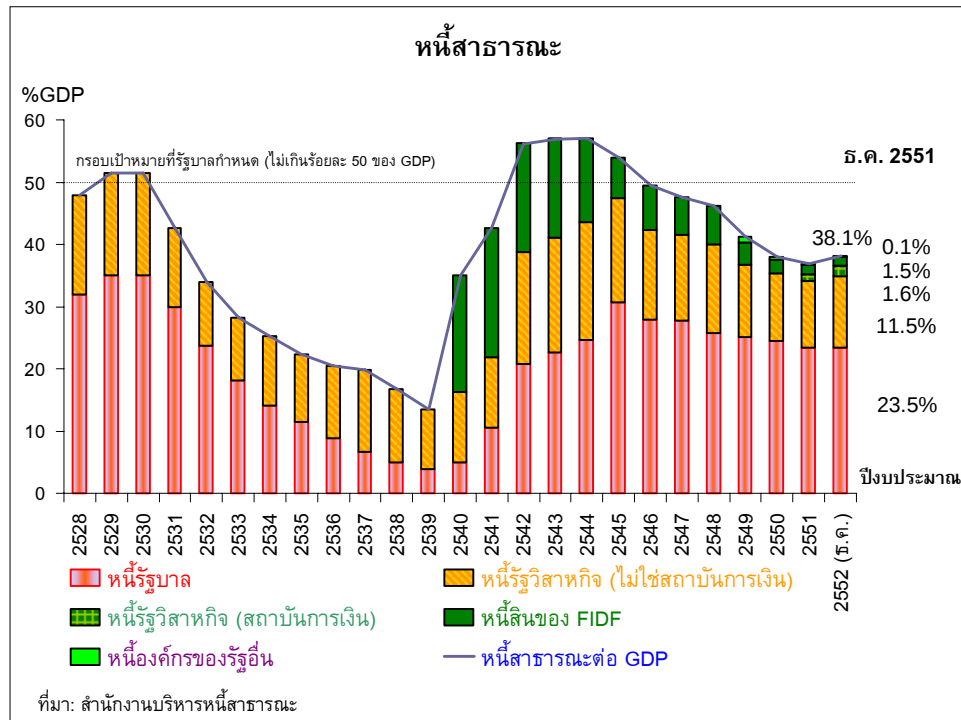
หนี้สาธารณะต่อ GDP อยู่ที่ระดับร้อยละ 38.1 หรือ 3,471.3 พันล้านบาท ประกอบด้วยหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง 2,134.7 พันล้านบาท (ร้อยละ 23.5 ของ GDP) หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 1,047.3 พันล้านบาท (ร้อยละ 11.5 ของ GDP) หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงินที่รัฐบาลค้ำประกัน 143.9 พันล้านบาท (ร้อยละ 1.6 ของ GDP) หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ 136.9 พันล้านบาท (ร้อยละ 1.5 ของ GDP) และหนี้องค์กรของรัฐอื่นๆ (หนี้กองทุนหมู่บ้าน) อีก 8.5 พันล้านบาท (ร้อยละ 0.1 ของ GDP)

หนี้สาธารณะ
(หน่วย : พันล้านบาท)
ปีงบประมาณ

	2550 ^{P1}	2551 ^{P1}	2552 ^{P1}
			ไตรมาส 1
1. หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง	2,051.4	2,162.1	2,134.7
(% ต่อ GDP)	(24.4)	(23.4)	(23.5)
1.1 หนี้ต่างประเทศ	107.9	67.0	73.7
1.2 หนี้ในประเทศ	1,943.5	2,095.1	2,061.0
2. หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน	906.4	988.5	1,047.3
(% ต่อ GDP)	(10.8)	(10.7)	(11.5)
2.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	506.8	572.6	586.8
หนี้ต่างประเทศ	171.1	174.9	191.2
หนี้ในประเทศ	335.7	397.7	395.6
2.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	399.6	415.9	460.5
หนี้ต่างประเทศ	134.3	136.5	140.9
หนี้ในประเทศ	265.3	279.4	319.6
3. หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน	n.a.	102.3	143.9
(% ต่อ GDP)	n.a.	(1.1)	(1.6)
3.1 หนี้ต่างประเทศ	n.a.	9.0	9.8
3.2 หนี้ในประเทศ	n.a.	93.3	134.1
4. หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ	185.2	138.2	136.9
(% ต่อ GDP)	(2.2)	(1.5)	(1.5)
4.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	0.0	73.8	73.8
4.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	185.2	64.4	63.1
5. หนี้องค์กรของรัฐอื่น ๆ *	35.6	17.1	8.5
(% ต่อ GDP)	(0.4)	(0.2)	(0.1)
5.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	18.0	8.3	8.5
5.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	17.6	8.8	0.0
รวม (1+2+3+4+5)	3,178.5	3,408.3	3,471.3
(% ต่อ GDP)	(37.8)	(36.9)	(38.1)

หมายเหตุ : * สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ได้จัดประเภทหนี้ใหม่ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549

ที่มา: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

ทีมวิเคราะห์การคลัง

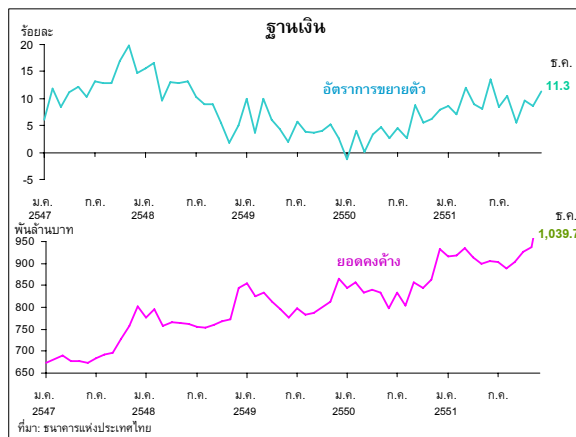
โทร. 0-2283-5628

2.11 การเงินและอัตราแลกเปลี่ยน

ฐานเงินและปริมาณเงิน

ณ สิ้นปี 2551 ฐานเงินอยู่ที่ระดับ 1,039.7 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 11.3 จาก ณ สิ้นปีก่อนหน้า ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากอัตราการขยายตัวของเงินสดหมุนเวียนภาคเอกชนอยู่ในทิศทางที่เร่งตัวโดยเฉพาะในช่วงปลายปีที่เทศกาลปีใหม่ในครั้งนี้เป็นช่วงวันหยุดยาวติดต่อกันถึง 5 วัน ซึ่งนานกว่าปีที่ผ่านมา ทำให้มีการสำรองเงินสดเพื่อใช้ในการหมุนเวียนค่อนข้างมาก

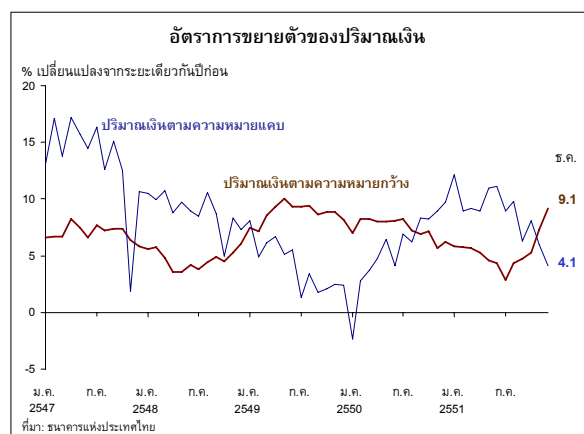
การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญด้านอุปทานของฐานเงินในปี 2551 ได้แก่ (1) สินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง (2) สินเชื่อสุทธิที่ ธปท. ให้แก่รัฐบาลเพิ่มขึ้นจากปีก่อน จากการถือครองพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มขึ้น ขณะที่เงินฝากของรัฐบาลที่ ธปท. ลดลง และ (3) สินเชื่อสุทธิที่ ธปท. ให้แก่สถาบันการเงินลดลงเนื่องจากสถาบันการเงินเพิ่มการลงทุนในตลาดซื้อคืนพันธบัตรรวมทั้งถือครองพันธบัตร ธปท. เพิ่มขึ้น

ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง (Broad Money) ณ สิ้นปี 2551 อยู่ที่ระดับ 9,942.3 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 9.1 เทียบกับระดับ ณ สิ้นปีก่อน ซึ่งเป็นอัตราที่เร่งขึ้นจากร้อยละ 5.8 ในปีก่อนหน้านี้ โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2551 ปริมาณเงินตามความหมายกว้างชะลอตัวลง

ตามทิศทางของเงินฝากของสถาบันรับฝากเงินที่ชะลอลงจากการที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำตามวัฏจักรดอกเบี้ยขาลง ทำให้เงินฝากในระบบธนาคารพาณิชย์ชะลอตัวจากการย้ายเงินฝากไปลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น เช่น พันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น ในขณะที่ในช่วงครึ่งหลังของปี ความเสี่ยงในระบบเศรษฐกิจปรับสูงขึ้น ทำให้ผู้ฝากเงินกลับมาสู่ผลิตภัณฑ์เงินฝากที่มีความเสี่ยงต่ำ อีกทั้งมีเงินลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศบางส่วนที่ครบกำหนดทำให้มีเงินนำกลับเข้ามาฝากในระบบธนาคารพาณิชย์และส่งผลให้ปริมาณเงินตามความหมายกว้างโน้มสูงขึ้น ทั้งนี้ ธปท. ได้ปรับนิยามของปริมาณเงินตามความหมายกว้างใหม่ ซึ่งนับรวมตัวแลกเงิน (Bill of Exchange) กองทุนตลาดเงิน (Money Market Fund) และเงินฝากที่สหกรณ์ออมทรัพย์ (Cooperatives) เข้าไว้ด้วยเพื่อให้มีความครอบคลุมสอดคล้องกับมาตรฐานสากลของการจัดทำข้อมูลเศรษฐกิจการเงินมากขึ้น

สำหรับปริมาณเงินตามความหมายแคบขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงโดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี 2551 ซึ่งสะท้อนภาพกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลง

อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล

1) อัตราแลกเปลี่ยน

ในปี 2551 อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เคลื่อนไหวค่อนข้างผันผวนโดยมีค่าเฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 33.38 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นการปรับแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในปี 2550 ที่ 34.56 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. โดยในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี เงินบาทปรับแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. จากความกังวลต่อการเข้าสู่ภาวะถดถอยของเศรษฐกิจสหรัฐฯ รวมทั้งการคาดการณ์ของตลาดถึงการยกเลิกมาตรการดำรงเงินสำรองเงินนำชำระระยะสั้น (Unremunerated Reserve Requirement: URR) ซึ่งส่วนหนึ่งส่งผลให้ผู้ส่งออกเร่งขายเงินดอลลาร์ สรอ. ล่วงหน้า อย่างไรก็ดี ค่าเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มอ่อนค่าลง หลังจากไตรมาสที่ 1 เป็นต้นมา จากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ (1) การที่ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลลดลงจากมูลค่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นตามราคาน้ำมันในตลาดโลก (2) ความเชื่อมั่นที่ลดลงในค่าเงินบาทและค่าเงินใน Emerging markets เมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. จากการคาดการณ์ว่าความเสี่ยงด้านเงินเฟ้ออาจส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 2 และ 3 การไหลออกของเงินทุนจากตลาดหลักทรัพย์จากปัญหาทางการเงินในประเทศและการปรับลด outlook ของไทยลงโดยบริษัทจัดอันดับเครดิต อย่างไรก็ตาม การไหลออกของเงินทุนดังกล่าวในกรณีของไทยมีไม่มากนักเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาคทำให้แม้เงินบาทจะอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. แต่ยังคงปรับแข็งค่าขึ้นเทียบกับเงินสกุลอื่นๆ ในภูมิภาคและเงินสกุลหลักอื่นๆ

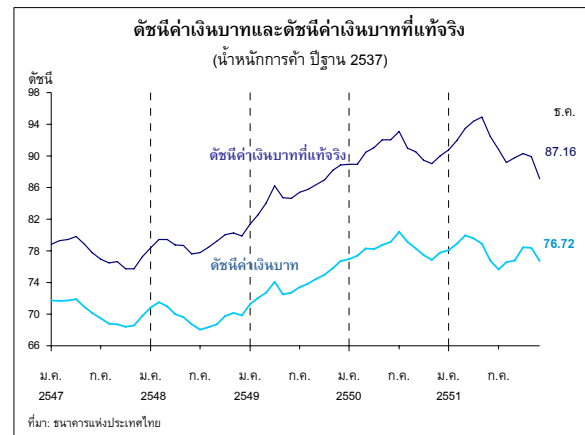
แม้อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในปี 2551 แข็งค่าขึ้นร้อยละ 3.5 จากค่าเฉลี่ยในปี 2550 แต่ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate - NEER)

ซึ่งคำนวณจากอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับสกุลเงินของประเทศต่างๆ ที่มีความสำคัญทางการค้าระหว่างประเทศต่อไทยโดยนำมาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก กลับอ่อนค่าลงเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.39 โดยในปี 2551 เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 77.90 เทียบกับค่าเฉลี่ย 78.22 ในปี 2550 สะท้อนว่าการแข็งค่าของค่าเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เป็นไปในทิศทางเดียวกับค่าเงินของประเทศคู่ค้าและคู่แข่งโดยรวม

สำหรับดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate - REER) ซึ่งรวมผลของเงินเฟ้อเพื่อสะท้อนความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าส่งออกไทย ปรับเพิ่มขึ้นจากค่าเฉลี่ยที่ 90.55 ในปี 2550 เป็น 91.25 ในปี 2551 หรือแข็งค่าขึ้นร้อยละ 0.78 ซึ่งการที่ REER แข็งค่าขึ้นในขณะที่ NEER อ่อนค่าลงมีสาเหตุหลักมาจากในช่วงครึ่งปีแรกอัตราเงินเฟ้อของไทยเร่งตัวกว่าประเทศคู่ค้าคู่แข่งโดยรวมตามสัดส่วนของน้ำมันในตะกร้าดัชนีราคาผู้บริโภคที่สูงกว่าประเทศอื่น ทำให้ความสามารถในการแข่งขันด้านราคาสินค้าของไทยถูกบั่นทอนลง อย่างไรก็ตาม ในช่วงครึ่งหลังของปี REER กลับอ่อนค่าลงตามทิศทางของดัชนีค่าเงินบาทที่ปรับลดลงมาก และอัตราเงินเฟ้อของไทยที่ลดลงมากกว่าประเทศคู่ค้าคู่แข่งจากราคาน้ำมันที่ลดลงต่อเนื่อง

ทั้งนี้ หากพิจารณาค่าเงินบาทโดยเฉลี่ยในเดือนธันวาคม 2551 เทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน พบว่า อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 3.8 ส่วนดัชนีค่าเงินบาทและดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริงปรับอ่อนค่าลงที่ร้อยละ 2.8 และ 5.0 ตามลำดับ นอกจากนี้ ค่าความผันผวนที่แท้จริง (Actual Volatility) ของค่าเงินบาทในปี 2551 เฉลี่ยอยู่ที่ 5.1 ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำกว่าของประเทศในภูมิภาคส่วนใหญ่อีกด้วย

ค่าเงินบาทและดัชนีค่าเงินบาทเทียบกับเงินสกุลต่าง ๆ

ณ ธันวาคม 2551	% เปลี่ยนแปลงจากธันวาคม 2550			ค่าความผันผวน (Annualized Volatility) เทียบกับดอลลาร์ สรอ. ^{2/} ม.ค. - ธ.ค. 2551
	NEER ^{1/}	REER ^{1/}	เทียบกับ USD ^{2/}	
PHP	-12.5	-7.6	-13.3	8.0
INR	-13.0	-10.0	-19.0	8.2
CNY	12.9	12.7	7.5	2.2
MYR	-3.8	-0.8	-5.9	6.3
SGD	1.8	4.5	-1.8	6.8
THB	-2.8 ^{2/}	-5.0 ^{2/}	-3.8	5.1
JPY	31.8	29.5	23.3	14.9
TWD	-1.3	-2.6	-2.2	4.8
HKD	4.9	5.2	0.37	0.6
KRW	-31.7	-30.6	-31.7	20.1
IDR	-15.4	-9.8	-17.9	9.1

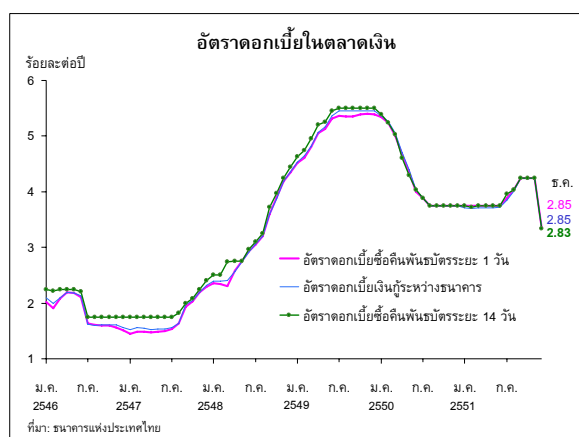
หมายเหตุ: ^{1/} คำนวณโดย BIS

^{2/} คำนวณโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

2) อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงิน

ในปี 2551 อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นในตลาดเงินเฉลี่ยลดลงจากปี 2550 สอดคล้องกับทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วันและอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.38 และ 3.35 ต่อปี ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2550 ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.77 และ 3.79 ต่อปี ตามลำดับ

ทั้งนี้ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2551 ถึงแม้ว่าความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อจะเร่งตัวขึ้นจากราคาน้ำมันในตลาดโลก แต่ยังมีความเสี่ยงด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากโอกาสที่เศรษฐกิจสหรัฐ ชะลอตัวลงซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการส่งออกของไทย ทำให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ตัดสินใจคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายรวม 4 ครั้งติดต่อกันที่ร้อยละ 3.25 ต่อปี

สำหรับช่วงครึ่งหลังของปี 2551 ในการประชุม 2 ครั้ง ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม กนง. ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 2 ครั้งเป็นร้อยละ 3.75 ต่อปี เนื่องจากประเมินว่าความเสี่ยงต่อเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นมากจนเริ่มส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและการใช้จ่ายรวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป ทำให้นโยบายการเงินต้องตึงตัวขึ้นเพื่อดูแลเสถียรภาพเศรษฐกิจ

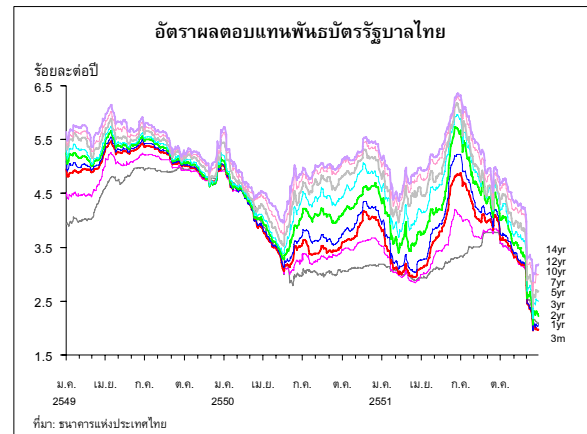
อย่างไรก็ดี ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี ความเสี่ยงของเศรษฐกิจไทย (Balance of Risks) เปลี่ยนแปลงไปอย่างชัดเจน ราคาน้ำมันในตลาดโลกปรับลดลงอย่างรวดเร็วจากแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่อ่อนแอ ส่งผลให้แรงกดดันด้านราคาปรับลดลง ในขณะที่วิกฤตการณ์การเงินโลกเริ่มส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจจริงในประเทศอุตสาหกรรมหลัก ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาวะการส่งออกของประเทศในภูมิภาค รวมถึงการส่งออกของไทยที่เริ่มหดตัว นอกจากนี้ ปัญหาความวุ่นวายทางการเมืองจนนำไปสู่การปิดสนามบินสำคัญในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายนต่อเนื่องถึงต้นเดือนธันวาคมทำให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุนที่เปราะบางอยู่แล้วทรุดลงไปอีก รวมทั้งยังส่งผลให้การท่องเที่ยวหดตัวลงอย่างมาก

ด้วยแนวโน้มเศรษฐกิจดังกล่าว คณะกรรมการนโยบายการเงินจึงเห็นว่าในภาวะที่อัตราเงินเฟ้อน่าจะอยู่ในระดับต่ำต่อเนื่องไปอีกระยะหนึ่ง นโยบายการเงินสามารถผ่อนคลายลงได้พอสมควร จึงมีมติให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 1.00 ต่อปี จากร้อยละ 3.75 เป็นร้อยละ 2.75 ต่อปี ในวันที่ 3 ธันวาคม 2551

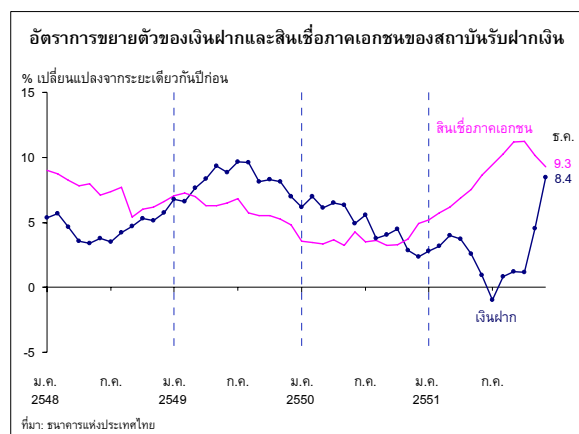
3) อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในปี 2551 มีความผันผวนสูงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยในช่วงครึ่งปีแรกอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลโน้มสูงขึ้นตามการคาดการณ์ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายจะปรับสูงขึ้นจากความเสี่ยงเกี่ยวกับปัญหาเงินเฟ้อ รวมทั้งกองทุนรวมมีความต้องการลดการถือพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้นเพื่อนำเงินส่วนหนึ่งออกไปลงทุนระยะสั้นในต่างประเทศ เช่น ประเทศเกาหลีใต้ ผ่านกองทุนประเภท Foreign Investment Funds (FIF) เนื่องจากได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่า

สำหรับในช่วงครึ่งปีหลังอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลโน้มต่ำลงจากการที่นักลงทุนในตลาดคาดว่าเศรษฐกิจอยู่ในทิศทางชะลอตัว รวมทั้งการปรับลดลงอย่างต่อเนื่องของราคาน้ำมัน ซึ่งจะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อและดอกเบี้ยนโยบายปรับมาอยู่ในทิศทางขาลง นอกจากนี้ภาวะ Risk aversion ที่เกิดขึ้นในตลาดการเงินทั่วโลกยังทำให้นักลงทุนย้ายการลงทุนจากตลาดหุ้นมาสู่ตลาดตราสารหนี้ซึ่งถือเป็นตลาดที่มีความเสี่ยงต่ำกว่ามากขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

เงินฝากและสินเชื่อภาคเอกชนของสถาบัน รับฝากเงิน^{1/}

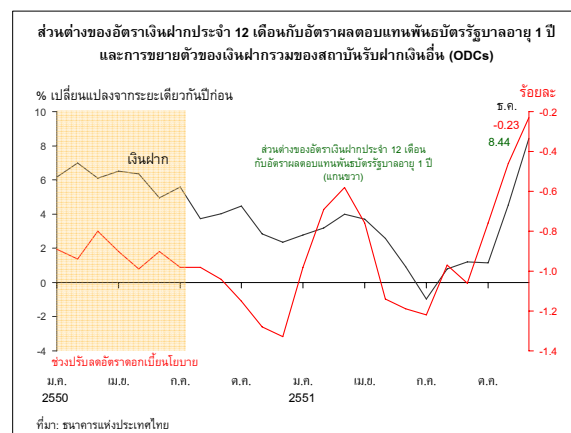

1) เงินฝากของสถาบันรับฝากเงิน

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2551 การขยายตัวของเงินฝากของสถาบันรับฝากเงินชะลอลงต่อเนื่องจนกระทั่งหดตัวในช่วงกลางปี เนื่องจากผู้ฝากเงินย้ายการลงทุนไปสินทรัพย์อื่นที่ให้อัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงินในธนาคารพาณิชย์ เช่น การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลและกองทุนรวม รวมถึงการซื้อพันธบัตรออมทรัพย์ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟู และการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลในต่างประเทศ กอปรกับธนาคารพาณิชย์ให้ความสำคัญกับการระดมเงินฝากผ่านการออกตราสารหนี้ประเภทตั๋วแลกเงินเพิ่มขึ้นด้วยอัตราผลตอบแทนที่สูงใจกว่า

สำหรับในช่วงครึ่งหลังของปี เงินฝากหดตัวในเดือนกรกฎาคม เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน เนื่องจากอัตราผลตอบแทนของการฝากเงิน

ต่ำกว่าการลงทุนในสินทรัพย์อื่น อย่างไรก็ดี เงินฝากได้กลับมาขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี ทั้งจากอัตราผลตอบแทนของการฝากเงินกับธนาคารเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์อื่นปรับเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนกับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 1 ปี ณ สิ้นปี 2551 เท่ากับร้อยละ -0.23 ต่อปี เพิ่มขึ้นจาก ณ สิ้นปี 2550 ที่ร้อยละ -1.33 ต่อปี และจากวิกฤตการณ์การเงินโลกส่งผลให้การลงทุนในสินทรัพย์อื่นมีความเสี่ยงและผันผวนมากขึ้น เทียบกับการฝากเงิน รวมถึงการทยอยไหลกลับของเงินลงทุนในต่างประเทศที่ครบกำหนด ทำให้ ณ สิ้นปี 2551 อัตราการขยายตัวของเงินฝากของสถาบันรับฝากเงินอยู่ที่ร้อยละ 8.4 เติบโตขึ้นจากสิ้นปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 7.0

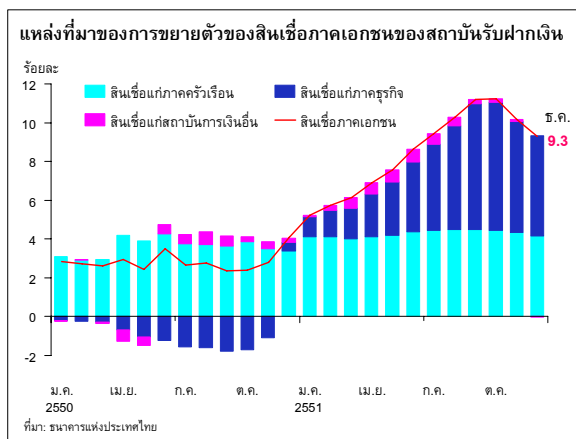

2) สินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน

ส่วนอัตราการขยายตัวของสินเชื่อภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินในปี 2551 เติบโตขึ้นต่อเนื่องในช่วง 3 ไตรมาสแรก จากการขยายตัวของสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจเป็นสำคัญ ส่วนหนึ่งจากความเชื่อมั่นด้านการเมืองของนักลงทุนที่ปรับตัวดีขึ้นในช่วงต้นปี และอีกส่วนหนึ่งจากความต้องการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อใช้ในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น ตามราคาวัตถุดิบที่ปรับสูงขึ้นจากการเร่งตัวของราคาน้ำมัน

^{1/} สถาบันรับฝากเงินประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์ จดทะเบียนในประเทศ สาขาธนาคารพาณิชย์ ต่างประเทศ กิจการวิเทศธนกิจ บริษัทเงินทุน ธนาคารเฉพาะกิจ (ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย) สหกรณ์ออมทรัพย์ และกองทุนรวมตลาดเงิน (Money Market Mutual Funds)

อย่างไรก็ดี ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี วิฤตการณ์การเงินสหรัฐฯ ได้ส่งผลกระทบต่อภาคการเงินและเศรษฐกิจโลกเป็นวงกว้าง แม้ผลกระทบโดยตรงต่อภาคการเงินไทยจะไม่มากนัก แต่ความต้องการสินค้าส่งออกของไทยเริ่มชะลอลง ส่งผลให้ความเสี่ยงทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น สถาบันรับฝากเงินไทยจึงเพิ่ม ความเข้มงวดและระมัดระวังในการปล่อยกู้มากขึ้น ทำให้การขยายตัวของสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจเริ่มชะลอลงตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวและแรงกดดันด้านราคาต่อต้นทุนการผลิตที่ลดลง อย่างไรก็ดี อัตราการขยายตัวของสินเชื่อแก่ภาคครัวเรือนยังคงทรงตัวตลอดทั้งปี สะท้อนความต้องการในการบริโภคของภาคครัวเรือนยังคงมีอยู่ ส่งผลให้ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2551 อัตราการขยายตัวของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคเอกชนอยู่ที่ร้อยละ 9.3 สูงกว่า ณ สิ้นปี 2550 ที่ร้อยละ 4.9

3) อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2551 อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงทั้งเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ทรงตัวต่อเนื่องในระดับเดียวกับปีก่อนหน้า ตามทิศทางของอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ไม่เปลี่ยนแปลง ในขณะที่การคาดการณ์เงินเฟ้อปรับเปลี่ยนต่อเนื่องจากปลายปีที่ผ่านมาตามราคาน้ำมัน เป็นผลให้แรงกดดันต่อเสถียรภาพราคาในประเทศเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ธนาคารพาณิชย์

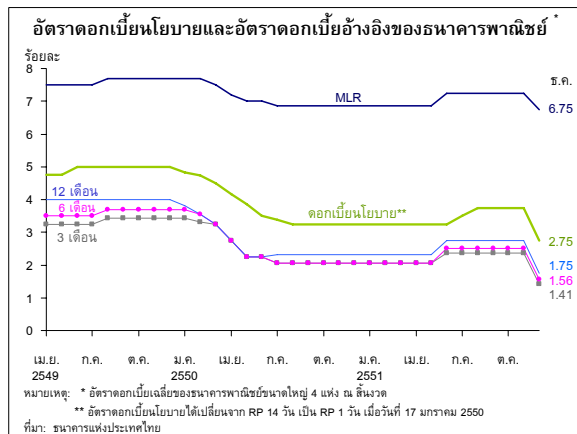
ส่วนใหญ่คาดการณ์ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระยะต่อไปจะโน้มสูงขึ้น จึงปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงทั้งเงินฝากและเงินกู้ในเดือนมิถุนายน โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 3 เดือนและ 12 เดือนของธนาคารพาณิชย์รายใหญ่ 4 แห่งปรับขึ้นไปอยู่ที่ร้อยละ 2.37 และ 2.75 ต่อปี จากร้อยละ 2.06 และ 2.31 ต่อปี ตามลำดับ ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 7.25 ต่อปี ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.87 ต่อปี ทั้งนี้ การเร่งตัวของอัตราเงินเฟ้อในช่วงกลางปีนั้น ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยอ้างอิงทั้งเงินฝากและเงินกู้ที่แท้จริงของธนาคารพาณิชย์รายใหญ่ 4 แห่งมีค่าติดลบ ซึ่งนับเป็นครั้งแรกในรอบ 28 ปีที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR ที่แท้จริง^{2/} มีค่าติดลบ

ในช่วงไตรมาสที่ 3 กนง. มีมติให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 2 ครั้ง จากร้อยละ 3.25 ต่อปี เป็นร้อยละ 3.75 ต่อปี แม้ธนาคารพาณิชย์จะไม่ปรับอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงขึ้นอีกหลังจากที่ได้ปรับไปก่อนหน้านี้ แต่ธนาคารพาณิชย์ยังคงมีการออกผลิตภัณฑ์เงินฝากพิเศษอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับสภาพคล่องในระบบสถาบันการเงินที่เริ่มตึงตัวขึ้นเป็นลำดับ

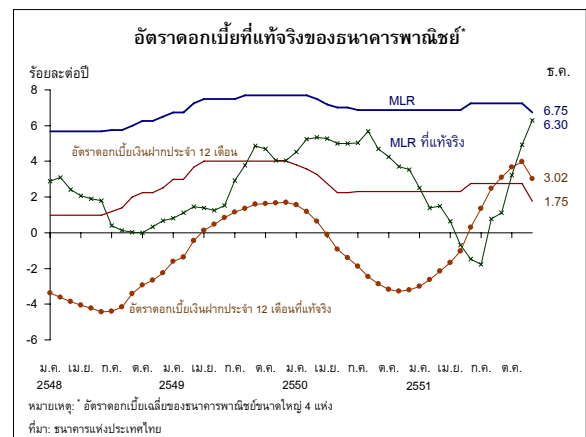
ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 วิฤตการณ์การเงินโลกเริ่มส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของไทย โดยเฉพาะภาคส่งออก ทำให้ความเสี่ยงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อลดลงอย่างชัดเจน ส่งผลให้ กนง. มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงในเดือนธันวาคม ร้อยละ 1.0 ต่อปี จากร้อยละ 3.75 ต่อปี เป็นร้อยละ 2.75 ต่อปี ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ปรับลดอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงเงินฝากและเงินกู้ลงประมาณร้อยละ 1.0 ต่อปี และร้อยละ 0.5 ต่อปี ตามลำดับ ทำให้ ณ สิ้นปี

^{2/} อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริง = $(1 + \text{อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR}) / (1 + \text{อัตราเงินเฟ้อทั่วไป})$

2551 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะสั้นอายุ 3 และ 6 เดือนของธนาคารพาณิชย์รายใหญ่ 4 แห่ง เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.41 และ 1.56 ต่อปี ส่วน อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ 1.75 ต่อปี ในขณะที่อัตราดอกเบี้ย เงินกู้ MLR เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 6.75 ต่อปี

จากการชะลอตัวอย่างรวดเร็วของอัตราเงินเฟ้อตลอดช่วงครึ่งหลังของปี 2551 รวมถึงอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในอีก 12 เดือนข้างหน้า ไน้อยต่ำลงเช่นกัน ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนที่แท้จริง^{3/} และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR ที่แท้จริง ปรับเพิ่มขึ้นจากสิ้นปีก่อน เป็นร้อยละ 3.02 และร้อยละ 6.30 ต่อปี ณ สิ้นปี 2551 ตามลำดับ แม้อัตราดอกเบี้ยจะอยู่ในช่วง ขาลงก็ตาม

^{3/} อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง = $(1 + \text{อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก 12 เดือน}) / (1 + \text{ประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ย 12 เดือนข้างหน้า})$

ผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์

ในปี 2551 ระบบธนาคารพาณิชย์มีจำนวนทั้งหมด 34 แห่ง ประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนภายในประเทศจำนวน 18 แห่ง และสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศจำนวน 16 แห่ง

ผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์ในปี 2551 อยู่ในเกณฑ์ดี โดยรายได้ดอกเบี้ยจากสินเชื่อบริษัทเพิ่มขึ้น จากการขยายตัวของสินเชื่อ โดยเฉพาะในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปีที่สินเชื่อภาคธุรกิจเร่งตัวขึ้นมาก เนื่องจากภาคธุรกิจมีความต้องการสินเชื่อเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนมากขึ้น จากการปรับขึ้นของราคาวัตถุดิบและพลังงาน ในขณะที่การให้สินเชื่อแก่ภาคครัวเรือนยังขยายตัวได้ต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ในปี 2551 อัตราดอกเบี้ยรับที่แท้จริงจากสินเชื่อ (Effective lending rate) โดยเฉลี่ยปรับลดลงจากร้อยละ 6.25 ในปีก่อนเป็นร้อยละ 5.95 จากสภาพการแข่งขันและแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำลง อนึ่ง แม้รายรับดอกเบี้ยจากสินเชื่อจะเพิ่มขึ้น แต่รายรับดอกเบี้ยและเงินปันผลอื่น อาทิ การให้กู้ยืมระหว่างสถาบันการเงินและตลาดเงิน รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ได้ปรับลดลง ทำให้รายได้ดอกเบี้ยในปีนี้ปรับลดลงเล็กน้อย

สำหรับค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยนั้น ปรับลดลงค่อนข้างมาก โดยลดลงร้อยละ 15.4 เมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องจากเงินฝากบางส่วนที่ได้รับอัตราดอกเบี้ยสูงครบกำหนด ประกอบกับมีผู้ออมบางส่วนได้ย้ายเงินฝากไปลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า เช่น พันธบัตรหรือกองทุนรวม ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยจ่ายเงินรับฝากที่แท้จริง (Effective deposit rate) ปรับลดลงจากร้อยละ 2.43 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 1.94 ในปี 2551 นอกจากนี้ โครงสร้างเงินฝากที่มีสัดส่วนของเงินฝาก

ออมทรัพย์และเงินฝากกระแสรายวัน รวมทั้งการกู้ยืมในรูปตั๋วแลกเงิน (Bill of Exchange: B/E) ที่เพิ่มขึ้นมีส่วนช่วยให้ต้นทุนการกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ลดลง ดังนั้น รายจ่ายดอกเบี้ยที่ลดลงมากดังกล่าวจึงทำให้ระบบธนาคารพาณิชย์มีรายได้ดอกเบี้ยสุทธิเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 7.5

ส่วนรายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.3 เนื่องจากฐานต่ำในปีก่อนที่มีผลขาดทุนจำนวนมากจากการลงทุนในสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับ Subprime ในขณะที่ปีนี้แม้ระบบธนาคารพาณิชย์ของไทยจะขาดทุนจากการลงทุนในสินทรัพย์ของสถาบันการเงินต่างประเทศที่ประสบปัญหาจากวิกฤตการเงินโลก อาทิ Lehman Brothers บ้าง แต่ผลขาดทุนดังกล่าวก็อยู่ในวงจำกัดและต่ำกว่าในปีที่แล้ว นอกจากนี้ ธนาคารพาณิชย์มีรายได้จากค่าธรรมเนียมและการปริวรรตเงินตราสูงขึ้นขณะที่ค่าใช้จ่ายที่มีใช้ดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปีก่อน ส่วนหนึ่งจากค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานตามภาวะค่าครองชีพ

ในภาพรวมปี 2551 ระบบธนาคารพาณิชย์มีกำไรจากการดำเนินงาน 196.3 พันล้านบาท ขยายตัวสูงขึ้นร้อยละ 25.7 เมื่อเทียบกับปีก่อน และเมื่อหักภาษีและค่าใช้จ่ายจากการกันสำรองที่ลดลงค่อนข้างมากจากปีที่แล้วซึ่งมีผลของการปรับใช้มาตรฐานบัญชีสากล (IAS 39) ทำให้ระบบธนาคารพาณิชย์มีกำไรสุทธิ 99.1 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 76.7 พันล้านบาท

ทั้งนี้ ฐานะของระบบธนาคารพาณิชย์ยังแข็งแกร่ง โดยมีเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่ปรับการคำนวณโดยใช้เกณฑ์ของ Basel II อยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 14.2 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดที่ร้อยละ 8.5

ผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์

หน่วย: พันล้านบาท	2550	2551 ^p	%Δ ปี 2551 เทียบกับปี 2550
1. รายได้ดอกเบี้ย	489.4	478.7	-2.2
1.1 เงินให้สินเชื่อ	345.7	358.4	3.7
1.2 รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน	52.8	35.6	-32.6
1.3 การให้เข้าซื้อและสัญญาเช่าการเงิน	20.2	24.4	20.8
1.4 เงินลงทุน	67.4	60.2	-10.7
2. ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย	206.3	174.6	-15.4
2.1 เงินรับฝาก	163.7	131.5	-19.7
2.2 รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน	15.9	10.6	-33.3
2.3 เงินกู้ยืม	24.9	32.4	30.1
2.4 ค่าธรรมเนียมในการกู้ยืมเงิน	0.0	0.0	-
3. รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ	283.1	304.1	7.5
(3) = (1) - (2)			
4. รายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย	104.4	125.6	20.3
5. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	231.2	233.5	1.0
6. กำไรจากการดำเนินงาน	156.2	196.3	25.7
(6) = (3) + (4) - (5)			
7. หนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ	103.7	59.1	-43.0
รวมขาดทุนจากการปรับโครงสร้างหนี้			
8. ภาษีและรายการพิเศษ	30.2	38.0	25.8
9. กำไรสุทธิ	22.4	99.1	342.4
(9) = (6) - (7) - (8)			

หมายเหตุ: P = ตัวเลขเบื้องต้น

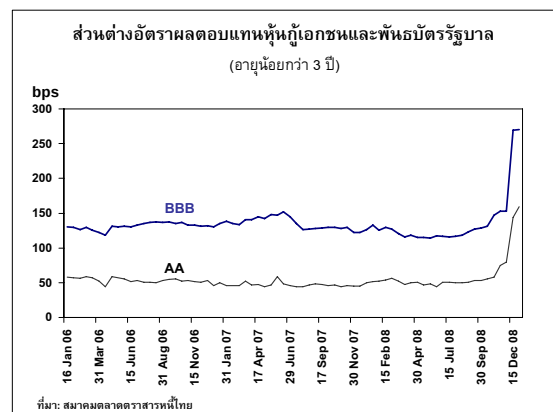
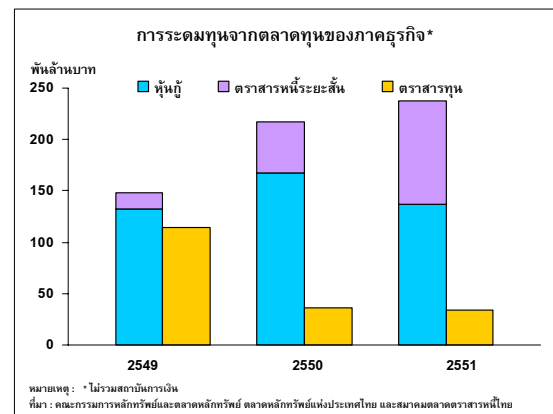
2.12 ตลาดทุน

ในปี 2551 ภาคธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินระดมทุนโดยการออกตราสารหนี้ 237.5 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่มีจำนวน 217.2 พันล้านบาท โดยเฉพาะการออกตราสารหนี้ระยะสั้น (Commercial papers) เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีต้นทุนที่ถูกกว่าเมื่อเทียบกับการกู้ยืมประเภทอื่น อย่างไรก็ตาม การออกหุ้นกู้ระยะยาวที่มีระยะเวลาเกินกว่า 1 ปีชะลอลงสะท้อนความต้องการเงินลงทุนของภาคธุรกิจที่ลดลงตามภาวะเศรษฐกิจและความเชื่อมั่นที่ยังคงเปราะบาง สำหรับหุ้นกู้ที่ออกในปี 2551 ส่วนหนึ่งเป็นการระดมทุนของธุรกิจขนาดใหญ่ เช่น ธุรกิจในกลุ่มพลังงาน ที่เดิมเคยกู้ยืมจากสถาบันการเงินในต่างประเทศ แต่เมื่อเกิดวิกฤตการเงินโลกทำให้การกู้ยืมเงินต่างประเทศมีต้นทุนสูงขึ้นมาก จึงหันมากู้ยืมในประเทศแทน

หนึ่งในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2551 ภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลงอย่างชัดเจนจากวิกฤตการเงินโลกและสถานการณ์ความไม่แน่นอนทางการเมือง ส่งผลให้ภาคธุรกิจมีความเสี่ยงทางธุรกิจสูงขึ้น ขณะเดียวกันก็ทำให้การออกตราสารหนี้มีต้นทุนที่สูงขึ้นตามไปด้วยจากค่าชดเชยความเสี่ยง (Risk Premium) ที่ปรับสูงขึ้น สะท้อนจากค่าส่วนต่างของอัตราผลตอบแทนของตราสารหนี้ภาคเอกชนเทียบกับอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล (Corporate bond spread) ที่กว้างขึ้น

สำหรับการระดมทุนผ่านตราสารทุนในปี 2551 ลดลงจากปีก่อน โดยภาคธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินออกตราสารทุนจำนวน 34.0 พันล้านบาท ลดลงเล็กน้อยจากปีก่อนที่มีจำนวน 35.7 พันล้านบาท จากภาวะเศรษฐกิจ

ทั้งในและต่างประเทศที่อ่อนแอลง นอกจากนี้ความไม่แน่นอนทางการเมืองและภาวะ Risk Aversion จากวิกฤตการเงินโลก ทำให้บรรยากาศการระดมทุนใหม่ของภาคธุรกิจค่อนข้างซบเซา โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของปี อย่างไรก็ตาม ภาคธุรกิจยังมีความต้องการใช้เงินทุนอยู่บ้างสะท้อนจากจำนวนบริษัทที่เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ครั้งแรก (Initial Public Offering – IPO) ที่ใกล้เคียงกับปีก่อน ทั้งนี้ ธุรกิจที่ระดมทุนในตลาดตราสารทุนส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มพลังงาน อุตสาหกรรมการผลิต และอสังหาริมทรัพย์

ทีมวิเคราะห์เสถียรภาพเศรษฐกิจการเงิน
โทร. 0-2283-5641

ส่วนที่ 3: สรุปนโยบายและมาตรการการเงินที่สำคัญ

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
มาตรการด้านอัตราดอกเบี้ย 1. อัตราดอกเบี้ยนโยบาย ผลการประชุม คณะกรรมการ นโยบายการเงิน • วันที่ 16 มกราคม 2551 • วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2551 • วันที่ 9 เมษายน 2551 • วันที่ 21 พฤษภาคม 2551		คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (อัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนพันธบัตรระยะ 1 วัน) ไว้ที่ร้อยละ 3.25 ต่อปี รวมทั้งสิ้น 4 ครั้ง นับจากวันที่ 4 ธันวาคม 2550 โดยประเมินว่าความเสี่ยงของการขยายตัวเศรษฐกิจและแรงกดดันต่อเงินเฟ้อมีมากขึ้น จึงต้องติดตามอย่างใกล้ชิดและมีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ก่อน แต่หากแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อเร่งขึ้นต่อเนื่อง กนง. พร้อมทั้งจะดำเนินนโยบายการเงินที่เหมาะสมในระยะต่อไป	16 มกราคม 2551 27 กุมภาพันธ์ 2551 9 เมษายน 2551 21 พฤษภาคม 2551	ข่าว ธปท. ฉบับที่ 1/2551, 7/2551 12/2551, 18/2551
• วันที่ 16 กรกฎาคม 2551 • วันที่ 27 สิงหาคม 2551		คณะกรรมการนโยบายการเงิน มีมติให้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายรวม 2 ครั้งๆ ละ 0.25 ต่อปี ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม 2551 ไปอยู่ที่ร้อยละ 3.75 ต่อปี โดยมีความเห็นว่าแม้การขยายตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 2 มีแนวโน้มที่จะชะลอลงบ้างแต่	16 กรกฎาคม 2551 27 สิงหาคม 2551	ข่าว ธปท. ฉบับที่ 27/2551, 34/2551

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
วันที่ 8 ตุลาคม 2551		กนง. เห็นว่า ยังคงมีความเสี่ยงด้านราคาสะท้อนจากอัตราเงินเฟ้อและเงินเพื่อคาดการณ์ (inflation expectations) ที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูง รวมถึงความไม่แน่นอนของราคาน้ำมันในระยะข้างหน้า คณะกรรมการนโยบายการเงินมีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 3.75 ต่อปี โดยประเมินว่าแม้ความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อปรับลดลงมากเทียบกับการประชุมครั้งก่อนจากราคาน้ำมันที่ลดลง แต่ยังมีแรงกดดันเงินเฟ้ออยู่จากการส่งผ่านต้นทุนและการทยอยปรับราคาสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการดูแลของทางการ	8 ตุลาคม 2551	ข่าว ธปท. ฉบับที่ 39/2551
วันที่ 3 ธันวาคม 2551		คณะกรรมการนโยบายการเงินมีมติให้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 1.00 ต่อปี จากร้อยละ 3.75 เป็นร้อยละ 2.75 ต่อปี โดยมีความเห็นว่านโยบายการเงินสามารถผ่อนคลายลง เพื่อช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในระหว่างที่ความเสี่ยงด้านลบต่อเศรษฐกิจมีมากขึ้นทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ	3 ธันวาคม 2551	ข่าว ธปท. ฉบับที่ 44/2551

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
2. อัตราดอกเบี้ยทั่วไป 2.1 อัตราค่าตอบแทนในการซื้อขายตราสารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่องสินวัน 2.2 การปรับอัตราค่าตอบแทนการใช้เงินสภาพคล่องระหว่างวันข้ามวัน	- สถาบันการเงินทุกแห่ง (ไม่รวมบริษัทหลักทรัพย์และกิจการวิเทศธนกิจ) - สถาบันผู้ให้บริการบาทเนต	ธปท. ปรับอัตราค่าตอบแทนของหน้าต่างปรับสภาพคล่องสินวันให้กลับมาอยู่ที่อัตราดอกเบี้ยนโยบาย + ร้อยละ 0.5 ต่อปี (จากเดิมที่ + ร้อยละ 0.25 ต่อปี) เมื่อพิจารณาว่าสถาบันการเงินสามารถปรับตัวได้ดีหลังจากการปิดตลาดซื้อคืน ธปท. ธปท. ปรับอัตราค่าตอบแทนกรณีที่สถาบันการเงินใช้เงินสภาพคล่องระหว่างวันข้ามวัน และกรณีที่สถาบันการเงินสินสิทธิซื้อคืนตราสารหนี้จากการใช้เงินสภาพคล่องระหว่างวันข้ามวัน มาอยู่ที่อัตราดอกเบี้ยนโยบายบวกร้อยละ 0.50 ต่อปี (จากเดิมที่อัตราดอกเบี้ยนโยบายบวกร้อยละ 0.25 ต่อปี) เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราค่าตอบแทนของหน้าต่างปรับสภาพคล่องสินวัน	13 พฤษภาคม 2551 13 พฤษภาคม 2551	หนังสือเวียนที่ ฝตง.(1ก) ว. 4/2551 วันที่ 13 พฤษภาคม 2551 หนังสือเวียนที่ ฝรช.(12) ว. 41/2551 วันที่ 16 พฤษภาคม 2551
มาตรการด้านตลาดการเงิน 1. ตลาดซื้อคืน 1.1 ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยบริการด้านตลาดการเงินเกี่ยวกับการซื้อขายพันธบัตรกับไพรมารี ดีลเลอร์ (Primary Dealer)	- สถาบันการเงินคู่ค้าสำหรับทำธุรกรรมซื้อคืนประเภท Bilateral Repo	ธปท. ได้แก้ไขระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยบริการด้านตลาดการเงินเกี่ยวกับการซื้อขายพันธบัตรกับ ไพรมารี ดีลเลอร์ (Primary Dealer) โดยมีสัญญาณว่าจะขายคืนหรือซื้อคืนด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์	6 กุมภาพันธ์ 2551	หนังสือเวียนที่ ฝตง.(1ก)ว. 1/2551 วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
โดยมีสัญญาว่าจะขายคืนหรือซื้อคืนด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Bilateral Repo) 1.2 ระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการซื้อขายตราสารหนี้ ธปท. โดยมีสัญญาว่าจะขายคืน และการแก้ไขปรับปรุงอัตราค่าตอบแทนในการซื้อขายตราสารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่องสิ้นวัน	- สถาบันการเงินทุกแห่ง (ไม่รวมบริษัทหลักทรัพย์และกิจการวิเทศธนกิจ)	(e-Bilateral Repo) และประกาศที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับหน้าตาสภาพคล่องต่างๆ หลังการปิดตลาดซื้อคืน ธปท. เพื่อให้การดำเนินนโยบายการเงินของ ธปท. และการบริหารสภาพคล่องของสถาบันการเงินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ธปท. ได้ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการซื้อขายตราสารหนี้โดยมีสัญญาว่าจะซื้อคืนหรือขายคืน พ.ศ. 2549 และออกใช้ระเบียบ ธปท. ว่าด้วยการซื้อขายตราสารหนี้ ธปท. โดยมีสัญญาว่าจะขายคืน และแก้ไขปรับปรุงอัตราค่าตอบแทนในการซื้อขายตราสารหนี้เพื่อปรับสภาพคล่องสิ้นวัน	13 กุมภาพันธ์ 2551	หนังสือเวียนที่ ฝตง. (1ก.) ว. 2/2551 วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551
1.3 แนวทางการนับเงินฝากที่ ธปท. เป็นสินทรัพย์สภาพคล่อง	- ธนาคารพาณิชย์ - บริษัทเงินทุน - บริษัทเครดิตฟองซิเอร์	ตามพระราชบัญญัติ ธปท. ฉบับใหม่กำหนดให้ ธปท. สามารถเปิดรับเงินฝากจากสถาบันการเงิน ประเภทเงินฝากประจำที่มีการจ่ายดอกเบี้ยเพิ่มเติม จากเดิมที่รับเฉพาะเงินฝากกระแสรายวันที่ไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย รายละเอียดของการนับเงินฝากดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของสถาบันการเงินมีดังนี้	21 พฤษภาคม 2551	หนังสือเวียนที่ ธปท. ฝนส. (21) ว 768/2551, 769/2551 770/2551 วันที่ 29 เมษายน

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
1.4 บริการด้านตลาดการเงินเกี่ยวกับการตราสารหนี้ ธปท.	- สถาบันการเงินทุกแห่ง (ไม่รวมบริษัทหลักทรัพย์และกิจการวิเทศธนกิจ)	(1) เงินฝาก ธปท. ประเภทกระแสรายวันให้ดำรงตามประกาศที่ ธปท. กำหนดแตกต่างกันตามประเภทของสถาบัน เช่น ธนาคารพาณิชย์ให้ดำรงเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 0.8 ของยอดรวมเงินฝากทุกประเภทและเงินกู้ยืมบางประเภทตามที่ ธปท. กำหนดเป็นต้น (2) ส่วนเงินฝาก ธปท. ประเภทประจำที่มีการจ่ายดอกเบี้ยให้ถือเสมือนหนึ่งและเทียบเท่าตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดย ธปท. ธปท. ได้เปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติและหลักเกณฑ์การทำธุรกรรมซื้อตราสารหนี้ ธปท. โดยมีสัญญาว่าจะขายคืน เช่น เปลี่ยนแปลงการติดต่อทำธุรกรรมจากการติดต่อทางโทรศัพท์ มาเป็นระบบ Electronic Financial Services (EFS) รวมทั้งเปลี่ยนแปลงเวลาแจ้งคำสั่งซื้อเป็นต้น	1 ธันวาคม 2551	หนังสือเวียนที่ ผตง. (1ก.) ว. 5/2551 วันที่ 5 พฤศจิกายน 2551
2. การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน				
2.1 การผ่อนคลายการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเพิ่มเติม	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	ธปท. ได้ผ่อนคลายระเบียบการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน โดยปรับระยะเวลาการให้ได้อำนาจเงินตราต่างประเทศทั้งกรณีค่าของส่งออกและที่มีใช้ค่าของส่งออกเพิ่มเติมจากกรณี	4 กุมภาพันธ์ 2551	หนังสือเวียนที่ ผกช. (02) ว. 28/2551 วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2551

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
2.2 การกำหนดวงเงินตราต่างประเทศที่ผู้นำเงินตราต่างประเทศออกไปนอกหรือนำเข้ามาในประเทศไทยต้องสำแดงรายการ	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	ได้รับผ่อนผันไว้เดิมรวมทั้งการขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศกับนิติบุคคลรับอนุญาตจาก 120 วันเป็นภายใน 360 วัน นอกจากนี้ ยังได้ขยายขอบเขตการลงทุนและให้กู้ยืมแก่กิจการในเครือในต่างประเทศและเพิ่มวงเงินที่บุคคลสามารถโอนไปซื้ออสังหาริมทรัพย์ในต่างประเทศ รวมทั้งผ่อนผันระเบียบบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศ รพท. ขอความร่วมมือสถาบันการเงินในการแจ้งให้ลูกค้าทราบถึงการออกกฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่กำหนดให้บุคคลที่นำเงินตราต่างประเทศที่เป็นธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์ มีมูลค่ารวมกันเกิน 20,000 ดอลลาร์ สรอ. หรือเทียบเท่าออกไปนอกหรือนำเข้ามาในประเทศไทยต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรทราบเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศนั้นเมื่อผ่านด่านศุลกากรทุกแห่ง หากผู้ใดฝ่าฝืนอาจถูกยึดเงินและถูกสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป	24 กุมภาพันธ์ 2551	หนังสือเวียนที่ ผกช.(02)ว. 64/2551 วันที่ 25 กรกฎาคม 2551

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
2.3 โครงการรับซื้อต่อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าจากผู้ประกอบการขนาดย่อม (SME) ขยายผ่านสถาบันการเงิน	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	รพท. จะรับซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าต่อจากสถาบันการเงินที่รับซื้อจาก SMEs (back-to-back) ในวันเดียวกันไม่เกินจำนวนที่ได้รับซื้อตามสัญญาล่วงหน้ากับลูกค้า โดยอายุสัญญาที่รับซื้อจะต้องไม่เกิน 6 เดือน ทั้งนี้ โครงการจะสิ้นสุดในวันที่ 31 สิงหาคม 2551	3 มีนาคม 2551	หนังสือเวียนที่ รพท.ผดง. (1ก) ว. 377/2551 วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551
3. มาตรการป้องปรามการเก็งกำไรค่าเงินบาท				
3.1 ขอความร่วมมือปฏิบัติตามมาตรการป้องปรามการเก็งกำไรค่าเงินบาท	- ธนาคารพาณิชย์ - บริษัทเงินทุน - บริษัทหลักทรัพย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	เพื่อจำกัดการทำธุรกรรมเงินบาทระหว่างสถาบันการเงินในประเทศกับผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ (Non-resident : NR) รพท. ได้ปรับปรุงมาตรการดูแลเงินทุนนำเข้า โดยให้สถาบันการเงินกักเงินบาทจาก NR ทุกอายุสัญญาที่ไม่มีการค้าการลงทุนรองรับได้ไม่เกิน 10 ล้านบาทต่อกลุ่ม NR (จากเดิมจำกัดเฉพาะที่มีอายุสัญญาไม่เกิน 6 เดือนและรวมวงเงินคงค้างไม่เกิน 50 ล้านบาทต่อกลุ่ม NR) และปรับปรุงมาตรการปล่อยสภาพคล่องเงินบาทโดยเพิ่มวงเงินคงค้างรวมเป็นไม่เกิน 300 ล้านบาทต่อกลุ่ม NR (จากเดิมไม่เกิน 50 ล้านบาทต่อกลุ่ม NR) เป็นต้น	3 มีนาคม 2551	หนังสือเวียนที่ รพท.ผกช. (02) ว. 371/2551 วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
3.2 การยกเลิกมาตรการ ดำรงเงินสำรอง เงินนำเข้าระยะสั้น และปรับปรุง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับ บัญชีเงินบาทของ บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ นอกประเทศ	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ - บริษัทหลักทรัพย์ - นายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายล่วงหน้า	รพท. ได้ยกเลิกมาตรการดำรงเงินสำรองเงินนำเข้าระยะสั้นและได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์บัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ โดยแยกประเภทบัญชีเป็น 2 ประเภทคือ (1) บัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศเพื่อการลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินอื่น (Non-resident Baht Account for securities : NRBS) (2) บัญชีเงินบาทของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (Non-resident Baht Account : NRBA)	3 มีนาคม 2551	หนังสือเวียนที่ รพท.ฟกช. (02) ว. 373/2551 วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551
มาตรการด้านระบบการชำระเงิน บริการโอนเงินพร้อมกันหลายฝ่าย	- สถาบันผู้ให้บริการบาทเน็ต - ธนาคารสมาชิกศูนย์หักบัญชีอิเล็กทรอนิกส์	รพท. ได้ปรับปรุงระบบการชำระดุลกลาง (Central Settlement System-CSS) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการบาทเน็ตโดยขยายขอบเขตการบริการให้สามารถส่งคำสั่งโอนเงินพร้อมกันหลายฝ่ายและสามารถเรียกดูรายละเอียดข้อมูลการชำระดุลของผู้ใช้งานกับคู่กรณีได้ โดยกำหนดวันเริ่มใช้ระบบงาน CSS ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 10 พฤศจิกายน 2551 เป็นต้นไป	10 พฤศจิกายน 2551	หนังสือเวียนที่ ผรช.(12) ว. 57/2551 และ 58/2551 วันที่ 22 กันยายน 2551

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
มาตรการด้านสินเชื่อ 1. การกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตสำหรับผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต	- ธนาคารพาณิชย์ - ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงิน	ธปท. ขยายขอบเขตคุณสมบัติของ ผู้ถือบัตรหลักเพิ่มขึ้นจากเดิม (ให้แก่ผู้ที่มีรายได้รวมกันไม่ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน) โดยอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตสามารถพิจารณาผู้ขอมีบัตรจากการที่มีเงินฝากประจำที่ธนาคารพาณิชย์ใดๆ ไม่ต่ำกว่า 500,000 บาท เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน หรือมีเงินฝากหรือการลงทุนในตราสารแสดงสิทธิในหนี้หรือกองทุนรวมใดๆ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันไม่ต่ำกว่า 1,000,000 บาท เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน	19 เมษายน 2551	หนังสือเวียนที่ ธปท. ฝนส. (21) ว 714/2551 และ 715/2551 วันที่ 22 เมษายน 2551
2. การยกเลิกการกำหนดวงเงินเบิกเกินบัญชี	- ธนาคารพาณิชย์	ธปท. กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์สามารถกำหนดวงเงินเบิกเกินบัญชีของลูกค้าแต่ละรายได้ตามความเหมาะสม (เดิมกำหนดไว้ไม่เกิน 30 ล้านบาท) และจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่อ	21 เมษายน 2551	หนังสือเวียนที่ ธปท. ฝนส. (21) ว. 712/2551 วันที่ 21 เมษายน 2551
มาตรการด้านการกำกับและพัฒนาสถาบันการเงิน 1. การอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อและให้เช่าแบบลีสซิ่ง	- ธนาคารพาณิชย์	ธปท. ขยายขอบเขตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบธุรกิจให้เช่าในลักษณะที่เป็นการขายและเช่ากลับคืน (Sale	21 มีนาคม 2551	หนังสือเวียนที่ ฝนส. (21) ว.47/2551 วันที่ 25

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
2. การแต่งตั้งธนาคารพาณิชย์แห่งอื่นเป็นตัวแทนจ่ายเงิน (Paying agent) และการอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์สามารถให้บริการเป็นตัวแทนเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว	- ธนาคารพาณิชย์	and Lease Back) กับบุคคลธรรมดาได้โดยไม่จำกัดประเภททรัพย์สิน จากเดิมที่อนุญาตให้ทำธุรกรรมดังกล่าวได้เฉพาะกับนิติบุคคล รพท. เห็นควรอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์แต่งตั้งธนาคารพาณิชย์แห่งอื่นเป็นตัวแทนจ่ายเงิน (Paying agent) อันจะเป็นประโยชน์และเสริมสร้างความสะดวกแก่ลูกค้าประชาชนเพิ่มขึ้น (Outsourcing) และเพื่อให้สอดคล้องกับการอนุญาตข้างต้น จึงขยายขอบเขตให้ธนาคารพาณิชย์ให้บริการเป็นตัวแทนจ่ายเงินให้แก่ลูกค้าของธนาคารพาณิชย์อื่นได้ (Insourcing)	24 มีนาคม 2551	มีนาคม 2551 หนังสือเวียนที่รพท. ผนส. (21) ว. 514/2551 วันที่ 24 มีนาคม 2551
3. การผ่อนผันหลักเกณฑ์การกำกับการทำธุรกรรมกับผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หรือกิจการที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง (Related Lending)	- สถาบันการเงิน	รพท. ได้ออกประกาศเรื่อง การผ่อนผัน หลักเกณฑ์การกำกับการทำธุรกรรมกับผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หรือกิจการที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง (Related Lending) และหลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit) เพื่อแก้ปัญหาในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นในช่วงเปลี่ยนต่อระหว่างพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 กับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551	4 สิงหาคม 2551	หนังสือเวียนที่ สนส. 85/2551 วันที่ 4 กันยายน 2551

มาตรการ	ผู้เกี่ยวข้อง	สาระสำคัญ	วันที่บังคับใช้	แหล่งที่มา
4. การปรับปรุงประกาศเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551	- สถาบันการเงิน	รพท. ได้ปรับปรุงประกาศที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้สถาบันการเงินประกอบธุรกิจต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 และเป็นการรวบรวมประกาศฉบับย่อยที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยกัน	4 สิงหาคม 2551	ประกาศ รพท. ที่ สนส. 01/2551-27/2551, 28/2551-84/2551 วันที่ 3 สิงหาคม 2551
การให้ความอนุเคราะห์ทางการเงินแก่ภาคเศรษฐกิจสำคัญ การปรับบทบาทการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่บางภาคเศรษฐกิจ	- ธนาคารพาณิชย์ - สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ	เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามกฎหมายพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 รพท. ได้ปรับบทบาทการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่บางภาคเศรษฐกิจดังนี้ (1) ผู้ประกอบกิจการที่ได้รับการเห็นชอบจากรพท. อยู่แต่เดิม ให้ได้รับความช่วยเหลือต่อไปตามวงเงินและระยะเวลาที่ได้รับการเห็นชอบไว้แล้ว (2) ยกเลิกระเบียบธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สกง. 14/2551 ว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลงวันที่ 14 มีนาคม 2551	3 มิถุนายน 2551	หนังสือเวียนที่ รพท. ผกช. (22) ว. 1000/2551 วันที่ 3 มิถุนายน 2551

หมายเหตุ: สถาบันการเงินพิเศษของรัฐ ประกอบด้วย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร